Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

1. juuni 2022 *

Majandus- ja rahaliit – Pangandusliit – Krediidiasutuste ja teatud investeerimisühingute ühtne kriisilahenduskord – Maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääva ettevõtja suhtes kohaldatav kriisilahendusmenetlus – Kriisilahendusnõukogu poolt Banco Popular Español suhtes vastu võetud kriisilahendusskeem – Õigus olla ära kuulatud – Põhjendamiskohustus – Määruse (EL) nr 806/2014 artiklid 18 ja 20 – Lepinguväline vastutus

Kohtuasjas T-523/17,

Eleveté Invest Group, SL, asukoht Madrid (Hispaania), ja teised hagejad, kelle nimed on ära toodud lisas [1], esindajad: advokaadid B. Cremades Roman, J. López Useros, S. Cajal Martín ja P. Marrodán Lázaro,

hagejad,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: L. Flynn ja A. Steiblytė, keda abistas advokaat J. Rivas Andrés,

ja

Ühtne Kriisilahendusnõukogu, esindajad: J. King ja M. Fernández Rupérez, keda abistasid advokaadid B. Meyring, S. Schelo, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch ja S. Ianc,

kostjad,

keda toetavad

Hispaania Kuningriik, esindajad: J. Rodríguez de la Rúa Puig ja L. Aguilera Ruiz,

ja

Banco Santander, SA, asukoht Santander (Hispaania), esindajad: advokaadid J. Rodríguez Cárcamo, A. M. Rodríguez Conde, D. Sarmiento Ramírez-Escudero ja J. Remón Peñalver,

menetlusse astujad,

* Menetluse keel: hispaania.

[1] Teiste hagejate loetelu lisatakse vaid pooltele teatavaks tehtavale versioonile.

mille ese on esiteks ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada ühelt poolt kriisilahendusnõukogu täitevistungi 7. juuni 2017. aasta otsus SRB/EES/2017/08 Banco Popular Español, SA kriisilahendusskeemi vastuvõtmise kohta ning teiselt poolt komisjoni 7. juuni 2017. aasta otsus (EL) 2017/1246, millega kinnitatakse Banco Popular Español S.A. kriisilahenduse skeem (ELT 2017, L 178, lk 15), teiseks ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada hagejatele nende otsustega väidetavalt tekitatud kahju ning kolmandaks nõue tuvastada esialgse väärtuse hindamise tühisus ja mõista välja hüvitis,

ÜLDKOHUS (kolmas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja president M. van der Woude, kohtunikud M. Jaeger, V. Kreuschitz, G. De Baere (ettekandja) ja G. Steinfatt,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 16. juuni 2021. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

I. Õiguslik raamistik

1 2008. aasta finantskriisi järel otsustati luua Euroopa Liidus pangandusliit, mille aluseks on ühtne, täielik ja üksikasjalik finantsteenuste reeglistik, mis kehtib kogu siseturul ja hõlmab ühtset järelevalvemehhanismi ning uusi hoiuste tagamise ja pankade kriisilahenduse raamistikke.

2 Pangandusliidu loomise esimeseks etapiks oli ühtse järelevalvemehhanismi loomine nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrusega (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63). Selle määruse põhjenduse 12 kohaselt peaks ühtne järelevalvemehhanism tagama, et liidu poliitikat seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvega rakendatakse ühtselt ja tõhusalt, et finantsteenuste ühtset reeglistikku kohaldatakse krediidiasutuste suhtes samamoodi kõigis asjaomastes liikmesriikides ning et kõnealuste krediidiasutuste suhtes kohaldatakse kõrgeima kvaliteediga järelevalvet, mis on vaba muudest, usaldatavusnõuetega mitteseotud kaalutlustest. Selleks antakse määrusega nr 1024/2013 Euroopa Keskpangale (EKP) krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga seotud eriülesanded eesmärgiga aidata kaasa krediidiasutuste turvalisusele ja toimekindlusele ning finantssüsteemi stabiilsusele liidus ja kõikides liikmesriikides.

3 Seejärel võeti vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa

Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190). Selle põhjenduses 1 on märgitud:

„Finantskriis on näidanud, et liidu tasandil puuduvad adekvaatsed vahendid, et tõhusalt tegeleda ebatervete või maksejõuetute krediidiasutuste ja investeerimisühingutega. Selliseid vahendeid on vaja eelkõige maksejõuetuse vältimiseks ning kui maksejõuetus on juba tekkinud, siis tagamaks, et ebasoodsad tagajärjed oleksid võimalikult väikesed, säilitades asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu süsteemselt kriitilised funktsioonid. Need rasked ülesanded olid kriisi ajal oluliseks teguriks, mis sundis liikmesriike päästma krediidiasutusi ja investeerimisühinguid maksumaksja raha kasutades. Usaldusväärse finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku eesmärk on kõrvaldada võimalikult ulatuslikult vajadus selliste meetmete järele.“

4 Direktiivi 2014/59 eesmärk on kehtestada liidus pankade kriisilahendust reguleerivate liikmesriigi sätete minimaalsed ühtlustamisnormid ning seal nähakse ette kriisilahendusasutuste koostöö piiriüleste pankade kriiside korral. Seejuures on direktiivis 2014/59 ja eelkõige selle artikli 3 lõikes 1 sätestatud, et iga liikmesriik määrab ühe või erandkorras mitu kriisilahendusasutust, millel on õigus rakendada kriisilahenduse vahendeid ja kasutada kriisilahendusõigusi.

5 Pidades aga silmas ühelt poolt seda, et direktiiv 2014/59 ei too kaasa kriisilahendust puudutava otsustusprotsessi tsentraliseerimist, et selles nähakse ette ühtsed kriisilahendusvahendid ja -õigused, mida iga liikmesriigi ametiasutused kasutada saavad, ning et sellega jäetakse viimastele kaalutlusõigus nende vahendite kohaldamise ja kriisilahenduse toetamiseks liikmesriigi rahastu kasutamise üle otsustamisel, ning võttes teiselt poolt arvesse seda, et selle direktiiviga ei ole täielikult välistatud, et liikmesriigid teevad piiriüleste konsolideerimisgruppide kriisilahenduse kohta eraldi ja potentsiaalselt vastukäivaid otsuseid, otsustati luua ühtne kriisilahenduskord.

6 Panganduslidu loomise teise etapina võeti niisiis vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).

7 Määruse nr 806/2014 põhjenduses 12 on märgitud:

„Tulemuslike kriisilahendusotsuste tegemise tagamine liidus maksejõuetuks jäävate pankade kohta, sealhulgas liidu tasandil kogutud rahaliste vahendite kasutamise kohta, on finantsteenuste siseturu loomise lõpuleviimisel keskse tähtsusega. Siseturu piires võib ühe liikmesriigi panga maksejõuetus mõjutada liidu kui terviku finantsturu stabiilsust. Tulemuslike ja ühtsete kriisilahendusnormide ja kriisilahenduse rahastamise võrdsete tingimuste tagamine kõigis liikmesriikides ei ole mitte ainult nende liikmesriikide huvides, kus need pangad tegutsevad, vaid üldkokkuvõttes kõigi liikmesriikide huvides, kuna see on vahend, mis tagab võrdsed konkurentsitingimused ja parandab siseturu toimimist. Pangandussüsteemid on siseturul omavahel tihedalt seotud, pankade konsolideerimisgrupid on rahvusvahelised ja pankade aktivates on suur osakaal välismaisel varal. Ühtse kriisilahenduskorra puudumisel oleks ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides aset leidvatel panganduskriisidel suurem negatiivne süsteemne mõju ka selles mitteosalevatele liikmesriikidele. Ühtse kriisilahenduskorra loomine tagaks maksejõuetute pankade probleemiga tegelemisel neutraalse lähenemisviisi ja suurendaks seetõttu osalevate liikmesriikide pankade stabiilsust ja väldiks kriisi levikut mitteosalevatesse liikmesriikidesse ning hõlbustaks seega kogu siseturu toimimist. Nii osalevates

kui ka mitteosalevates liikmesriikides asutatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute koostöömehhanismid peaksid olema selged ning ühtki liikmesriiki ega liikmesriikide rühma ei tohiks finantsteenuste pakkumise kohana otseselt ega kaudselt diskrimineerida.“

8 Määruse nr 806/2014 artikli 1 esimese lõigu kohaselt kehtestatakse sellega osalevates liikmesriikides asutatud ja artiklis 2 osutatud ettevõtjate – see tähendab pankade, mille päritoluriigi järelevalveasutus on EKP või liikmesriigi pädev asutus liikmesriigis, mille rahaühik on euro, või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro ja mis on sisse seadnud tiheda koostöö määruse nr 1024/2013 artikli 7 kohaselt (vt määruse nr 806/2014 põhjendus 15) – kriisilahenduse ühtsed õigus- ja menetlusnormid.

9 Määruse nr 806/2014 artikli 1 teises lõigus on sätestatud, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu (edaspidi „kriisilahendusnõukogu“), mis on loodud kooskõlas sama määruse artikliga 42, kohaldab neid ühtseid õigus- ja menetlusnorme koos Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni ning liikmesriikide kriisilahendusasutustega kõnealuse määrusega loodava ühtse kriisilahenduskorra raames. Samuti on seal sätestatud, et ühtset kriisilahenduskorda toetab ühtne kriisilahendusfond (edaspidi „kriisilahendusfond“).

10 Määruse nr 806/2014 artikli 16 lõike 1 kohaselt otsustab kriisilahendusnõukogu osalevas liikmesriigis asutatud finantseerimisasutuse suhtes võtta kriisilahenduse meetme, kui on täidetud selle määruse artikli 18 lõikes 1 sätestatud kolm tingimust.

11 Esimese tingimuse kohaselt peab ettevõtja olema maksejõuetu või jääma tõenäoliselt maksejõuetuks. Seda tingimust hindab EKP pärast kriisilahendusnõukoguga konsulteerimist või kriisilahendusnõukogu ning see loetakse täietuks, kui ettevõtja puhul esineb üks või mitu määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 4 loetletud asjaoludest.

12 Teine tingimus eeldab seda, et puudub põhjendatud väljavaade, et mõni muu erasektoripoolne meede või järelevalvemeede aitaks ettevõtja maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida.

13 Kolmanda tingimuse kohaselt peab kriisilahenduse meede olema vajalik avaliku huvi seisukohast ehk olema vajalik ühe või mitme kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks olukorras, kus ettevõtja lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks kriisilahenduse eesmärke samavõrra saavutada.

14 Määruse nr 806/2014 artikli 14 kohaselt on kriisilahenduse eesmärkideks tagada kriitiliste funktsioonide jätkuvus, vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele, eelkõige hoides ära finantsraskuste ülekandumise, kaitsta avaliku sektori vahendeid, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele, kaitsta hoiustajaid ja investoreid ning kaitsta klientide rahalisi vahendeid ja klientide vara.

15 Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 1 on sätestatud, et enne kriisilahenduse meetme kohta otsuse tegemist või asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist tagab kriisilahendusnõukogu, et asjaomase ettevõtja vara ja kohustuste väärtust hindab õiglaselt, hoolikalt ja realistlikult isik, kes on sõltumatu mis tahes ametiasutusest, sealhulgas kriisilahendusnõukogust, liikmesriigi kriisilahendusasutusest ja asjaomasest ettevõtjast.

16 Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 15 kohaselt on väärtuse hindamine kriisilahenduse vahendi kohaldamist või kriisilahendusõiguste kasutamist käsitleva otsuse või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist käsitleva otsuse lahutamatu osa.

17 Kui määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, võtab kriisilahendusnõukogu vastu kriisilahendusskeemi.

18 Kriisilahendusmenetlust läbi viies peavad kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon tagama, et kriisilahendus toimuks kooskõlas määruse nr 806/2014 artiklis 15 loetletud põhimõtetega, mille hulgas on põhimõte, et kahjumi katavad esimeses järjekorras kriisilahendusmenetluses oleva ettevõtja aktsionärid, ning ka põhimõte, et ükski võlausaldaja ei kata suuremat kahjumit kui see, mida ta oleks katnud juhul, kui ettevõtja, keda kriisilahendus puudutab, oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses.

19 Kriisilahendusnõukogu määrab kriisilahendusskeemiga kindlaks kasutatavad kriisilahenduse vahendid. Määruse nr 806/2014 artikli 22 lõikes 2 on loetletud erinevad võimalikud kriisilahenduse vahendid, milleks on ettevõtte võõrandamine, sildasutuse loomine, vara eraldamine ning kohustuste ja nõudeõiguste teisendamine.

20 Määruse nr 806/2014 artiklis 21 sätestatud tingimustel võib kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemis kasutada ka asjaomase ettevõtja kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust. Määruse nr 806/2014 artikli 19 kohaselt võib kriisilahenduse meede hõlmata ka riigiabi andmist või kriisilahendusfondi vahendite kasutamist.

21 Määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 7 kohaselt edastab kriisilahendusnõukogu vahetult pärast kriisilahendusskeemi vastuvõtmist selle komisjonile. 24 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi edastanud, kinnitab komisjon kriisilahendusskeemi või esitab selle kohta vastuväiteid kaalutlusõigust kätkevates aspektides, mis ei hõlma kõnealuse lõike kolmandas lõigus sätestatud aspekte ehk vastavust avaliku huvi kriteeriumile või kriisilahendusfondi summa olulist muutmist. Viimati nimetatud kaalutlusõigust kätkevate aspektide osas võib komisjon 12 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi edastanud, teha nõukogule ettepaneku esitada kriisilahendusskeemi kohta vastuväited põhjendusega, et kriisilahendusnõukogu vastu võetud skeem ei vasta avaliku huvi kriteeriumile, või kiita kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemis ettenähtud fondi summa oluline muutmine heaks või esitada selle kohta vastuväide. Kriisilahendusskeem võib jõustuda ainult siis, kui nõukogu ega komisjon ei ole selle kohta vastuväiteid esitanud 24 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu selle edastas.

22 Määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 9 on märgitud, et kriisilahendusnõukogu tagab, et asjaomased liikmesriikide kriisilahendusasutused võtavad kriisilahendusskeemi elluviimiseks vajaliku kriisilahenduse meetme. Kriisilahendusskeem adresseeritakse viimati nimetatutele ja selles antakse neile juhiseid, et võtta kriisilahendusõigusi kasutades kõik vajalikud meetmed, et rakendada kriisilahendusskeem vastavalt kõnealuse määruse artiklile 29.

23 Pärast kriisilahenduse meedet käsitleva otsuse vastuvõtmist tagab kriisilahendusnõukogu vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 16, et sõltumatu isik viiks läbi hindamise, tegemaks kindlaks, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui kriisilahendusmenetluses oleva ettevõtja suhtes oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus. Selle hinnangu põhjal võidakse määruse nr 806/2014 artikli 76 lõike 1 punkti e kohaselt maksta aktsionäridele või võlausaldajatele hüvitist, kui nad on kriisilahenduse tõttu kandnud suuremat kahju, kui nad oleksid kandnud tavalises maksejõuetusmenetluses toimunud likvideerimise korral.

II. Vaidluse taust ja pärast hagi esitamist aset leidnud asjaolud

24 Hagejad Eleveté Invest Group, SL ning 19 füüsilist ja juriidilist isikut, kelle nimed on ära toodud lisas, olid Banco Popular Español, SA (edaspidi „Banco Popular“) aktsionärid või täiendavate esimese taseme omavahendite instrumentide või teise taseme omavahendite instrumentide omanikud enne selle panga suhtes kriisilahendusskeemi vastuvõtmist.

A. Banco Populari olukord enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist

25 Banco Populari kontsern, mille emaettevõtja oli Banco Popular, oli kriisilahenduse ajal Hispaania kuues panganduskontsern.

26 Banco Popular suurendas 2016. aastal kapitali 2,5 miljardi euro võrra.

27 Kriisilahendusnõukogu 5. detsembri 2016. aasta täitevistungil võeti vastu Banco Populari kontserni kriisilahenduskava (edaspidi „2016. aasta kriisilahenduskava“). 2016. aasta kriisilahenduskavas eelistati kriisilahendusvahendina määruse nr 806/2014 artiklis 27 sätestatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit.

28 Banco Popular avaldas 3. veebruaril 2017 oma 2016. aasta majandusaasta aruande, milles teatas vajadusest võtta kasutusele 5,7 miljardi euro ulatuses erakorralisi reserve, mis tõi kaasa 3,485 miljardi euro suuruse konsolideeritud kahjumi, ning uue presidendi ametisse nimetamisest.

29 DBRS Ratings Limited (DBRS) (hilisem DBRS Morningstar) alandas 10. veebruaril 2017 Banco Populari reitingut negatiivse väljavaatega, pidades silmas Banco Populari nõrgenenud kapitalipositsiooni tulenevalt eespool punktis 28 osutatud majandusaasta aruandes prognoositust suuremast netokahjumist ning Banco Populari pingutustest vähendada endiselt suurt halbade varade mahtu.

30 Banco Popular tegi 3. aprillil 2017 teatavaks siseauditi tulemused, kust nähtus, et 2016. aasta majandusaasta aruannet võib olla vaja korrigeerida. Need kohandused tehti Banco Populari 2017. aasta esimese kvartali finantsaruandes.

31 Juhatuse esimees teatas 10. aprillil 2017 toimunud Banco Populari aktsionäride üldkoosolekul, et arvestades kontserni olukorda seoses omavahendite ja halbade varade mahuga, kavandab pank kapitali suurendamist või ettevõtte võõrandamise tehingu tegemist. Banco Populari president-peadirektor vahetati välja vähem kui aasta pärast ametisse nimetamist.

32 Pärast 3. aprilli 2017. aasta teadet 2016. aasta finantstulemuste korrigeerimise vajaduse kohta alandas DBRS 6. aprillil Banco Populari reitingut, jättes reitingu väljavaate negatiivseks. Vastavalt 7. aprillil ja 21. aprillil 2017 alandasid Banco Populari reitingut ka Standard & Poor’s ja Moody’s Investors Service (edaspidi „Moody’s“), hinnates reitingu väljavaate negatiivseks.

33 Banco Popular alustas 2017. aasta aprillis eraõiguslikku müügiprotsessi enda müümiseks mõnele tugevale konkurendile, mis taastaks tema finantsolukorra. Banco Populari omandamisest huvitatud võimalikele omandajatele määrati pakkumuste esitamise tähtpäevaks 10. juuni 2017 ning hiljem pikendati seda 2017. aasta juunikuu lõpuni.

34 Banco Popular tutvustas 5. mail 2017 oma 2017. aasta esimese kvartali finantsaruannet, kus teatati 137 miljoni euro suurusest kahjumist.

35 12. mail 2017 langes Banco Populari likviidsuskatte nõue (*Liquidity Coverage Requirement*) alla Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT 2013, L 176, lk 1) artikli 460 lõike 2 punktis c sätestatud 80protsendilise miinimummäära.

36 Banco Santander, SA teatas 16. mai 2017. aasta kirjas Banco Popularile, et tal ei ole võimalik eraõigusliku müügiprotsessi raames siduvat pakkumust esitada.

37 Banco Popular teavitas 16. mail 2017 riiklikku väärtpaberituru komisjoni (Comisión nacional del mercado de valores (CNMV), Hispaania) asjasse puutuvast asjaolust, et eraõigusliku müügiprotsessi raames näitasid potentsiaalsed omandajad üles oma huvi, ent ühtki siduvat pakkumust ei saadud.

38 Agentuur FITCH langetas 19. mail 2017 Banco Populari pikaajalist reitingut.

39 Kriisilahendusnõukogu president Elke König andis 23. mail 2017 telekanalile Bloomberg intervjuu, kus temalt küsiti eelkõige Banco Populari olukorra kohta.

40 2017. aasta mais teatati Banco Populari raskustest mitmes ajakirjandusartiklis. Näitena tuleb märkida 11. mail 2017 veebisaidil elconfidencial.com avaldatud artiklit „Saracho tellib JP Morganilt ja Lazardilt pankrotiohu tõttu Populari kiirmüügi“ („Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra“). Artiklis märgitakse, et panga president on volitanud JP Morganit ja Lazardi korraldama panga kiirmüügi pankrotiohu tõttu, mis on tingitud massilisest era- ja äriklientide hoiuste väljavõtmisest, ning et tema hinnangul on kogu kontserni täielik ja kohene müük ainus viis panga elujõulisuse tagamiseks. Artiklis märgitakse, et „jätkuvat hoiuste väljavõtmist ja väliste rahastusallikate sulgumist arvestades on pank tõsises pankrotiohus ning [panga president] on seega sunnitud võtma kõige drastilisema meetme ning hoiduma omavahendite suhtarvude parandamiseks ja panga EKP nõuetele vastavuse tagamiseks varade järkjärgulisest müümisest“.

41 Veebisaidil elconfidencial.com 15. mail 2017 avaldatud artiklis „EKP kontrollib Banco Populari tegevust kahe kuu jooksul keset müügiprotsessi“ („El BCE inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta“) teatatakse, et Banco Populari president käivitas oma plaani panga müümiseks pärast EKP kontrolli, mis kinnitas reservide ebapiisavust. Selle artikli kohaselt olid EKP inspektorid asunud seisukohale, et Banco Populari raskused olid seotud kinnisvarariskide katteks piisavate reservide puudumisega ning et vajalik oleks vältida hoiuste erakorralist väljavõtmist. Samuti olevat inspektorid väljendanud rahulolematust 2016. aasta raamatupidamisaruannetes kajastatuga.

42 Agentuur Reuters avaldas 31. mail 2017 artikli „ELi hoiatati Banco Populari kriisilahenduse ohu eest“ („La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular“). Selles artiklis mainitakse nimelt, et ühe anonüümseks jääva liidu kõrge ametniku sõnul hoiatas üks Euroopa peamisi pangandusjärelevalve asutusi liidu ametnikke, et Banco Popular võib vajada kriisilahendust, kui tal omandajat leida ei õnnestu. Artikli kohaselt märkis see ametnik samuti, et kriisilahendusnõukogu president oli hiljuti andnud „eelhoiatuse“ ning oli avaldanud, et kriisilahendusnõukogu jälgib võimaliku sekkumise eesmärgil (Banco Populariga) toimuvat iseäranis tähelepanelikult.

43 Samal päeval avaldas kriisilahendusnõukogu pressiteate, et selle artikli sisu ümber lükata.

44 2017. aasta juuni esimestel päevadel võeti Banco Popularist massiliselt raha välja.

45 Banco Popular esitas 5. juuni 2017. aasta hommikul Hispaania Pangale (Banco de España) esimese erakorralise likviidsusabi taotluse ning seejärel pealelõunal teise, milles suurendas taotletavat summat rahavoogude suure liikumise tõttu. Lähtudes Hispaania Panga taotlusest ning EKP poolt samal päeval Banco Populari erakorralise likviidsusabi taotlusele antud hinnangust, ei esitanud EKP nõukogu vastuväiteid Banco Popularile erakorralise likviidsusabi andmisele ajavahemikul kuni 8. juunini 2017. Banco Popular sai ühe osa sellest erakorralisest likviidsusabist, ent seejärel teatas Hispaania Pank, et tal ei ole võimalik Banco Popularile täiendavat erakorralist likviidsusabi anda.

46 DBRS ja Moody's alandasid 6. juunil 2017 Banco Populari reitingut.

B. Muud kriisilahendusskeemi vastuvõtmisele eelnenud asjaolud

47 Kriisilahendusnõukogu tellis 23. mail 2017 Deloitte'ilt kui sõltumatult eksperdilt Banco Populari väärtuse hindamise vastavalt määruse nr 806/2014 artiklile 20.

48 Kriisilahendusnõukogu nõudis 24. mail 2017 määruse nr 806/2014 artikli 34 alusel Banco Popularilt tema väärtuse hindamise läbiviimiseks vajalikku teavet. 2. juunil 2017 nõudis kriisilahendusnõukogu Banco Popularilt andmete esitamist ka eraõigusliku müügiprotsessi kohta ning juurdepääsuvõimaluse loomist selle protsessi raames viimase poolt loodud turvalisele elektroonilisele andmeruumile.

49 Kriisilahendusnõukogu 3. juuni 2017. aasta täitevistungil võeti vastu otsus SRB/EES/2017/06, mille adressaadiks on Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (pankade nõuetekohase ümberkorraldamise fond, Hispaania, edaspidi „FROB") ning mis puudutab Banco Populari turundamist. Kriisilahendusnõukogu andis heakskiidu sellele, et FROB alustab viivitamata Banco Populari müügiprotsessi, ning tegi FROBile teatavaks turundamisega seotud nõuded vastavalt direktiivi 2014/59 artiklile 39. Eelkõige märkis kriisilahendusnõukogu, et FROB peab ühendust võtma nende viie potentsiaalse omandajaga, kellele esitati kutse pakkumuste esitamiseks eraõigusliku müügiprotsessi raames.

50 Kaks viiest potentsiaalsest omandajast otsustasid müügiprotsessis mitte osaleda ning ühe kõrvaldas EKP usaldatavusnõuetega seotud põhjustel.

51 Need kaks potentsiaalset omandajat, kes olid otsustanud müügiprotsessis osaleda, ehk Banco Santander ja Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA) allkirjastasid 4. juunil 2017 konfidentsiaalsuslepingu ning said 5. juunil 2017 juurdepääsu elektroonilisele andmeruumile.

52 Lähtudes määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktist a, kinnitas kriisilahendusnõukogu 5. juunil 2017 väärtuse esimese hindamise tulemuse (edaspidi „hinnang 1"), mille eesmärk oli saada teavet selleks, et teha kindlaks, kas määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud kriisilahenduse eeltingimused on täidetud.

53 Vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 teisele lõigule hindas EKP 6. juunil 2017 pärast kriisilahendusnõukoguga konsulteerimist, kas Banco Popular on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

54 EKP märkis selles hinnangus, et varasematel kuudel oli Banco Populari likviidsuspositsioon eelkõige hoiusebaasi märkimisväärsest kahanemisest tingituna oluliselt halvenenud. Suures mahus võtsid Banco Popularist raha välja kõigisse segmentidesse kuuluvad kliendid. EKP luges üles Banco Populari likviidsusprobleemideni viinud sündmused.

55 Seejuures märkis ta, et 2017. aasta veebruaris toimunud majandusaasta aruande esitlemisel teatas Banco Popular, et tal tuli kasutada 5,7 miljardi euro ulatuses erakorralisi reserve, mis viis 2016. aastal 3,485 miljardi euro suuruse kahjumini, ning oma pikaajalise ja panga strateegia ülevaatamist alustanud presidendi väljavahetamisest. Täiendavatest reservidest ja majandusaasta kahjumist teatamine tõi kaasa Banco Populari reitingu langetamise DBRSi poolt 10. veebruaril 2017 ning tegi Banco Populari kliendid väga murelikuks, mis väljendus hoiuste suuremahulises ja ootamatus väljavõtmises ning klientide sagedasemas panga harukontorite külastamises.

56 Samuti märkis EKP, et uue hoiuste väljavõtmise laine vallandas Banco Populari 3. aprilli 2017. aasta *ad hoc* avalik pöördumine, milles teatati mitme siseauditi tulemusest, mis võisid märkimisväärselt mõjutada asutuse finantsaruandlust, ning kinnitati, et vähem kui aasta pärast ametisse asumist vahetatakse välja asutuse president-peadirektor. EKP märkis, et seda hoiuste väljavõtmise lainet võimendasid ka järgmised asjaolud:

– Standard & Poor's alandas 7. aprillil 2017 Banco Populari reitingut;

– Banco Popular teatas 10. aprillil 2017, et ei maksa dividende ning et tingituna pingelisest omakapitalipositsioonist ja vajadusest viia halbade varade kate vastavusse teiste sarnaste pankade omaga võib vajalikuks osutuda omakapitali suurendamine või ettevõtte võõrandamise tehingu tegemine;

– Moody's alandas 21. aprillil 2017 Banco Populari reitingut;

– avaldati 2017. aasta esimese kvartali tulemused, mis olid prognoositust halvemad;

– pidevas negatiivses meediakajastuses, nagu eespool punktides 40 ja 41 mainitud 11. ja 15. mai 2017. aasta artiklites, viidati sellele, et Banco Populari president oli andnud korralduse panga kiirmüügiks seoses vahetu pankroti- või likviidsuse kaotamise ohuga, ning sellele, et järelevalveasutuse kohapealse kontrolli tulemusel tekkis pangal oluline täiendav vajadus reservide järele.

57 Samuti tõdes EKP, et iseäranis palju hoiuseid kaotati pärast 31. maid 2017, kui ajakirjanduses avaldati teave selle kohta, et juhul kui käimasolev müügiprotsess väga lühikese aja jooksul viljakaks ei osutu, võidakse pank likvideerida.

58 Lisaks sellele märkis EKP, et kuigi Banco Popular oli varasemate nädalate jooksul välja töötanud erinevaid meetmeid täiendava likviidse vara leidmiseks ning asunud neid rakendama, ei olnud juba saadud ja oodatavad sissetulevad rahavood hindamise päevaks Banco Populari nõrgeneva likviidsuspositsiooni stabiliseerimiseks piisavad. Samuti märkis ta, et isegi koos erakorralise likviidsusabiga, millele EKP nõukogu 5. juunil 2017 vastuväiteid ei esitanud, ei olnud likviidse vara maht sel päeval piisav tagamaks Banco Populari suutlikkust täita oma kohustusi hiljemalt 7. juunil 2017.

59 EKP leidis, et meetmed, mille Banco Popular oli juba otsustanud võtta, ei olnud tema likviidsuspositsiooni halvenemise tagasipööramiseks piisavalt tõhusad. Ta märkis, et alternatiivse meetmena selleks, et tagada oma võimekus täita peatselt sissenõutavaks muutuvaid kohustusi, püüdis Banco Popular teha ettevõtte võõrandamise tehingu ehk müüa end mõnele tugevamale konkurendile. Siiski leidis EKP, et võttes arvesse asjaolu, kui nõrgaks oli Banco Populari likviidsuspositsioon muutunud, asjaolu, et puudusid tõendid viimase võimekuse kohta oma likviidsusolukorra oluliseks parandamiseks lähitulevikus, ning asjaolu, et seni ei olnud läbirääkimised positiivse tulemuseni jõudnud, ei olnud sellise eraõigusliku tehingu sõlmimine ettenähtav sellise tähtaja jooksul, mis annaks Banco Popularile võimaluse tasuda oma võlad ja täita muud kohustused tähtajaks.

60 EKP tõdes, et samal ajal puudus võimalus võtta selliseid järelevalve- või varase sekkumise meetmeid, mis oleksid võimaldanud koheselt taastada Banco Populari piisavalt tugeva likviidsuspositsiooni ning andnud talle piisavalt aega ettevõtte võõrandamise tehingu või mõne muu lahenduse elluviimiseks. Meetmed, mida saanuks võtta EKP kui pädev asutus vastavalt õigusnormidele, millega oli liikmesriigi õigusesse üle võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT 2013, L 176, lk 338), artikkel 104 ja direktiivi 2014/59 artiklid 27–29 või määruse nr 1024/2013 artikkel 16, ei oleks saanud tagada seda, et Banco Popular suudaks tähtajaks oma võlad tasuda või muud kohustused täita, pidades silmas täheldatud likviidsuse vähenemise ulatust ja tempot.

61 Võttes arvesse eelkõige hoiuste liigset väljavoolu, panga likviidsete vahendite kaotamise kiirust ja viimase võimetust muud likviidset vara leida, asus EKP kokkuvõttes seisukohale, et esinevad objektiivsed asjaolud, millest nähtub, et Banco Popular ei ole lähitulevikus tõenäoliselt võimeline tähtajaks oma võlgu tasuma või muid kohustusi täitma. EKP leidis, et Banco Popular on maksejõuetu või igal juhul jääb lähitulevikus tõenäoliselt maksejõuetuks määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a ja lõike 4 punkti c mõistes.

62 Banco Populari juhatus teatas 6. juunil 2017 EKP-le, et on jõudnud järeldusele, et pank jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

63 Samal päeval kinnitas FROB kirja, mis sisaldas müügiprotsessi puudutavat teavet (edaspidi „müügiprotsessi puudutav kiri“) ja milles määrati pakkumuste esitamise tähtpäevaks 6. juuni 2017. aasta südaöö.

64 Samal päeval teatas BBVA, kes oli üks kahest Banco Populari potentsiaalsest omandajast, FROBile, et tema pakkumust ei esita.

65 Selsamal 6. juunil 2017 esitas Deloitte kriisilahendusnõukogule määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 alusel koostatud teise väärtuse hindamise tulemuse (edaspidi „hinnang 2“). Hinnangu 2 eesmärk oli hinnata Banco Populari varade ja kohustuste väärtust, anda hinnang sellele, kuidas koheldaks aktsionäre ja võlausaldajaid juhul, kui Banco Populari suhtes viidaks läbi tavaline maksejõuetusmenetlus, ning esitada teave, mille põhjal on võimalik teha otsus üleantavate aktsiate ja omandiõiguse instrumentide kohta ning mis võimaldab kriisilahendusnõukogul kindlaks määrata, millised on ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamise korral äris tavalised

tingimused. Selles hinnangus hinnati Banco Populari majanduslikuks väärtuseks parima stsenaariumi korral 1,3 miljardit eurot, halvima stsenaariumi korral –8,2 miljardit eurot ning parima hinnangu kohaselt –2 miljardit eurot.

66 Banco Santander tegi 7. juunil 2017 siduva pakkumuse.

67 FROB teatas 7. juuni 2017. aasta kirjas kriisilahendusnõukogule, et Banco Santander tegi pakkumuse 7. juunil kell 3.12 ning et hinnaks, mida Banco Santander Banco Populari aktsiate müügi eest pakkus, oli üks euro. FROB märkis, et tema juhatus käsitab Banco Santanderit konkurentsile avatud müügiprotsessis osalenud pakkujana ning on otsustanud teha kriisilahendusnõukogule ettepaneku nimetada Banco Populari kriisilahendusskeemi vastuvõtmist puudutavas kriisilahendusnõukogu otsuses omandajaks Banco Santander.

C. Banco Populari 7. juuni 2017. aasta kriisilahendusskeem

68 Kriisilahendusnõukogu 7. juuni 2017. aasta täitevistungil võeti määruse nr 806/2014 alusel vastu otsus SRB/EES/2017/08, mis käsitleb Banco Populari kriisilahendusskeemi (edaspidi „kriisilahendusskeem“).

69 Kriisilahendusskeemi artikli 1 kohaselt otsustas kriisilahendusnõukogu, olles leidnud, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, viia Banco Populari suhtes kriisilahenduse kuupäevast alates läbi kriisilahendusmenetluse.

70 Esiteks leidis kriisilahendusnõukogu, et Banco Popular on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, teiseks, et puuduvad muud meetmed, millega saaks mõistliku aja jooksul Banco Populari maksejõuetust ära hoida, ning kolmandaks, et kriisilahenduse meede, mis seisneb ettevõtte võõrandamise vahendis, on avalikes huvides. Selles osas märkis kriisilahendusnõukogu, et kriisilahendus on vajalik ja proportsionaalne määruse nr 806/2014 artikli 14 lõikes 2 nimetatud kahe eesmärgi saavutamiseks ehk selleks, et tagada panga kriitiliste funktsioonide jätkuvus ning vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele.

71 Kriisilahendusskeemi artiklis 5.1 sisaldub järgmine kriisilahendusnõukogu otsus:

„Banco Populari suhtes kohaldatavaks kriisilahendusvahendiks on ettevõtte võõrandamine vastavalt määruse nr 806/2014 artiklile 24, mis toimub aktsiate üleandmise teel omandajale. Kapitaliinstrumentide allahindamine ja konverteerimine toimub vahetult enne ettevõtte võõrandamise vahendi kohaldamist.“

72 Kriisilahendusskeemi artikkel 6 puudutab kapitaliinstrumentide allahindamist ja ettevõtte võõrandamise vahendit. Artiklis 6.1 on kriisilahendusnõukogu märkinud meetmed, mille ta võttis määruse nr 806/2014 artiklis 21 sätestatud allahindamise õigust kasutades.

73 Kriisilahendusskeemi artiklis 6.1 on kriisilahendusnõukogu otsustanud:

– esmalt hinnata alla Banco Populari aktsiakapitali nimiväärtus summas 2 098 429 046 eurot, millega kaasneb Banco Populari aktsiate tühistamine 100% ulatuses;

– seejärel konverteerida Banco Populari emiteeritud ja kriisilahendusotsuse kuupäeval käibel olevate täiendavate esimese taseme kapitaliinstrumentide kogu nimiväärtus Banco Populari uuesti emiteeritud aktsiateks, mis on „I uued aktsiad“;

– seejärel hinnata I uute aktsiate nimiväärtus alla nullini, millega kaasneb nende „I uute aktsiate“ tühistamine 100% ulatuses,

– ja lõpuks konverteerida Banco Populari emiteeritud ja kriisilahendusotsuse kuupäeva seisuga käibel olevate teise taseme kapitaliinstrumentide kogu nimiväärtus Banco Populari uuesti emiteeritud aktsiateks, mis on „II uued aktsiad“.

74 Kriisilahendusskeemi artiklis 6.3 on sätestatud, et allahindamis- ja konverteerimismeetmete aluseks on väärtuse hinnang 2, mida toetavad Hispaania kriisilahendusasutuse FROB poolt läbi viidud läbipaistva ja avatud müügiprotsessi tulemused.

75 Kriisilahendusskeemi artiklis 6.5 on kriisilahendusnõukogu märkinud, et kasutas ettevõtte võõrandamise vahendiga seotud õigust, mis tuleneb määruse nr 806/2014 artikli 24 lõike 1 punktist a, ning määras, et „II uued aktsiad“, mille suhtes ei ole kolmandatel isikutel mis tahes õigusi, antakse 1 euro suuruse tasu eest üle Banco Santanderile. On täpsustatud, et omandaja on üleandmiseks nõusoleku juba andnud.

76 Samuti on kriisilahendusnõukogu märkinud, et „II uute aktsiate“ üleandmine peaks toimuma omandaja 7. juuni 2017. aasta siduva pakkumuse alusel ning FROB peaks selle läbi viima vastavalt 18. juuni 2015. aasta seadusele 11/2015, mis käsitleb krediidiasutuste ja investeerimisteenuseid pakkuvate ühingute finantsseisundi taastamist ja kriisilahendust (Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión, *BOE* nr 146, 19.6.2015, lk 50797, edaspidi „seadus 11/2015“).

77 Kriisilahendusskeem esitati komisjonile heakskiitmiseks 7. juunil 2017 kell 5.13.

78 7. juunil 2017 kell 6.30 võttis komisjon vastu otsuse (EL) 2017/1246, millega kinnitatakse Banco Popular Español S.A. kriisilahenduse skeem (ELT 2017, L 178, lk 15), ning tegi selle teatavaks kriisilahendusnõukogule. Seetõttu jõustus kriisilahendusskeem samal päeval.

79 Otsuse 2017/1246 põhjenduses 4 on märgitud:

„Komisjon nõustub kriisilahendusskeemiga. Eelkõige nõustub ta Ühtse Kriisilahendusnõukogu esitatud põhjendustega selle kohta, miks kriisilahendus on avalikes huvides vajalik, vastavalt määruse (EL) nr 806/2014 artiklile 5.“

80 Samal päeval otsustas FROB võtta kriisilahendusskeemi rakendamiseks vajalikud meetmed vastavalt määruse nr 806/2014 artiklile 29. Selleks andis FROB nõusoleku teise taseme kapitaliinstrumentide konverteerimise tulemusel tekkinud Banco Populari uute aktsiate („II uued aktsiad“) üleandmiseks Banco Santanderile.

D. Pärast kriisilahendusotsuse tegemist aset leidnud asjaolud

81 Deloitte edastas 14. juunil 2018 kriisilahendusnõukogule määruse nr 806/2014 artikli 20 lõigetes 16–18 sätestatud erinevat kohtlemist käsitleva hinnangu, mille eesmärk oli kindlaks teha, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui Banco Populari suhtes oleks läbi viidud tavaline maksejõuetusmenetlus (edaspidi „hinnang 3“). 31. juulil 2018 saatis Deloitte kriisilahendusnõukogule selle hinnangu lisa, parandades mõned vormivead.

82 Ühinemise tulemusena sai Banco Santanderist kui ühendavast ühingust 28. septembril 2018 Banco Populari üldõigusjärglane.

83 Kriisilahendusnõukogu võttis 17. märtsil 2020 vastu otsuse SRB/EES/2020/52, et määrata kindlaks, kas aktsionäridele ja võlausaldajatele, keda Banco Populari suhtes võetud kriisilahenduse meetmed mõjutasid, tuleb maksta hüvitist. Seda otsust puudutav teade avaldati 20. märtsil 2020 *Euroopa Liidu Teatajas* (ELT 2020, C 91, lk 2). Selles otsuses asus kriisilahendusnõukogu seisukohale, et aktsionäridel ja võlausaldajatel, keda Banco Populari kriisilahendus mõjutas, ei ole määruse nr 806/2014 artikli 76 lõike 1 punkti e alusel õigust ühtsest kriisilahendusfondist hüvitist saada.

III. Menetlus ja poolte nõuded

84 Hagiavaldusega, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 7. augustil 2017, esitasid hagejad käesoleva hagi.

85 Dokumendis, mis saabus kohtukantseleisse 31. oktoobril 2017, palus kriisilahendusnõukogu Üldkohtu kodukorra artikli 92 lõike 3 alusel Üldkohtul määrata menetlustoimingud seoses mõnede lisas mainitud dokumentide esitamisega. 28. novembri 2017. aasta otsusega otsustas Üldkohus seda menetlustoimingute taotlust selles menetlusstaadiumis mitte rahuldada.

86 Dokumentides, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse vastavalt 6. novembril ja 5. detsembril 2017, esitasid Banco Santander ja Hispaania Kuningriik avalduse astuda menetlusse komisjoni ja kriisilahendusnõukogu nõuete toetuseks.

87 Üldkohus tegi kodukorra artiklis 89 sätestatud menetlust korraldavate meetmete raames 16. veebruaril 2018 kriisilahendusnõukogule ettepaneku esitada kriisilahendusskeemi viimane mittekonfidentsiaalne versioon ja hinnangu 2 mittekonfidentsiaalne versioon, mis olid avaldatud tema veebisaidil. Kriisilahendusnõukogu esitas dokumendid määratud tähtaja jooksul.

88 Üldkohus esitas 6. juulil 2018 kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames pooltele kirjalikud küsimused. Pooled vastasid neile määratud tähtaja jooksul.

89 Dokumendiga, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 1. augustil 2018, esitasid hagejad taotluse käsitleda hagiavalduse teatud lisasid Banco Santanderi ja Hispaania Kuningriigi jaoks konfidentsiaalsena.

90 Kaheksanda koja president andis 12. aprilli 2019. aasta kohtumäärustega Hispaania Kuningriigile ja Banco Santanderile loa menetlusse astumiseks ning rahuldas hagejate taotlused käsitleda teatud dokumente nende jaoks konfidentsiaalsena.

91 Kirjaga, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 16. aprillil 2019, esitasid hagejad taotluse hagiavalduses ja repliigis esitatud menetlustoimingute tegemise taotluste muutmiseks. Komisjon, kriisilahendusnõukogu, Hispaania Kuningriik ja Banco Santander esitasid oma seisukohad selle taotluse kohta ettenähtud tähtaja jooksul.

92 Kirjaga, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 6. mail 2019, esitasid hagejad uue taotluse tõendite kogumiseks vastavalt kodukorra artikli 85 lõikele 3. Komisjon ja kriisilahendusnõukogu esitasid selle uue tõendi kohta oma seisukoha ettenähtud tähtaja jooksul.

93 Nii Hispaania Kuningriik kui ka Banco Santander esitasid oma menetlusse astuja seisukoha 4. juulil 2019 ning hagejad ja kriisilahendusnõukogu esitasid oma märkused nende seisukohtade kohta ettenähtud tähtaja jooksul.

94 Kuna Üldkohtu kodade koosseisu muudeti Üldkohtu kodukorra artikli 27 lõike 5 kohaselt, määrati ettekandja-kohtunik kolmandasse kotta ning seetõttu anti käesolev kohtuasi lahendada sellele kojale.

95 Kolmanda koja ettepanekul otsustas Üldkohus kodukorra artikli 28 alusel suunata kohtuasja laiendatud koosseisule.

96 Üldkohtu kantseleisse 9. oktoobril 2020 saabunud kirjaga esitasid hagejad kodukorra artikli 85 lõike 3 alusel uue taotluse tõendite kogumiseks. Komisjon, kriisilahendusnõukogu, Hispaania Kuningriik ja Banco Santander esitasid oma seisukohad selle uue tõendi kogumise kohta määratud tähtaja jooksul.

97 Üldkohus tegi 16. märtsil 2021 kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames kriisilahendusnõukogule ettepaneku mitme dokumendi esitamiseks. 30. märtsi 2021. aasta kirjaga vastas kriisilahendusnõukogu, et taotletud dokumendid on osaliselt konfidentsiaalsed ning nende esitamine on võimalik, kui Üldkohus otsustab teha vastava menetlustoimingu.

98 12. mai 2021. aasta kohtumäärusega pani Üldkohus kriisilahendusnõukogule ühelt poolt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 24 esimese lõigu ja teiselt poolt kodukorra artikli 91 punkti b, artikli 92 lõike 3 ning artikli 103 alusel kohustuse esitada täielikud versioonid kriisilahendusskeemist, hinnangust 2, EKP 6. juuni 2017. aasta hinnangust Banco Populari maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise kohta ning EKP 18. mai 2017. aasta kirjast Banco Popularile. Samuti pani Üldkohus kriisilahendusnõukogule kohustuse esitada EKP 18. mai 2017. aasta kirja Banco Popularile mittekonfidentsiaalne versioon.

99 Üldkohus eemaldas 9. juuni 2021. aasta kohtumäärusega toimikust kriisilahendusnõukogu poolt 12. mai 2021. aasta kohtumääruse täitmiseks esitatud dokumentide konfidentsiaalsed versioonid.

100 Kuna kahel kolmanda koja laiendatud koosseisu kohtunikul esines takistus asja arutamisel osalemiseks, määras Üldkohtu president koja koosseisu täiendamiseks kotta kaks teist kohtunikku.

101 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suuliselt esitatud küsimustele kuulati ära 16. juuni 2021. aasta kohtuistungil.

102 Hagejad paluvad Üldkohtul:

– tühistada kriisilahendusskeem ja otsus 2017/1246 (edaspidi koos „vaidlustatud otsused“) ning selle tõttu kohustada komisjoni ja kriisilahendusnõukogu tagastama hagejatele nende poolt Banco Populari tehtud investeeringud või teise võimalusena mõista komisjonilt ja kriisilahendusnõukogult hagejate kasuks välja hüvitis nende lepinguvälise vastutuse tõttu;

– mõista komisjonilt ja kriisilahendusnõukogult hagejate kasuks välja hüvitis nende lepinguvälise vastutuse tõttu;

– tuvastada hinnangu 2 tühisus ning mõista komisjonilt ja kriisilahendusnõukogult hagejatele välja hüvitis;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt ja kriisilahendusnõukogult;

– määrata, et välja mõistetud summadele lisandub intress alates 23. maist 2017 või teise võimalusena alates 7. juunist 2017 kuni kohtuotsuse kuulutamise päevani ning viivis alates kohtuotsuse kuupäevast, välja arvatud käesoleva menetlusega seotud kohtukulud, millelt arvestatakse viivist alles alates kohtuotsuse kuupäevast;

– määrata neile mis tahes muu kohaseks peetav täiendav hüvitis.

103 Komisjon palub Üldkohtul:

– jätta tühistamishagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– jätta lepinguvälise vastutuse hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või teise võimalusena põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– jätta hinnangu 2 peale esitatud hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

– mõista kohtukulud välja hagejatelt.

104 Kriisilahendusnõukogu palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejatelt.

105 Banco Santander ja Hispaania Kuningriik paluvad Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejatelt.

IV. Õiguslik käsitlus

106 Hagis on sisuliselt esitatud kolm nõuet. Esimese nõudega soovivad hagejad vaidlustatud otsuste tühistamist, teises nõudes palutakse hüvitada tekitatud kahju ning kolmanda nõude eesmärk on hinnangu 2 tühistamine ja hüvitise saamine.

A. Vaidlustatud otsuste tühistamise nõue

107 Hagejad esitavad vaidlustatud otsuste tühistamise nõude põhjendamiseks neli väidet. Esimene väide puudutab määruse nr 806/2014 artikli 18 rikkumist. Teine väide puudutab määruse nr 806/2014 artikli 20 rikkumist. Kolmas väide puudutab Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 41 lõikega 2 tagatud õiguse olla ära kuulatud ja toimikuga tutvumise

õiguse rikkumist. Neljas väide puudutab põhjendamiskohustuse rikkumist. Menetlusse astujate seisukohtade kohta esitatud märkustes esitasid hagejad uue väite, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 24 rikkumist.

108 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et keeruliste tehniliste küsimuste korral teostatava Üldkohtu kontrolli ulatuse osas leiab kriisilahendusnõukogu, et Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab liidu kohus kontrollima asutuse poolt tuvastatud faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, et meetme võtmisel ei ole tehtud ilmselgeid vigu ega võimu kuritarvitatud ning et asutus ei ole ilmselgelt ületanud oma kaalutlusõiguse piire.

109 Hagejad leiavad, et kriisilahendusnõukogu osutatud kohtuliku kontrolli piirid käesoleval juhul kohaldamisele ei kuulu.

110 Siinkohal tuleb märkida, et kohtupraktika kohaselt on Üldkohtu teostatava kontrolli ulatus piiratud nii olukordades, kus vaidlustatud akt tugineb äärmiselt keerulistele teaduslikele ja tehnilistele faktilistele asjaoludele antud hinnangule, kui ka siis, kui tegemist on keeruliste majanduslike hinnangutega.

111 Ühelt poolt, olukordades, kus liidu ametivõimudel on nende võetavate meetmete olemuse ja ulatuse kindlaksmääramisel lai kaalutlusõigus, eeskätt äärmiselt keeruliste teaduslike ja tehniliste faktiliste asjaolude hindamisel, peab liidu kohtu kontroll piirduma hinnanguga sellele, kas sellise õiguse teostamisel esineb ilmne viga või võimu kuritarvitamine või kas ametivõimud on oma kaalutlusõigust ilmselgelt ületanud. Niisuguses kontekstis ei saa liidu kohus asendada oma hinnanguga hinnangut, mille on teaduslike ja tehniliste asjaolude kohta andnud liidu ametivõimud, kellele ainsana on EL toimimise lepinguga see ülesanne pandud (21. juuli 2011. aasta kohtuotsus Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, punkt 60, ja 7. märtsi 2013. aasta kohtuotsus Bilbaína de Alquitranes jt *vs.* ECHA, T-93/10, EU:T:2013:106, punkt 76; vt ka 11. mai 2017. aasta kohtuotsus Deza *vs.* ECHA, T-115/15, EU:T:2017:329, punkt 163 ja seal viidatud kohtupraktika).

112 Teiselt poolt, mis puudutab liidu kohtute teostatavat kontrolli liidu asutuste poolsete keeruliste majanduslike hinnangute üle, siis see on piiratud kontroll, mille käigus kontrollitakse tingimata üksnes seda, kas on järgitud menetlusnorme ja põhjendamisreegleid, kas asjaolud on sisuliselt täpselt kindlaks tehtud, et tehtud ei ole ühtki ilmset hindamisviga ning et tegemist ei ole võimu kuritarvitamisega. Selle kontrolli raames ei saa liidu kohus asendada liidu pädeva asutuse majanduslikku hinnangut enda omaga (vt selle kohta 11. juuli 1985. aasta kohtuotsus Remia jt *vs.* komisjon, 42/84, EU:C:1985:327, punkt 34; 10. detsembri 2020. aasta kohtuotsus Comune di Milano *vs.* komisjon, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, punkt 100 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 16. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus Iberpotash *vs.* komisjon, T-257/18, EU:T:2020:1, punkt 96 ja seal viidatud kohtupraktika).

113 Kuna otsused, mille kriisilahendusnõukogu kriislahendusmenetluses tegema peab, tuginevad äärmiselt keerulistele majanduslikele ja tehnilistele hinnangutele, tuleb tõdeda, et kohtu poolt teostatava kontrolli osas on kohaldatavad eespool punktides 111 ja 112 mainitud kohtupraktikast tulenevad põhimõtted.

114 Asjaolu, et kriisilahendusnõukogul on majanduslikes ja tehnilistes küsimustes kaalutlusõigus, ei tähenda siiski, et liidu kohus peaks hoiduma kontrollimast seda, kuidas on kriisilahendusnõukogu tõlgendanud tema otsuse aluseks olevaid majanduslikke andmeid. Nagu Euroopa Kohuski on leidnud, tuleb liidu kohtul ka keeruliste hinnangute korral kontrollida mitte

üksnes esitatud tõendite sisulist õigsust, usaldusväärsust ja sidusust, vaid ka seda, kas need tõendid kujutavad endast kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ja kas need toetavad järeldusi, mis nende põhjal on tehtud (vt 22. novembri 2007. aasta kohtuotsus Hispaania *vs.* Lenzing, C-525/04 P, EU:C:2007:698, punkt 57 ja seal viidatud kohtupraktika; 26. märtsi 2019. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Itaalia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punkt 104 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 10. detsembri 2020. aasta kohtuotsus Comune di Milano *vs.* komisjon, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, punkt 115 ja seal viidatud kohtupraktika).

115 Tuvastamaks, et kriisilahendusnõukogu on faktiliste asjaolude hindamisel teinud ilmse hindamisvea, millega saaks olla põhjendatav kriisilahendusskeemi tühistamine, peavad hageja esitatud tõendid olema piisavad, et kriisilahendusskeemis asjaoludele antud hinnang muutuks ebausutavaks (vt analoogia alusel 14. juuni 2018. aasta kohtuotsus Lubrizol France *vs.* nõukogu, C-223/17 P, ei avaldata, EU:C:2018:442, punkt 39; 12. detsembri 1996. aasta kohtuotsus AIUFFASS ja AKT *vs.* komisjon, T-380/94, EU:T:1996:195, punkt 59, ning 13. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Comune di Milano *vs.* komisjon, T-167/13, EU:T:2018:940, punkt 108 ja seal viidatud kohtupraktika).

1. Esimene väide, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 18 rikkumist

116 Hagejad leiavad, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud määruse nr 806/2014 artiklit 18, kuna kolm selles artiklis sätestatud kriisilahendusskeemi vastuvõtmise tingimust ei olnud täidetud. See väide jaguneb kolmeks osaks, mis puudutavad määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktide a–c rikkumist.

117 Määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 on sätestatud, et kriisilahendusnõukogu võtab kriisilahendusskeemi vastu ainult siis, kui on täidetud järgmised tingimused:

„a) ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks;

b) võttes arvesse ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et mõni ettevõtja suhtes võetav alternatiivne erasektoripoolne meede, sealhulgas krediidiasutuste või investeerimisühingute kaitseskeemi meetmed, või järelevalvemeede, sealhulgas varase sekkumise meetmed või asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamine või konverteerimine kooskõlas artikliga 21, aitaks ettevõtja maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida;

c) kriisilahendusmeede on vajalik avaliku huvi seisukohast vastavalt lõikele 5.“

a) Väite esimene osa, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a rikkumist

118 Hagejad märgivad, et kriisilahendusnõukogu asus seisukohale, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis a sätestatud tingimus oli täidetud Banco Populari likviidsusprobleemist, mitte maksevõimest tingituna. Sisuliselt on hagejad esitanud kolm etteheidet. Nad leiavad, et kriisilahendusnõukogu ja komisjon ei võinud asuda seisukohale, et Banco Popular oli maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, kuna esiteks pidi see likviidsusprobleemiga pank esmajärjekorras saama likviidsusabi, teiseks tulenes vastav olukord sellest, et kriisilahendusnõukogu oli rikkunud oma konfidentsiaalsuskohustust, ning kolmandaks tingis selle olukorra see, et kriisilahendusnõukogu ja komisjon olid rikkunud hea halduse põhimõtet.

119 Kõigepealt tuleb hinnata seda, kuidas kohaldati käesoleval juhul määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis a sätestatud tingimust, et ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

120 Esiteks, 6. juunil 2017 hindas EKP pärast kriisilahendusnõukoguga konsulteerimist vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 teisele lõigule, kas Banco Popular on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv. Võttes eriti arvesse hoiuste liigset väljavoolu, panga likviidse vara vähenemise kiirust ja asjaolu, et viimane ei suutnud uut likviidset vara leida, leidis EKP seda hinnangut andes, et olemasolevad objektiivsed tõendid näitasid, et Banco Popular ei ole lähitulevikus tõenäoliselt võimeline tähtajaks oma võlgu tasuma või muid kohustusi täitma. EKP järeldas, et vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktile a ja lõike 4 punktile c oli Banco Popular maksejõuetu või igal juhul lähitulevikus tõenäoliselt maksejõuetuks jääv.

121 Teiseks teatas Banco Populari juhatus 6. juuni 2017. aasta kirjas EKP-le, et jõudis järeldusele, et pank jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

122 EKP-le 6. juunil 2017 saadetud kirjas viitab Banco Popular määruse nr 575/2013 artikli 414 alusel EKP-le esitatud teatele, mis käsitles mittevastavust likviidsuskatte nõudele, ning osutas lisas sisalduvale oma juhatuse hinnangule, mille kohaselt oli Banco Popular maksejõuetu, samuti teabele ja analüüsidele, millele tuginedes viimane sellele seisukohale asus.

123 Selles kirjas on märgitud:

„Vastavalt seaduse 11/2015 artiklile 21.4 ja [komisjoni 23. märtsi 2016. aasta] delegeeritud määruse (EL) 2016/1075[, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks finantsseisundi taastamise kavade, kriisilahenduse kavade ja konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade sisu, miinimumkriteeriumid, mille alusel peab pädev asutus finantsseisundi taastamise kavu ja konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kavu hindama, konsolideerimisgrupi finantstoetuse andmise tingimused, sõltumatute hindajate suhtes kohaldatavad nõuded, allahindamise ja konverteerimise õiguse lepingukohane tunnustamine, teavitamisnõuete ja peatamisteate menetlused ja sisu ning kriisilahenduse kolleegiumide tegevus (ELT 2016, L 184, lk 1),] artiklitele 45 ja 46 teatab Banco Popular käesolevaga, et tema juhatuse hinnangul jääb pank tõenäoliselt maksejõuetuks.“

124 Seejuures väidavad hagejad, et sellele kirjale lisatud 6. juuni 2017. aasta osalises protokollis märkis Banco Populari juhatus küll seda, et pank on maksejõuetu, ent ka seda, et juhatus teeb jätkuvalt kõik, mis tema võimuses, et olukorda parandada, oodates erakorralist likviidsusabi.

125 Tuleb tõdeda, et 6. juuni 2017. aasta osalises protokollis rõhutas Banco Populari juhatus Banco Popularil tekkinud raskusi, nimelt kontserni omavahendite suhtarvude väiksust võrreldes peamiste konkurentide omadega, suuri halbade varadega seotud riske ja nende väiksemat katet võrreldes Hispaania peamiste krediidiasutustega ning iseäranis varasematel kuudel kontserni finantsilise usaldusväärsuse kohta avaldatud ajakirjandusartikleid ja nende mõju tema likviidsuspositsioonile. Samuti osutas ta reitinguagentuuridepoolsele krediidireitingu alandamisele, Banco Populari aktsiakursi kiirele langusele 2017. aasta jooksul ning panga likviidsus- ja finantspositsioonide halvenemisele. Juhatus leidis, et Banco Populari likviidsuspositsioon oli muutunud talumatult halvaks ning et mittevastavus likviidsuskatte

nõudele ei olnud enam ajutine ja oli panga maksejõuetusele hinnangu andmise seisukohast märkimisväärne. Seega asus ta seisukohale, et nimetatud kuupäeval tuli Banco Populari käsitada maksejõuetuna.

126 Seda seisukohta ei väära asjaolu, et juhatus lisas, et seni, kuni pädevad asutused ei ole tema poolt EKP-le esitatud teate peale mõnda otsust teinud, püüab ta jätkuvalt leida tekkinud olukorrale eraõigusliku lahenduse ettevõtte võõrandamise tehingu teel ning jätkab tööd teiste tegevuskavadega, mis võivad anda krediidiasutusele võimaluse kapitali kaasamiseks.

127 Kolmandaks on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 2 osutanud EKP hinnangu järeldusele ning leidnud artiklis 2.2, et EKP hinnangu kohaselt oli määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis a sätestatud tingimus täidetud.

128 Niisiis tuvastati käesoleval juhul Banco Populari maksejõuetus või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämine määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 4 punkti c alusel, mille kohaselt käsitatakse ettevõtjat selle artikli lõike 1 punkti a kohaldamisel maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana, kui tema puhul esineb järgmine asjaolu:

„ettevõtja ei suuda või on objektiivseid tõendeid, mis toetavad järeldust, et ettevõtja lähiajal ei suuda oma võlgu või muid kohustusi tasuda nende sissenõutavaks muutumisel“.

129 Esimesena tuleb märkida, et ei EKP ega kriisilahendusnõukogu ei tuginenud määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 4 punktile b, mille kohaselt käsitatakse ettevõtjat maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana, kui „ettevõtja vara ei kata kohustusi või [kui] on objektiivseid tõendeid, mis toetavad järeldust, et ettevõtja vara ei kata lähiajal kohustusi“.

130 Ettevõtte maksevõimetus ei ole seega tingimus, millest lähtudes tuvastatakse ettevõtja maksejõuetus või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämine määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 4 punkti c tähenduses, ega seega tingimus, mis peab kriisilahendusskeemi vastuvõtmiseks täidetud olema.

131 Nagu kriisilahendusnõukogu märgib, nähtub määruse nr 806/2014 põhjendusest 57:

„Ettevõtja kriisilahendusmenetluse algatamise otsus tuleks teha enne, kui finantseerimisüksus on bilansi järgi maksevõimetu ja siis, kui tal on veel omakapitali. Kriisilahendusmenetlus tuleks algatada pärast seda, kui tehakse kindlaks, et krediidiasutus ja investeerimisühing on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv ja ükski alternatiivne erasektoripoolne meede ei aitaks krediidiasutuse ja investeerimisühingu maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida.“

132 Sellest järeldub, et Banco Populari maksevõimetus ei olnud ainus hüpotees, mille korral võis teda käsitada määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a tähenduses maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana.

133 Kuna määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 4 punktis c nimetatud olukord ei nõua, et asjaomane ettevõtja oleks maksevõimetu, on tulemusetud hagejate argumendid, milles rõhutatakse, et Banco Popular oli kriisilahendusskeemi kuupäeval maksevõimeline. Asjaolu, et ettevõtja on oma bilansi kohaselt maksevõimeline, ei tähenda nimelt seda, et tal on piisavalt raha ehk kasutatavaid vahendeid peatselt sissenõutavaks muutuvate võlgade tasumiseks ja muude kohustuste täitmiseks.

134 Teisena möönavad hagejad, et Banco Popularil oli kriisilahenduse kuupäeval likviidsusprobleeme. Pealegi ei ole nad esitanud ühtki argumenti vaidlustamaks asjaolu, et Banco Popular oli kriisilahendusskeemi kuupäeval määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 4 punktis c nimetatud olukorras ehk et Banco Popular ei oleks lähiajal suutnud sissenõutavaks muutuvaid võlgu tasuda või muid kohustusi täita.

135 Siinkohal tuleb märkida, et kriisilahendusskeemi põhjenduses 23 on kriisilahendusnõukogu EKP antud hinnangule viidates sedastanud, et Banco Populari rahaline olukord halvenes kõigis kliendisegmentides toimunud hoiuste väljavoolu tõttu märkimisväärselt alates 2016. aasta oktoobrist. Ta järeldas sellest, et pangal ei olnud piisavalt võimalusi oma likviidsuspositsiooni taastamiseks, et tagada enda stabiilne positsioon oma kohustuste tähtaegseks täitmiseks.

136 Kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemis üles lugenud erinevad sündmused, mis tõid alates 2017. aasta veebruarist kaasa Banco Populari likviidsuspositsiooni kiire halvenemise. Eelkõige viitas kriisilahendusnõukogu sellele, et 2017. aasta veebruaris avaldati Banco Populari 2016. aasta majandusaasta aruanne, kus teatati 3,485 miljardi euro suurusest kahjumist, vajadusest erakorraliste reservide järele 5,7 miljardi euro ulatuses ja uue presidendi ametisse nimetamisest, ning sellele, et 2017. aasta mais avaldati 2017. aasta esimese kvartali finantsaruanne, kus teatati turul oodatust halvematest tulemustest. Kriisilahendusnõukogu mainis Banco Populari reitingute alandamist erinevate agentuuride poolt 2017. aasta veebruaris, aprillis ja juunis. Samuti tõi ta esile, et finantstulemusi ning Banco Populari peatset maksejõuetust või likviidsuse kadumist puudutava pideva negatiivse meediakajastusega kaasnes hoiuste väljavoolu suurenemine.

137 Lisaks sellele märkis kriisilahendusnõukogu, et 12. mail 2017 langes Banco Populari likviidsuskate määruse nr 575/2013 artikli 460 lõike 2 punktis c sätestatud 80protsendilisest minimaalsest lävendist madalamale ning kriisilahendusskeemi kuupäevaks ei olnud Banco Popularil õnnestunud uuesti selle lävendini jõuda.

138 Banco Popularile erakorralise likviidsusabi andmise taotlust käsitlevas 5. juuni 2017. aasta aruandes märkis EKP samuti, et tingituna hoiuste massilisest väljavoolust ja kvaliteetse likviidse vara (*high quality liquid assets*) mahu märkimisväärsest vähenemisest ei küündinud Banco Popular 12. mail 2017 likviidsuskatte nõude osas enam 80protsendilise lävendini ning sestpeale ei olnud ta võimeline taastama vastavust õigusaktidest tulenevatele piirmääradele.

139 Määruse nr 575/2013 artikli 412 lõikes 1 on likviidsuskatte nõue määratletud järgmiselt:

„Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peab olema likviidseid varasid, mille väärtuse summa katab likviidsete vahendite väljavoolu miinus likviidsete varade sissevoolu stressiolukorras, tagamaks et krediidiasutused ja investeerimisühingud säilitavad likviidsuspuhvrite tasemed, mis on piisavad selleks, et toime tulla mis tahes võimalike tasakaalustamatustega likviidsete vahendite sissevoolu ja väljavoolu vahel pingelistes stressiolukordades 30-päevase perioodi jooksul. Stressiolukorras võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada oma likviidseid varasid likviidsete vahendite netoväljavoolu katmiseks.“

140 Need erinevad asjaolud on ära nimetatud Euroopa Pangandusjärelevalve 6. augusti 2015. aasta suunistes erinevate asjaolude tõlgendamise kohta, mille puhul peetakse krediidiasutust või investeerimisühingut direktiivi 2014/59 artikli 32 lõike 6 kohaselt maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks (EBA/GL/2015/07) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve suunised“).

141 Nende 1. jaanuarist 2016 kohaldatavate suuniste eesmärk on tuua esile kõik sellised objektiivsed asjaolud, mille abil saab kindlaks teha, kas ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, lähtudes direktiivi 2014/59 artikli 32 lõike 4 punktides a–c sätestatud tingimustest. Direktiivi 2014/59 artikli 32 lõike 4 punkt c on sõnastatud samamoodi nagu määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 4 punkt c.

142 Määruse nr 806/2014 artikli 5 lõike 2 teises lõigus on sätestatud, et kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon teevad kõik endast oleneva, et järgida kõiki Euroopa Pangandusjärelevalve välja antud suuniseid ja soovitusi, mis puudutavad neile antud ülesandeid.

143 Euroopa Pangandusjärelevalve suuniste kohaselt tuleb ettevõtjat käsitada direktiivi 2014/59 artikli 32 lõike 4 punkti c tähenduses maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana, kui ta ei vasta õigusaktidest tulenevatele likviidsusnõuetele, kui ta ei suuda tähtajaks tasuda oma võlgu ja täita kohustusi või kui esinevad objektiivsed asjaolud, mille pinnalt saab järeldada, et see lähitulevikus juhtub.

144 Arvesse võetavate asjaoludena on Euroopa Pangandusjärelevalve suunistes eelkõige mainitud järgmisi asjaolusid: esiteks olulised ebasoodsad sündmused, mis mõjutavad ettevõtja likviidsuspositsiooni muutumist ja selle rahastamise profiili jätkusuutlikkust ning selle vastavust määruses nr 575/2013 kehtestatud likviidsuse miinimumnõuetele ja kõnealuse määruse artikli 105 alusel kehtestatud täiendavatele nõuetele või mis tahes riiklikele likviidsuse miinimumnõuetele; teiseks ettevõtja praeguste ja tulevaste kohustuste oluline ebasoodne muutumine, mille hindamisel tuleb vajaduse korral arvesse võtta eeldatavaid ja erakorralisi likviidsuse väljavoogusid, sealhulgas märke pankadest hoiuste massilise väljavõtmise kohta; kolmandaks muutused, mis võivad oluliselt kahjustada ettevõtja mainet, eelkõige olulised reitingu alandamised ühe või mitme reitinguagentuuri poolt, kui need põhjustavad olulise kapitali väljavoolu või suutmatuse saada uut rahastamist või välisreitingutel põhinevate lepingutingimuste aktiveerimise.

145 Sellest järeldub, et vastupidi hagejate väidetule oli likviidse vara nappus Banco Populari kriisilahenduse põhjendamiseks piisav asjaolu, seda enam, et olukord ei olnud enam ajutine.

146 Erinevad asjaolud, mida EKP ja kriisilahendusnõukogu vastavalt Euroopa Pangandusjärelevalve suunistele arvesse võtsid ja mida hagejad pealegi ei ole vaidlustanud, lubasid asuda seisukohale, et Banco Popular oli kriisilahendusskeemi vastuvõtmise kuupäeval maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 4 punkti c tähenduses.

147 Seetõttu ei ole kriisilahendusnõukogu ega komisjon teinud ilmset hindamisviga, asudes seisukohale, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis a sätestatud tingimus oli täidetud. Hagejate etteheited seda järeldust ümber ei lükka.

1) Esimene etteheide, mis puudutab likviidsusabi vajadust

148 Hagejad leiavad, et määruse nr 806/2014 põhjenduse 57 kohaselt tuleks likviidsusabi andmise võimaluse olemasolul eelistada seda lahendust panga maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks tunnistamisele. Sellisel juhul nagu käesolevas asjas, kus Banco Populari likviidse vara nappuse tekkimisele andsid tõuke Euroopa institutsioonid ja Hispaania asutused, on tungiv vajadus raha eraldamiseks. Hagejad osutavad kriisilahendusnõukogu presidendi poolt 23. mail 2017 telekanalile Bloomberg antud intervjuus tehtud avaldusele, Reutersi 31. mai 2017. aasta artiklile ning asjaolule, et Hispaania asutused võtsid Banco Popularist välja miljardite

eurode ulatuses hoiuseid, mis tingisid Banco Populari aktsiahinna kiire languse ning hoiuste massilise väljavoolu. Sisuliselt väidavad hagejad seega, et kriisilahendusnõukogu ei võinud asuda seisukohale, et Banco Popular oli maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, sest kuivõrd pangal oli likviidsusprobleem, pidi talle ennekõike antama likviidsusabi.

149 See etteheide rajaneb määruse nr 806/2014 põhjenduse 57 ühe osa vääritimõistmisel, mille kohaselt „[v]ajadus keskpanga erakorralise likviidsusabi järele ei peaks iseenesest olema tingimus, millega saaks piisavalt tõendada, et ettevõtja ei suuda või lähitulevikus tõenäoliselt ei suuda oma võlausaldajate nõudeid nende sissenõutavaks muutumisel tasuda“.

150 Seda põhjendust tuleb tõlgendada nii, et asjaolust, et ettevõtja taotleb ja saab liikmesriigi keskpangalt erakorralist likviidsusabi, ei saa automaatselt järeldada, et ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a tähenduses.

151 Nagu komisjon aga märgib, ei määratud Banco Populari maksejõuetust kindlaks pelgalt selle tõttu, kas ta sai erakorralist likviidsusabi või kas tal oli vaja täiendavat erakorralist likviidsusabi.

152 Vastupidi hagejate väidetule ei saa määruse nr 806/2014 põhjendusest 57 järeldada, et panga likviidsusprobleemide korral tuleb talle enne tema maksejõuetuse tuvastamist anda likviidsusabi.

153 Lisaks sellele on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi põhjenduse 26 punktis c sedastanud, et Banco Popular sai esimese erakorralise likviidsusabi 5. juunil 2017, pärast seda, kui EKP sellele vastuväiteid ei esitanud, ent täiendavat erakorralist likviidsusabi ei olnud Hispaania Pangal talle võimalik anda.

154 Siinkohal tuleb märkida, et 5. juuni 2017. aasta kirjas palus Hispaania Pank EKP-lt nõusolekut Banco Popularile erakorralise likviidsusabi andmiseks, et viimane tuleks toime teda vaevanud tõsise likviidsuskriisiga. Samal päeval saatis Hispaania Pank EKP-le aga uue kirja, mis sisaldas Banco Popularile antava erakorralise likviidsusabi laiendamise taotlust, kuna viimane oli teatanud väga suuremahulistest likviidse vara liikumistest. Need kaks EKP-le samal päeval edastatud kirja näitavad, kui kiiresti halvenes Banco Populari likviidsuspositsioon.

155 Nagu hagejad ise märgivad, ammendus Hispaania Panga antud erakorraline likviidsusabi hoiuste massilisest ja jätkuvast väljavoolust tingituna samal päeval.

156 Tuleb ka meenutada, et 6. juunil 2017 saavutasid EKP ja Banco Populari juhatus likviidsete vahendite väljavõtmise ulatusest ja kiirusest tingituna üksmeele selles, et alates 7. juunist ei ole pank suuteline tähtajaks tasuma oma võlgu ega täitma muid kohustusi. Kuna oli tuvastatud, et Banco Popular on maksejõuetu, ei olnud täiendava erakorralise likviidsusabi andmine enam mõeldav.

157 Samuti on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artikli 3.2 punktis d sedastanud, et Banco Populari likviidsuspositsiooni halvenemise kiirust arvesse võttes ei oleks erakorralisest likviidsusabist piisanud.

158 Siinkohal tuleb märkida, et nagu hagejad ka tunnistavad, ei ole kriisilahendusnõukogul erakorralise likviidsusabi andmisel mis tahes rolli, kuna see kuulub liikmesriikide keskpankade pädevusse.

159 Seega sai kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemis üksnes sedastada ühelt poolt, et EKP oli Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist puudutavas hinnangus leidnud, et tema heakskiidu saanud erakorraline likviidsusabi ei võimaldanuks Banco Populari likviidsuskriisi lahendada, ning teiselt poolt, et Hispaania Pank Banco Popularile täiendavat likviidsusabi ei andnud.

160 Seetõttu tuleb esimene etteheide tagasi lükata.

2) Teine etteheide, mis puudutab konfidentsiaalsuskohustuste rikkumist

161 Hagejad väidavad, et Banco Populari maksejõuetuse tingis see, et kriisilahendusnõukogu rikkus ELTL artiklist 339 ning määruse nr 806/2014 artiklitest 88 ja 89 tulenevaid konfidentsiaalsuskohustusi. Banco Populari mittelikviidsuse põhjustasid kriisilahendusnõukogu 23. ja 31. mai 2017. aasta avaldused ja infolekked, mis andsid tõuke hoiuste massilisele väljavoolule ning Banco Populari aktsiakursi kiirele langusele. Hagejad leiavad, et kriisilahendusnõukogu ei võinud asuda seisukohale, et Banco Popular oli maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, kuna see olukord oli tingitud konfidentsiaalsuskohustuste rikkumisest kriisilahendusnõukogu poolt.

162 Komisjon ja kriisilahendusnõukogu leiavad, et kriisilahendusskeemi kehtivus ja selle heakskiitmine komisjoni poolt eeldavad üksnes seda, et ettevõtja on maksejõuetu ja et muud kriisilahenduse tingimused on kriisilahendust puudutava otsuse vastuvõtmise ajal täidetud. Põhjused, mis sellise olukorra kaasa tõid, ei ole asjasse puutuvad.

163 Tuleb märkida, et isegi kui hagejad oleksid tõendanud, et kriisilahendusnõukogu avaldas ajakirjandusele konfidentsiaalset teavet, siis vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale võib selline rikkumine tuua endaga kaasa vaidlusaluse otsuse tühistamise vaid siis, kui on tõendatud, et selle rikkumiseta oleks otsuse sisu olnud teistsugune (vt 6. juuli 2000. aasta kohtuotsus Volkswagen *vs.* komisjon, T-62/98, EU:T:2000:180, punkt 283 ja seal viidatud kohtupraktika; 5. aprilli 2006. aasta kohtuotsus Degussa *vs.* komisjon, T-279/02, EU:T:2006:103, punkt 416 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 3. märtsi 2011. aasta kohtuotsus Siemens *vs.* komisjon, T-110/07, EU:T:2011:68, punkt 402 ja seal viidatud kohtupraktika).

164 Nagu komisjon ja kriisilahendusnõukogu leiavad, on kriisilahendusskeem õiguspäraselt vastu võetud, kui määruse nr 806/2014 artiklis 18 sätestatud tingimused on täidetud, sõltumata sellest, mis põhjustel muutus asjaomane ettevõtja maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks.

165 Kriisilahendusnõukogu, olles leidnud, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud kriteeriumid on täidetud, võttis Banco Populari kriisilahendusskeemi vastu ning komisjon, olles asunud seisukohale, et kriisilahendusskeem on määruse nr 806/2014 sätetega kooskõlas, kiitis selle heaks. Asjaolud, mis viisid selleni, et Banco Popular vastas kriisilahendusskeemi vastuvõtmist õigustavatele tingimustele, eelkõige tingimusele, et ta on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ei ole asjasse puutuvad.

166 Sellest järeldub, et hagejate väited, mille kohaselt sai Banco Populari likviidsuskriis alguse eespool punktis 42 mainitud kriisilahendusnõukogu presidendi 23. mai 2017. aasta avaldusest ja Reutersi 31. mai 2017. aasta artiklist, ei ole asjasse puutuvad selle kindlakstegemiseks, kas määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis a sätestatud tingimus oli täidetud, ega seega ka hinnangu andmisel kriisilahendusskeemi kehtivusele.

167 Sellest seisukohast on hagejate väidetav põhjuslik seos selle avalduse ja artikli ning Banco Populari likviidsuskriisi vahel tähtsusetu ega saa tingida kriisilahendusskeemi tühistamist. Seevastu, kuivõrd hagejad väidavad, et kriisilahendusnõukogu presidendi 23. mai 2017. aasta avalduse ja 31. mai 2017. aasta artikli näol on tegemist kriisilahendusnõukogu poolt konfidentsiaalsuskohustuse rikkumisega, mis tekitas hagejatele kahju, käsitletakse nende sisu teise hüvitamisnõude raames.

168 Hagejad vaidlevad vastu argumendile, mille kohaselt ei ole panga maksejõuetuks muutumise põhjused asjasse puutuvad. Nad väidavad, et sellisel juhul on kriisilahendusnõukogul, komisjonil ja FROBil kaalutlusõigus, mida määruses nr 806/2014 ette nähtud ei ole, ning see oleks vastuolus põhimõttega *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*.

169 Mis puudutab asjaolu, et hagejad tuginevad põhimõttele, mille kohaselt ei saa keegi nõuda eelist, viidates omaenese õigusrikkumisele teise isiku suhtes, siis piisab, kui kriisilahendusnõukogu eeskujul tõdeda, et see põhimõte ei kuulu käesoleval juhul kohaldamisele. Nagu kriisilahendusnõukogu märgib, kuulub see põhimõte kohaldamisele siis, kui üks pool püüab põhjendamatult saada kasu enda õigusvastasest käitumisest. Hagejad ei ole aga näidanud, millise eelise kriisilahendusnõukogu või komisjon on saanud kriisilahendusskeemi vastuvõtmisest.

170 Seetõttu tuleb teine etteheide tagasi lükata.

3) Kolmas etteheide, mis puudutab hea halduse põhimõtte rikkumist

171 Hagejad leiavad, et kuivõrd Banco Populari likviidsuskriisi põhjustas kriisilahendusnõukogu, oli viimasel ja komisjonil harta artiklis 41 sõnastatud hea halduse põhimõtte kohaselt kohustus sellega kaasnevat kahju võimalikult palju vähendada. Nad leiavad, et kriisilahendusnõukogu ja komisjon rikkusid hea halduse põhimõtet, kuna nad ei hinnanud Banco Populari väidetavat maksejõuetust hoolikalt ja erapooletult, jätsid tähelepanuta, et selle põhjuseks olid kriisilahendusnõukogu avaldused ja massiline hoiuste väljavõtmine Hispaania asutuste poolt, ning jätsid arvesse võtmata asjaolu, et olukorra oleks saanud lahendada erakorralise likviidsusabi andmisega. Nad leiavad ka, et kriisilahendusnõukogu ja komisjon rikkusid hoolsuskohustust, kuna olles teadlikud sellest, et kriisilahendusnõukogu avaldused tõid kaasa Banco Populari likviidsuskriisi, ei teinud nad mitte midagi selle heastamiseks ja kriisilahenduse vältimiseks eelkõige erakorralise likviidsusabi andmise teel.

172 Repliigis selgitavad hagejad, et selle etteheitega väidavad nad, et hea halduse põhimõtte kohaselt oleksid kriisilahendusnõukogu ja komisjon pidanud Banco Populari kriisilahenduse küsimuses käituma teisiti, vähendades nende endi poolt põhjustatud olukorrast tingitud kahju.

173 Tuleb tõdeda, et see, kuidas on väidetava hea halduse põhimõtte rikkumine hagejate meelest seotud määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis a sätestatud tingimuse eiramisega, ei ole selge. Selle tingimuse järgimist puudutava analüüsi kontekstis on raske mõista ka viidet kahjule, mida kriisilahendusnõukogu ja komisjon oleksid pidanud leevendama.

174 Lisaks sellele tuleb meenutada, et teist etteheidet puudutavast analüüsist ilmneb, et põhjused, mis tingisid Banco Populari maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise, ei ole asjasse puutuvad selle kindlakstegemisel, kas määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis a sätestatud tingimus oli täidetud, ega seega ka hinnangu andmisel vaidlustatud otsuste õiguspärasusele. Seejuures ei ole hagejad ühelt poolt selgitanud, miks ei oleks – juhul kui kriisilahendusnõukogu ja komisjon oleksid neid asjaolusid arvesse võtnud – saanud tuvastada, et Banco Popular oli

maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, lähtudes likviidse vara puudusest, ning seega tuvastada, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis a sätestatud tingimus oli täidetud. Teiselt poolt ei võta hagejate argumendid arvesse ka asjaolu, et tõdemus, et Banco Popular oli maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, tugines EKP antud hinnangule.

175 Mis puudutab argumenti, mille kohaselt ei arvestanud kriisilahendusnõukogu ja komisjon sellega, et Banco Populari olukorda oleks saanud parandada Hispaania Panga antava erakorralise likviidsusabiga, siis piisab, kui viidata esimest etteheidet puudutavale analüüsile ning meenutada, et sellise meetme võtmine on liikmesriikide keskpankade pädevuses.

176 Mis puudutab argumenti, et kriisilahendusnõukogu ja komisjon oleksid pidanud kriisilahenduse vältimiseks parandama Banco Populari olukorda määruse nr 806/2014 artikli 13 kohaste varase sekkumise meetmete abil, siis piisab, kui tõdeda, et hagejad ei ole selgitanud, millist liiki kriisilahendusnõukogu ja komisjoni pädevusse kuuluvatele meetmetele nad viitavad. Määruse nr 806/2014 artiklis 13 nimetatud varase sekkumise meetmete võtmine kuulub EKP ja liikmesriikide pädevate asutuste pädevusse.

177 Seetõttu tuleb kolmas etteheide ja seega väite esimene osa tagasi lükata.

b) Väite teine osa, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti b rikkumist

178 Hagejad leiavad, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti b, kuna ta ei ole õigesti hinnanud kriisilahendusele alternatiivseid lahendusi. Nad leiavad, et kriisilahenduse kõrval oli mitu elujõulist alternatiivset lahendust.

179 Esimesena on hagejad seisukohal, et kogu algul EKP heakskiidu saanud erakorralise likviidsusabi andmine ning Banco Populari pingutused vahendite kaasamiseks kuni 16. juunini 2017 oleksid võimaldanud tegevust jätkata kuni 21. juunini 2017 ning viia läbi eraõigusliku müügiprotsessi või kapitali suurendamise.

180 Tuleb meenutada, et väite esimese osa esimest etteheidet puudutavast analüüsist nähtuvalt tuvastas kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemis, et olles andnud Banco Popularile 5. juunil 2017 esimese erakorralise likviidsusabi, ei olnud Hispaania Pangal võimalik anda talle täiendavat erakorralist likviidsusabi. Kuna erakorralise likviidsusabi andmine kuulub liikmesriikide keskpankade pädevusse, sai kriisilahendusnõukogu lihtsalt võtta teadmiseks, et täiendava erakorralise likviidsusabi andmine ei ole võimalik.

181 Selles küsimuses leiavad hagejad, et Banco Popularile antava erakorralise likviidsusabi suurendamine oli võimalik hoolimata sellest, et Hispaania Pank keeldus Banco Popularile uue erakorralise likviidsusabi andmisest. Nad leiavad, et realistlikuma hinnangu andmine tagatiste väärtusele oleks võimaldanud Banco Populari taotletud täiendava erakorralise likviidsusabi andmist ning isegi Banco Populari pakutavate tagatiste ebapiisavuse korral oleks selle tagatise saanud anda Hispaania riik. Hagejad leiavad, et ka FROB oleks saanud Banco Popularile likviidset vara eraldada.

182 Piisab, kui tõdeda, et need argumendid tuginevad puhtakujulistele oletustele abi kohta, mida oleksid Banco Popularile saanud anda kolmandad isikud, eelkõige Hispaania asutused.

183 Samuti tuleb märkida, et määruse nr 806/2014 artikli 6 lõikes 6 on sätestatud, et „[k]riisilahendusnõukogu, nõukogu või komisjoni otsuste ega meetmetega ei nõuta liikmesriikidelt erakorralise avaliku sektori finantstoetuse andmist ega riivata liikmesriikide eelarvesuveräänsust ega fiskaalkohustusi“. Seega ei olnud ei kriisilahendusnõukogul ega komisjonil võimalik panna Hispaania asutustele kohustust anda Banco Popularile kas likviidses varas või tagatistes seisnevat finantsabi.

184 Lisaks sellele tuleb märkida, et Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist puudutavas hinnangus märkis EKP, et isegi koos erakorralise likviidsusabiga, millele EKP nõukogu 5. juunil 2017 vastuväiteid ei esitanud, ei olnud likviidse vara maht sel päeval piisav, et tagada Banco Populari suutlikkus täita oma kohustused hiljemalt 7. juunil 2017.

185 Hagejate argumentide aluseks olev eeldus, et Banco Popular oleks võinud saada kogu algul EKP heakskiidu saanud erakorralise likviidsusabi, tuleb seega tagasi lükata. Kuna hagejate mainitud alternatiivsed lahendused sõltusid selle täiendava erakorralise likviidsusabi andmisest, ei olnud need seega mõeldavad. Pealegi on hagejate väite näol, et kogu erakorralise likviidsusabi andmine oleks võimaldanud Banco Populari tegevuse jätkamist kuni 21. juunini 2017, lihtsalt arvamus, mis ei võta arvesse hoiuste väljavoolu jätkumise tagajärgi ega selle ulatust.

186 Teisena leiavad hagejad sisuliselt, et kriisilahendusnõukogu ei ole kriisilahendusskeemi artiklis 3 piisavalt põhjendanud seda, miks teised meetmed mõeldavad ei olnud.

187 Siinkohal tuleb märkida, et võttes arvesse EKP hinnangut, on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 3 asunud seisukohale, et puudusid alternatiivsed meetmed, mis oleksid võinud mõistliku aja jooksul Banco Populari maksejõuetust ära hoida, ning et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis b sätestatud tingimus oli täidetud.

188 Konkreetsemalt on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 3.2 märkinud, et puudus põhjendatud väljavaade, et muud eraõiguslikku laadi meetmed aitaksid Banco Populari maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida. Selliste meetmete puudumist võis järeldada eelkõige järgmistest asjaoludest:

– pank ise oli EKP-le 6. juunil 2017 saadetud kirjas tunnistanud, et jääb tõenäoliselt maksejõuetuks;

– eraõiguslik müügiprotsess ei olnud andnud positiivset tulemust sellise aja jooksul, et pangal oleks olnud võimalik tähtajaks oma võlad tasuda ja muud kohustused täita;

– oli vähetõenäoline, et pank oleks suuteline hankima vajaliku aja jooksul piisavalt täiendavat likviidset vara turutehingute, keskpanga operatsioonide või oma reservfondides ja taastamiskavades ette nähtud meetmetega;

– likviidsuspositsiooni halvenemise kiirust silmas pidades oleks erakorraline likviidsusabi olnud ebapiisav.

189 Kriisilahendusskeemi artiklis 3.3 on kriisilahendusnõukogu leidnud, et puudub põhjendatud väljavaade, et järelevalvemeetmed, sealhulgas varase sekkumise meetmed, aitaksid Banco Populari maksejõuetust ära hoida. Kriisilahendusnõukogu on märkinud, et maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist käsitlevas hinnangus kinnitas EKP, et puuduvad sellised võimalikud järelevalvemeetmed või varase sekkumise meetmed, millega saaks kohe taastada

panga likviidsuspositsiooni ja mis võiksid anda pangale piisavalt aega ettevõtte võõrandamise tehingu tegemiseks või mõne muu lahenduse elluviimiseks. Meetmed, mida saanuks pädeva asutusena võtta EKP kui pädev asutus vastavalt normidele, millega on liikmesriigi õigusesse üle võetud direktiivi 2013/36 artikkel 104 ning direktiivi 2014/59 artiklid 27–29 või vastavalt määruse nr 1024/2013 artiklile 16, ei oleks saanud tagada panga suutlikkust tasuda oma võlad ja täita muud kohustused tähtajaks, võttes arvesse täheldatud likviidsuspositsiooni halvenemise ulatust ja kiirust.

190 Kriisilahendusskeemi artiklis 3.4 on kriisilahendusnõukogu asunud seisukohale, et puudus ka mõistlik väljavaade, et Banco Populari maksejõuetust oleks aidanud mõistliku aja jooksul ära hoida kapitaliinstrumentide allahindamine või konverteerimine kooskõlas määruse nr 806/2014 artikliga 21. Võttes arvesse, et Banco Populari maksejõuetus või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämine oli tingitud tema likviidsuspositsioonist, leidis kriisilahendusnõukogu eelkõige, et kapitaliinstrumentide allahindamine ja konverteerimine ei olnuks panga likviidsuspositsiooni taastamiseks piisav.

191 Need sätted sisalduvad tervikuna kriisilahendusskeemi selles versioonis, mis avaldati 2. veebruaril 2018 kriisilahendusnõukogu veebisaidil ja mis on lisatud repliigile. Sellepärast ei saa hagejad väita, et kriisilahendusnõukogu ei ole kriisilahendusskeemis põhjendanud, miks ei olnud mõeldavad alternatiivsed järelevalvemeetmed, sealhulgas varase sekkumise meetmed, ega erasektoripoolsed meetmed.

192 Lisaks, nagu komisjon ja kriisilahendusnõukogu märgivad, võis kriisilahendusnõukogu määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti b sõnastust silmas pidades hinnata vaid selliseid alternatiivseid meetmeid, mille abil oleks kasutada olevat aega ja asjaolusid arvestades olnud võimalik Banco Populari maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida.

193 Kolmandana leiavad hagejad, et Banco Populari kapitali suurendamine oli võimalik. Eeldades, et Banco Populari likviidse vara puudujääk oli tingitud kapitali väärtuse vähenemisest, väidavad nad, et Banco Popular vajas 2–5 miljardit eurot. Nad märgivad, et ajakirjanduse andmetel töötasid investeerimispangad kapitali suurendamisega 4 või 5 miljardi euro võrra. Spetsialiseerunud analüütikute sõnul oleks selline kapitali suurendamine olnud elujõuline kahel põhjusel. Ühelt poolt kuulus umbes 31,5% Banco Populari aktsiakapitalist suurtele investoritele, kes oleksid olnud valmis 2017. aastal kapitali suurendama. Teiselt poolt hindasid analüütikud 2017. aasta mais enne kriisilahendusnõukogu presidendi avaldusi, et Banco Populari aktsiakurss on põhjendamatult madal, ning seega usuti selle aktsia revalveerimisse. Nad tuginevad kahele kirjale, mille saatsid Banco Popularile 3. juunil 2017 Barclays Bank ja 5. juunil 2017 Deutsche Bank, märkides, et nemad olid valmis osalema kapitali suurendamises.

194 Tuleb märkida, et nagu hagejad isegi osutavad, lähtub see lahendus hüpoteesist, et Banco Populari likviidse vara puudujääk oli tingitud kapitali väärtuse vähenemisest. Piisab aga, kui meenutada, et Banco Populari likviidsuse puuduse tingis massiline hoiuste väljavool, mille põhjustas hoiustajate usalduse kaotus, ning elujõulise alternatiivse lahendusena sai käsitada üksnes sellist meedet, mille tulemusena oleks kiiresti leitud piisavalt likviidset vara selleks, et Banco Popular oleks saanud 7. juunil 2017 oma kohustuste täitmise tähtaegadest kinni pidada. Hagejad ei ole tõendanud, et see oleks nii olnud nende nimetatud kapitali suurendamise korral, mis liiati on puhtalt hüpoteetiline ning oleks igal juhul leidnud aset pärast eelnimetatud kuupäeva.

195 Mis puudutab Barclays Banki 3. juuni 2017. aasta kirja ja Deutsche Banki 5. juuni 2017. aasta kirja, siis repliigi lisas esitasid hagejad neist kirjadest tehtud väljavõtted. Üldkohtu kantseleisse 6. mail 2019 saabunud kirjaga esitasid hagejad kodukorra artikli 85 lõike 3 alusel taotluse võtta uue tõendina vastu nende kirjade tervikversioonid, mis olid varem, 9. aprillil 2019, avaldatud veebisaidil Diario 16. Veebisait Diario 16 avaldas artikli „Banco Populari kriisilahendus ja müük ei olnud kooskõlas seaduse nõuetega“ raames rea dokumente, mille hulgas olid ka tervikuna Barclays Banki 3. juuni 2017. aasta kiri ja Deutsche Banki 5. juuni 2017. aasta kiri.

196 Kodukorra artikli 85 lõikes 3 on sätestatud, et erandkorras võivad kohtuasja pooled esitada tõendeid või taotluse nende kogumiseks enne menetluse suulise osa lõppemist või enne Üldkohtu otsust lahendada kohtuasi ilma menetluse suulise osata, tingimusel et nende hiline esitamine on õigustatud.

197 Märkides, et nende kirjade tervikversioonid ei olnud neile kättesaadavad enne nende avaldamist internetis 9. aprillil 2019, on hagejad põhjendanud, miks nad ei saanud neid lisada oma varasematele kirjalikele avaldustele. Seega tuleb asuda seisukohale, et need uued tõendid on vastuvõetavad.

198 Mis puudutab nende kahe kirja sisu, siis tuleb tõdeda, et neis ei ole ei Barclays Bank ega Deutsche Bank võtnud ühtki siduvat kohustust Banco Populari kapitali suurendamises osalemiseks, vaid need kajastavad üksnes võimalikku tulevast kapitali suurendamist puudutanud arutelusid. Neist kirjadest ilmneb, et nende saatmise ajal oli Banco Populari kapitali suurendamise kava väljatöötamine alles päris algusjärgus.

199 Banco Popularile 3. juunil 2017 saadetud kirjas viitab Barclays Bank üksnes hiljutistele aruteludele seoses kapitali suurendamisega, mille eesmärgiks Banco Populari jaoks oli täiendava rahastamisvajaduse rahuldamine ning märksa suurema kapitaliseerituse saavutamine selleks, et vähendada väljakutseid, mis tulenesid tema jaoks kinnisvara ja muude halbade varadega seotud riskide võimalikust realiseerumisest.

200 Selles kirjas kinnitas Barclays Bank oma toetust Banco Popularile ning väitis, et on valmis teda selle suure tehingu tegemisel abistama. Barclays Bank näitas üles oma huvi märkida globaalse peakorraldaja või *bookrunner*'ina 50% tehingust turutingimustel. Ta esitas õiguslikud reservatsioonid, märkides, et „mis tahes seda liiki aktsiate märkimisega seotud kohustuse võtmine või pakkumuse esitamine tähendaks eraldi lepingu või lepingute sõlmimist [tema] ja Banco Populari vahel, kui turutingimused on rahuldavad, kui eelkontroll on andnud häid tulemusi, kui pooled on selleks kuupäevaks tingimustes ja hindades kokkuleppe saavutanud […] ning kui kõik nõutavad sisemised load on saadud“. Viimaks rõhutas Barclays Bank, et see kiri ei ole käsitatav pakkumusena tehingus osalemiseks ega mis tahes finantseerimiseks ning et selle eesmärk ei ole õigussuhte loomine tema ja Banco Populari vahel.

201 Seega ühelt poolt ei viita selles kirjas miski sellele, et Barclays Bank oli valmis kapitali suurendamises osalema, ning teiselt poolt ei ole seal mainitud Banco Populari likviidsuskriisi ega pakutud välja ühtki lahendust selle leevendamiseks.

202 Deutsche Bank viitab 5. juunil 2017 Banco Popularile saadetud kirjas üksnes oma huvile tagada 50% võimalikust kapitali suurendamisest 4 miljardi euro võrra. Deutsche Bank märgib üksnes, et „on mõistagi teatud tingimused, ent see kiri tugineb meie veendumusele, et asjaoludel, mis meie

arvates on realistlikult saavutatavad, võiks olla teostatav [kapitali] suurendamine, mis panga stabiliseeriks“. Deutsche Bank märkis, et on võtnud ühendust erinevate investoritega, ning arvab, et „see pole küll absoluutselt kindel, ent“ kapitali suurendamine oleks võimalik.

203 Seda kirja ei saa niisiis tõlgendada Deutsche Banki poolt Banco Populari kapitali suurendamises osalemiseks siduva kohustuse võtmisena ning see ei puuduta lahendust, mille eesmärk olnuks Banco Populari likviidsuskriisi lahendamine.

204 Lisaks osutavad hagejad sellele, et 2017. aasta aprillikuu kapitaliplaanis oli Banco Popular ette näinud, et kapitali suurendamine on võimalik läbi viia kuu aja jooksul. Piisab, kui märkida, et nimetatud dokumendis mainib Banco Popular kapitali suurendamise läbiviimiseks ühe kuni kolme kuu pikkust tähtaega ning et prognoositavat ühe kuu pikkust tähtaega arvestati alates märkimislepingu sõlmimisest. Kuivõrd kapitali suurendamiseks aga ühtki siduvat pakkumust ei tehtud, ei saa selle argumendiga nõustuda.

205 Pealegi on väljavaade, et kapitali suurendamine võimaldanuks saada piisavalt likviidset vara selleks, et Banco Populari kriisilahendanust vältida, vastuolus asjaoluga, et 6. juunil 2017 asus Banco Populari juhatus seisukohale, et pank jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

206 Seega ei ole hagejad selgitanud, kuidas oleks kapitali suurendamine saanud reaalselt toimuda piisavalt kiiresti, et sel teel oleks olnud võimalik saada likviidset vara, mis oleks võimaldanud Banco Populari maksejõuetust ära hoida, või kuidas oleks see peatanud hoiuste väljavoolu ja taastanud Banco Populari likviidsuspositsiooni pikaajaliselt. Niisiis ei ole hagejad tõendanud, et kapitali suurendamine oli elujõuline alternatiivne lahendus võrreldes Banco Populari kriisilahendusega.

207 Neljandana väidavad hagejad, et võimalik oli Banco Populari varade eraldamine. Nad märgivad, et Banco Popular töötas eesmärgiga müüa 6 miljardi euro ulatuses oma kinnisvara ning avaldas 5. mail 2017, et selles osas oli tehtud edusamme. Hagejate hinnangul kinnitavad hilisemad asjaolud seda, et kõigi või osade Banco Populari halbade varade eraldamine oli võimalik. Pärast Banco Populari omandamist on Banco Santander paisanud müüki 51% Banco Populari arestitud varadest ja kahtlastest nõuetest ning rahvusvahelised fondid on näidanud üles oma huvi nende varade omandamise vastu. Lisaks sellele avaldas Banco Popular 2017. aasta mais, et kavandab oma mittestrateegilise vara müüki ning on mitmesuguse vara osas saanud siduvaid pakkumusi. Hagejad leiavad, et isegi kui Banco Populari halbadele varadele ja mittestrateegilistele varadele kohest ostjat ei olnud, oleks need saanud üle anda sildasutusele. Varade eraldatud müük oleks võimaldanud Banco Popularil saada lühiajaliselt likviidset vara selleks, et jätkata tegevust mõne nädala jooksul ning viia nii lõpuni eraõiguslik müük või kapitali suurendamine.

208 Tuleb märkida, et need hagejate argumendid tuginevad pelgalt oletusele, et varade müük oli võimalik. Nad märgivad, et Banco Popular oleks saanud halvad varad või mittestrateegilised varad müüa, selgitamata, mis varad need täpselt oleksid olnud, millise summa eest oleks neid olnud võimalik müüa, kas omandajad olid nende omandamisest huvitatud või ka kas tehingud olid pooleli. Siinkohal tuleb märkida, et hagejad lähtuvad ise hüpoteesist, et neile varadele poleks kohest omandajat olnud. Sellest tuleneb, et hagejad ei ole tõendanud, et varade müük oli tegelikult teostatav piisavalt lühikese aja jooksul selleks, et Banco Popularil tekiks võimalus saada piisavalt likviidset vara, tulemaks toime hoiuste massilise väljavooluga ning vältimaks maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist 6. juunil 2017.

209 Mis puudutab hagejate osutatud võimalust anda juhul, kui kohest omandajat ei oleks olnud, halvad või mittestrateegilised varad nende hilisema müümise eesmärgil üle sildasutusele vastavalt määruse nr 806/2014 artiklitele 25 ja 26, siis piisab, kui tõdeda, et tegemist ei ole alternatiivsete lahendustega kriisilahendusele määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti b tähenduses, vaid teiste kriisilahendusvahenditega, mille kasutamine eeldab iseenesest seda, et ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv.

210 Mis puudutab hagejate väidetavat asjaolu, et Banco Popular teatas 5. mail 2017 edusammudest kinnisvara müügi läbiviimisel, siis piisab, kui tõdeda, et hagejad ei ole tõendanud, et see projekt oleks olnud võimalik lõpule viia enne Banco Populari maksejõuetuse tuvastamist.

211 Mis puudutab hagejate väidet, et Banco Popular sai mitmesuguse vara osas siduvaid pakkumisi, siis tuleb märkida, et see väide ei põhine mitte ühelgi tõendil. Osutades üksnes ajakirjandusartiklitele, mainivad hagejad Targo Banki müüki Crédit Mutuelile 2. juunil 2017 ning arutelusid, mis puudutasid TotalBanki müümist 500 miljoni euro eest. Piisab aga, kui ühelt poolt märkida, et Targo Banki müük ei hoidnud ära Banco Populari maksejõuetust, ning teiselt poolt ei ole hagejad tõendanud, et TotalBanki müük oleks saanud toimuda mõistliku aja jooksul, et võimaldada Banco Populariil leida piisavalt likviidset vara oma kohustuste täitmiseks 7. juunil 2017.

212 Mis puudutab hagejate väidetud asjaolu, et pärast Banco Populari müüki viis Banco Santander läbi varade müümise, siis piisab, kui tõdeda, et see ei ole kriisilahendusskeemi õiguspärasuse hindamise seisukohast asjasse puutuv.

213 Viimaks tuleb kriisilahendusnõukogu eeskujul märkida, et väide, et need varade müügitehingud oleksid olnud edukalt teostatavad ka siis, kui Banco Populariil oleks olnud rohkem aega, on puhtalt spekulatiivne. Igal juhul ei ole hagejad selgitanud, kuidas oleks see varade müük, eeldusel et see oleks saanud toimuda uue likviidse vara saamiseks piisavalt kiiresti, võimaldanud takistada hoiuste väljavõtmist ja taastada turu usaldust ning seega teha lõpu likviidse vara väljavoolule ja taastada Banco Populari elujõulisuse pikaajaliselt.

214 Hagejad väidavad ka, et EKP sedastas 5. juunil 2017, et Banco Popular oli näinud ette kapitali suurendamise koos mittestrateegiliste varade võõrandamisega ja varade võõrandamiskava, ning EKP ei väitnud, et nende lahenduste elluviimine oleks olnud võimatu.

215 Selle argumendiga viitavad hagejad EKP 5. juuni 2017. aasta hinnangule, mis puudutas Banco Populari erakorralise likviidsusabi taotlust ja milles EKP kirjeldas Banco Populari likviidsuspositsiooni muutustega seotud objektiivseid asjaolusid, nagu muutused likviidsuskatte nõude osas, tasakaalustamissuutlikkus (*counterbalancing capacity*), hoiuste väljavool ning panga poolt likviidse vara juurde saamiseks juba võetud ja veel pooleli olevad meetmed. Seejuures märkis EKP, et Banco Populari antud teabe kohaselt oodati finantsvõimenduse vähendamisest, võlakirjade müügist ja halbade varade müügist saadavat täiendavat likviidset vara juuni keskpaigaks.

216 Tuleb tõdeda, et EKP on kirjeldanud vaid Banco Populari likviidsuspositsiooni muutumisega seotud faktilisi asjaolusid – nagu ta täpsustab – panga enda esitatud andmete alusel. EKP ei ole seal võtnud seisukohta panga kavandatud meetmete realiseeritavuse osas. Lisaks sellele on täpsustatud, et nende meetmete tulemusena pidi Banco Popular uut likviidset vara saama juuni keskpaigas ehk pärast kriisilahendust.

217 Seevastu tuleb märkida, et Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist käsitlevas 6. juuni 2017. aasta hinnangus leidis EKP, et kuigi Banco Popular oli varasemate nädalate jooksul välja töötanud erinevaid meetmeid täiendava likviidse vara leidmiseks ning asunud neid rakendama, ei olnud juba saadud ja oodatavad sissetulevad rahavood hindamise päevaks Banco Populari nõrgeneva likviidsuspositsiooni stabiliseerimiseks piisavad. Samuti märkis ta, et Banco Popularil olid väga piiratud võimalused vahendite saamiseks tavalistest turutehingutest või liikmesriigi keskpangaoperatsioonidest ning et ta ei olnud suuteline hankima piisavalt täiendavat likviidset vara hädaolukorra rahastamiskavades ja taastekavades ette nähtud meetmetega. EKP märkis, et Banco Popular oli oma likviidsuspositsiooni parandamiseks võtnud juba erinevaid meetmeid, ent lõpuks ei olnud need siiski tema likviidsuspositsiooni halvenemise peatamiseks piisavad.

218 Viiendana väidavad hagejad, et teostatav oleks olnud Banco Populari müük mõnele kolmandale isikule. Selle lahenduse lükkas kriisilahendusnõukogu kõrvale tähtajaga seotud probleemi tõttu, pidades silmas likviidse vara puudujääki, mitte elujõulisust. Kuigi pakkumisi esitasid mitmed asutused, näidates nii üles oma huvi Banco Populari omandamise vastu, kutsusid Euroopa asutused 2017. aasta juuni alguses müügiprotsessis osalema vaid kaks potentsiaalset omandajat. Hagejad lisavad, et väär on väide, et eraõiguslik müügiprotsess kukkus 2017. aasta mais läbi, kuivõrd Banco Populari omandamisest huvitatud ettevõtjatel oli oma pakkumuse esitamiseks aega kuni 2017. aasta juuni lõpuni.

219 Tuleb märkida, et see argument rajaneb faktiliste asjaolude vääritimõistmisel.

220 Nagu eespool punktis 59 märgitud, tuvastas EKP Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist käsitlevas hinnangus, et selleks ajaks ei olnud eraõigusliku müügiprotsessi raames toimunud läbirääkimised positiivseid tulemusi andnud ning panga sel viisil müük ei olnud ette nähtav sellise aja jooksul, mis oleks andnud Banco Popularile võimaluse tähtajaks oma võlad tasuda ja muud kohustused täita.

221 Samuti tuleb asuda seisukohale, et Banco Populari juhatus, olles tunnistanud, et pank oli 6. juunil 2017 maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, möönis seega, et panga eraõiguslik müümine ei olnud sel päeval enam mõeldav lahendus.

222 Kriisilahendusskeemi põhjenduses 26 on kriisilahendusnõukogu kirjeldanud meetmeid, mille Banco Popular oli võtnud, et püüda oma likviidsusprobleeme lahendada, ja mille hulgas oli ka 2017 aprillis käivitatud eraõiguslik müügiprotsess. Kriisilahendusnõukogu märkis, et potentsiaalsete omandajate poolt pakkumuste esitamise tähtpäevaks oli algul määratud 10. juuni 2017 ning et juuni alguses lükati see edasi 2017. aasta juuni lõpuni. Ta tõdes siiski, et kriisilahenduse kuupäevaks ei olnud see protsess tulemust andnud.

223 Kriisilahendusskeemi artiklis 3.2 on kriisilahendusnõukogu märkinud, et puudus põhjendatud väljavaade, et muud erasektoripoolsed meetmed aitaksid Banco Populari maksejõuetust ära hoida, ning et selliste meetmete puudumist sai eelkõige järeldada sellest, et eraõiguslik müügiprotsess ei jõudnud positiivse tulemuseni sellise aja jooksul, mis oleks võimaldanud pangal tähtajaks oma võlad tasuda ja muud kohustused täita. Kriisilahendusskeemi artiklis 6.6 on kriisilahendusnõukogu samuti märkinud, et kriisilahendusele vahetult eelnenud perioodil viis Banco Popular läbi eraõigusliku müügiprotsessi ning et 29. maiga 2017 alanud nädalal ilmnes, et see protsess nurjub.

224 Seega leidis kriisilahendusnõukogu, et kriisilahenduse kuupäevaks oli Banco Populari algatatud eraõiguslik müügiprotsess nurjunud. Vastupidi hagejate väidetule ei esitanud mitte ükski selles protsessis osalenud potentsiaalne omandaja siduvat pakkumust Banco Populari omandamiseks.

225 Kuna eraõiguslikus müügiprotsessis, mida pank alates 2017. aasta aprillikuust läbi viis, ei tehtud ühtki siduvat pakkumist ning pakkumuste esitamise tähtaega oli vaja pikendada, ei olnud mõeldav, et see protsess saanuks lõppeda enne Banco Populari maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks tunnistamist. Asjaolu, et potentsiaalsetel omandajatel oli pakkumuse esitamiseks aega kuni juuni lõpuni, ei saa seda tõdemust ümber lükata. Seega ei ole hagejad tõendanud, et eraõiguslik müügiprotsess oli kriisilahendusele mõeldav alternatiivne lahendus.

226 Kuuendana leiavad hagejad, et juhul, kui ükski eelnimetatud alternatiivne meede ei olnud elujõuline, oleks Banco Populari kokkukukkumist võimaldanud ära hoida riigiabi andmine või panga rahastamine kriisilahendusfondist. Nad leiavad, et miski ei takistanud Hispaania riigil ajutiselt Banco Populari kapitali investeerida.

227 Sellega seoses piisab, kui ühelt poolt tõdeda, et määruse nr 806/2014 artikli 76 lõike 1 punktis b on sätestatud, et kohaldades kriisilahendusskeemi raames kriisilahendusvahendeid, võib kriisilahendusnõukogu kasutada kriisilahendusfondi üksnes kriisilahendusvahendite tulemusliku kohaldamise tagamiseks vajalikus ulatuses eelkõige selleks, et anda laenu kriisilahendusmenetluses olevale krediidiasutusele. Sellest järeldub selgelt, et see võimalus on mõeldav üksnes mõne kriisilahendusvahendi raames ega kujuta endast alternatiivset meedet kriisilahendusvahendite kõrval.

228 Teiselt poolt tuleneb eespool punktist 183, et abi andmise või andmata jätmise otsustamise pädevus on üksnes liikmesriigi pädevatel asutustel ning ei kriisilahendusnõukogu ega komisjon ei saa panna liikmesriigile kohustust anda ettevõtjale abi.

229 Pealegi, nagu komisjon märgib, oleks selline lahendus vastuolus kriisilahenduse eesmärkidega, milleks on maksumaksjate kulude kokkuhoid. Tuleb meenutada, et määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 punkti c kohaselt on üheks kriisilahenduse eesmärgiks kaitsta avaliku sektori vahendeid, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele.

230 Eeltoodust tuleneb, et hagejad ei ole tõendanud, et oleks olnud elujõulisi alternatiivseid lahendusi, mida kriisilahendusnõukogu oleks pidanud arvesse võtma.

231 Seega ei ole kriisilahendusnõukogu ega komisjon teinud ilmset hindamisviga, asudes seisukohale, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis b sätestatud tingimus oli täidetud, mistõttu tuleb väite teine osa tagasi lükata.

c) Väite kolmas osa, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti c rikkumist

232 Hagejad väidavad, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti c, kuna avalik huvi ei või rikkuda liidu õiguse aluspõhimõtteid ning kriisilahendusnõukogu oleks pidanud kaaluma erinevaid huve. Kriisilahendusnõukogu oleks seega pidanud sedastama, et avalik huvi ei õigusta proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist ega diskrimineerivat ja meelevaldset sekkumist.

233 Määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 5 on sätestatud, et sama artikli lõike 1 punkti c kohaldamisel käsitatakse kriisilahenduse meedet avaliku huvi seisukohast vajalikuna, kui see on vajalik ühe või mitme artiklis 14 viidatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks ja see on nende eesmärkidega proportsionaalne ning ettevõtja lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks samavõrra saavutada kriisilahenduse eesmärke.

234 Määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 esimeses lõigus loetletud kriisilahenduse eesmärgid on järgmised: tagada kriitiliste funktsioonide jätkuvus; vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele, eelkõige hoides ära finantsraskuste ülekandumise; kaitsta avaliku sektori vahendeid, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele; kaitsta hoiustajaid ja investoreid; kaitsta klientide rahalisi vahendeid ja klientide vara.

235 Määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis c sätestatud tingimusest kinnipidamiseks tuleb kontrollida, et selle määruse artiklis 14 nimetatud eesmärgid, eelkõige kriitiliste funktsioonide jätkuvuse tagamine ja finantsstabiilsuse kaitse, oleksid kriisilahenduse meetmega paremini tagatud kui ettevõtja likvideerimise korral.

236 Olles kaalunud määruse nr 806/2014 artikli 14 lõikes 2 täpsustatud kriisilahenduse eesmärke ja käesoleva juhtumi asjaolusid, leidis kriisilahendusnõukogu käesoleval juhul kriisilahendusskeemi artiklis 4, et ettevõtte võõrandamise vahendit kasutades toimuv kriisilahendus on vajalik avaliku huvi seisukohast määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti c ja lõike 5 tähenduses.

237 Kriisilahendusskeemi artiklis 4.2 on kriisilahendusnõukogu märkinud, et kriisilahendus on vajalik ja proportsionaalne, et saavutada määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud eesmärgid, ehk selleks, et tagada kriitiliste funktsioonide jätkuvus ja vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele, eelkõige hoides ära finantsraskuste ülekandumise, sealhulgas turutaristutele, ja säilitades turudistsipliini. Ta on märkinud, et Banco Populari likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei oleks võimaldanud neid eesmärke samavõrra saavutada. Seejärel on kriisilahendusnõukogu esitanud kriisilahendusskeemi artiklis 4.4 analüüsi, lähtudes kriisilahenduse eesmärkidest ja võttes arvesse sel kuupäeval esinenud asjaolusid.

238 Lisaks sellele tuleb meenutada, et otsuse 2017/1246, millega kriisilahendusskeem kinnitati, põhjenduses 4 on komisjon sõnaselgelt märkinud, et nõustub kriisilahendusskeemi ning eelkõige kriisilahendusnõukogu esitatud põhjendustega selle kohta, miks kriisilahenduse meede on avalikes huvides vajalik vastavalt määruse nr 806/2014 artiklile 5.

239 Hagejate argumendid ei saa ümber lükata kriisilahendusnõukogu ja komisjoni tuvastatut, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis c sätestatud tingimus oli täidetud.

240 Ühelt poolt ei väida hagejad, et kriisilahendusskeem ei vasta määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 esimeses lõigus nimetatud avaliku huvi eesmärkidele kaitsta Banco Populari kriitilisi funktsioone ja kindlustada finantsstabiilsus. Teiselt poolt ei esita hagejad ühtki argumenti, mis saaks kinnitada, et need eesmärgid oleksid saavutatud ka Banco Populari suhtes tavalise maksejõuetusmenetluse läbiviimise korral.

241 Esimesena väidavad hagejad, et kriisilahendusskeem on vastuolus proportsionaalsuse põhimõttega. Harta artiklis 17 nimetatud omandiõiguse piiramine, nagu ka kriisilahendusskeemi puhul, peab olema taotletava eesmärgi suhtes vajalik ja proportsionaalne. Proportsionaalsuse

nõuded on sätestatud määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 5. Hagejad tuginevad määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 teisele lõigule, mille kohaselt peab kriisilahenduse meede vältima väärtuse hävitamist.

242 Sisuliselt väidavad hagejad, et kriisilahenduse meede ei ole kooskõlas määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktist c tuleneva avaliku huvi kriteeriumiga, kuna sellega kaasneb omandiõiguse ebaproportsionaalne piiramine ja väärtuse tarbetu hävitamine.

243 Tuleb aga märkida, et vastupidi hagejate väidetule ei pea kriisilahendusnõukogu määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis c sätestatud tingimuse järgimiseks omavahel kaaluma neid huvisid, millele hagejad osutavad, ehk ühelt poolt avalikku huvi panga kriisilahenduse läbiviimise vastu ja teiselt poolt aktsionäride erahuvisid.

244 Tuleb tõdeda, et hagejad on vääriti mõistnud määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 teist lõiku, kus on sätestatud, et „[e]simeses lõigus osutatud eesmärkide täitmisel püüavad kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon ning asjakohasel juhul liikmesriikide kriisilahendusasutused hoida kriisilahenduse kulud võimalikult väikesed ja vältida väärtuse hävitamist, välja arvatud juhul, kui see on vajalik kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks“.

245 Sellest sättest tuleneb, et määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 esimeses lõigus nimetatud kriisilahenduse eesmärgid tuleb võimaluse korral saavutada sellise kriisilahenduse meetmega, mille korral hävitatakse väärtust kõige vähem. Nagu selles sättes aga täpsustatud, siis juhul, kui valitud kriisilahenduse meetmega kaasnev väärtuse hävitamine on nende eesmärkide saavutamiseks vajalik ja seega avalikes huvides, ei saa kriisilahendust pidada ebaproportsionaalseks.

246 Pealegi, nagu komisjon rõhutab, ei peeta väärtuse hävitamise puhul määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 teise lõigu tähenduses silmas üksnes aktsionäride ja ettevõtja kapitaliinstrumentide omanike varalisi huve, vaid ka hoiustajate, töötajate ja teiste võlausaldajate omi.

247 Pealegi tuleb märkida, et kriisilahendusskeemi artiklis 4.5 on kriisilahendusnõukogu asunud seisukohale, et kriisilahendus aitab ka väärtuse hävitamist võimalikult palju vähendada, võttes arvesse, et Banco Populari likvideerimisega oleks võlausaldajatele kaasnenud suurem kahju kui kriisilahenduse korral. Samuti on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 4.6 leidnud, et kriisilahenduse meetme vastuvõtmisega kaasnevaid negatiivseid tagajärgi ja kulusid, eelkõige aktsionäridele ja allutatud võlausaldajatele tekkivat kahju, tasakaalustavad sellest tulenevad eelised ehk kriitiliste funktsioonide säilimine, väiksem negatiivne mõju majandusele ja finantsstabiilsusele ning teistele võlausaldajatele tekkida võiva kahju vältimine.

248 Lisaks sellele väidavad hagejad ka, et määruse nr 806/2014 artikli 6 lõike 3 ja artikli 15 lõike 2 kohaselt tuleb kriisilahenduse vahendeid kohaldada nii, et mõju kontsernile tervikuna oleks minimaalne.

249 Siinkohal piisab, kui tõdeda, et võttes arvesse seda, et Banco Popularil oli Portugalis tütarettevõtja, on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 4.7 vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 6 lõigetele 3 ja 5 asunud seisukohale, et ettevõtte võõrandamise vahend tema Portugali tütarettevõtjat ei mõjuta, samas kui Banco Populari likvideerimine mõjutaks viimast negatiivselt.

250 Samuti leiavad hagejad, et isegi kui eeldada, et Banco Populari kriisilahendus oli vajalik, oleks kapitaliinstrumentide allahindamise ja Banco Populari müümise asemel saanud kasutada üht või mitut käesoleva väite teises osas mainitud alternatiivset meedet, millega oleks välditud investorite väärtuse hävitamist ja nende omandiõiguse rikkumist.

251 Piisab, kui tõdeda, et väite teist osa puudutavast analüüsist ilmneb, et hagejate osutatud alternatiivsed meetmed ei olnud mõeldavad. Argumendid, millega hagejad sisuliselt väidavad, et võrreldes nende osutatud alternatiivsete meetmetega ei olnud kriisilahendus nende omandiõigusele kaasnenud piirangute seisukohast proportsionaalne, ei saa ühelgi juhul ümber lükata kriisilahendusnõukogu ja komisjoni hinnangut, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis c sätestatud tingimus oli täidetud.

252 Teisena leiavad hagejad, et kriisilahendusskeem on diskrimineeriv ja meelevaldne. Diskrimineerimise keeld on sõnastatud määruse nr 806/2014 põhjenduses 46 ja artikli 6 lõikes 1 ning see on tagatud harta artikli 21 lõikega 1 ja ELTL artikliga 18. Hagejad leiavad, et kriisilahendusnõukogu ja Hispaania asutuste sekkumine oli Banco Populari suhtes diskrimineeriv ja meelevaldne, kuna nad hülgasid panga seetõttu, et selle aktsiakapital esindasid erahuvidega isikud, kellest suure osa moodustasid välismaa investorid.

253 Tuleb märkida, et neid hagejate väiteid ei saa tõlgendada väidetena, millega soovitakse näidata, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis c sätestatud tingimus ei olnud täidetud. Tegemist on puhtalt spekulatiivsete väidetega, millel pole avaliku huvi kriteeriumi järgimisega mingit seost.

254 Igal juhul, mis puudutab argumente, mille eesmärk on heita Hispaania asutustele ette Banco Popularile abi andmata jätmist, kuigi nad muudes olukordades sellist abi andsid, siis tuleb tõdeda, et need argumendid on tulemusetud, kuna need ei puuduta ei kriisilahendusnõukogu ega komisjoni. Seoses argumendiga, et komisjon kiitis heaks riigiabi andmise Itaalia pankadele ning et neil juhtudel kriisilahendusnõukogu määrust nr 806/2014 ei kohaldanud, tuleb sedastada ühelt poolt, et olukorrad, kus liikmesriik kasutas raskustes oleva krediidiasutuse tervendamiseks avalikke vahendeid, on tihedalt seotud konkreetsete asjaoludega ega ole käesoleva juhtumiga võrreldavad, ning teiselt poolt, et nagu hagejad isegi märgivad, leidis kriisilahendusnõukogu, et nende Itaalia pankade kriisilahendus ei olnud avaliku huvi seisukohast põhjendatud, kuna need ei täitnud kriitilisi funktsioone ning nende likvideerimisel ei oleks olnud märkimisväärset negatiivset mõju finantsstabiilsusele. Pealegi, nagu komisjon rõhutab, on käesoleva kohtuasja näol tegemist esimese korraga, mil ettevõtja kriisilahendust kasutatakse, mistõttu ei saa seega olla tegemist diskrimineerimisega võrreldes teiste määruse nr 806/2014 kohaldamist puudutavate juhtumitega.

255 Eeltoodust tuleneb, et kriisilahendusnõukogu ja komisjon ei ole teinud ilmset hindamisviga, asudes seisukohale, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis c sätestatud tingimus oli täidetud, ning seega tuleb väite kolmas osa tagasi lükata.

256 Kõigest eeltoodust tuleneb, et esimene väide tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

257 Lisaks sellele on hagejad ühelt poolt esimese väite kolmanda osa raames esitanud repliigi punktides 47 ja 48 esimest korda argumendid, et vaidlustada Banco Populari müügiprotsessi põhjusel, et see ei olnud kooskõlas määruse nr 806/2014 artikli 24 lõikes 2 ja direktiivi 2014/59 artiklites 38 ja 39 sätestatuga. Teiselt poolt on hagejad menetlusse astujate seisukohtade kohta esitatud märkustes esitanud uue väite, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 24 rikkumist ja milles nad viitavad sõnaselgelt repliigi punktides 47 ja 48 esitatud argumentidele.

258 Menetlusse astujate seisukohtade kohta esitatud märkustes on hagejad märkinud, et nad on oma varasemates avaldustes osutanud müügiprotsessi õigusvastasusele kui proportsionaalsuse põhimõtte rikkumise täiendavale põhjusele. Tuleb aga tõdeda, et hagiavalduse osas, kus väidetakse, et kriisilahenduse meede on proportsionaalsuse põhimõttega vastuolus, ning üldisemalt osas, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti c rikkumist, ei ole hagejad esitanud mitte ühtegi argumenti müügiprotsessi vaidlustamiseks. Seejuures viitavad hagejad sõnaselgelt küll repliigi punktidele, ent ei maini seda hagiavalduse punkti, kus see argument juba esitatud oleks.

259 Pealegi tuleb märkida, et pole arusaadav, kuidas on hagejad seostanud müügiprotsessi vaidlustamiseks esitatud argumendid ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumise määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti c kohaldamisel. Seetõttu tuleb neid argumente käsitleda uue väitena, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 24 rikkumist.

260 Siinkohal tuleb meenutada, et kodukorra artikli 84 kohaselt on menetluse käigus uute väidete esitamine keelatud, välja arvatud juhul, kui need tuginevad faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus.

261 See väide esitati aga esimest korda repliigis ja seda korrati menetlusse astujate seisukohtade kohta esitatud märkustes, ilma et hagejad oleksid põhjendanud, miks ei vaidlustanud nad müügiprotsessi õiguspärasust hagiavalduses. See uus väide ei tugine faktilistele ega õiguslikele asjaoludele, millest hagejad hagi esitamise ajal teadlikud ei olnud, ning hagejate soovi vastata menetlusse astujate seisukohtades esitatud argumentidele ei saa käsitada selle väite hilinenud esitamise põhjendusena.

262 Repliigis esitatud müügiprotsessi õiguspärasust puudutavad hagejate argumendid ning esimest korda menetlusse astujate seisukohtade kohta esitatud märkustes esitatud uus väide, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 24 rikkumist, tuleb seetõttu vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

2. Teine väide, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 20 rikkumist

263 Hagejad väidavad, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud määruse nr 806/2014 artiklit 20. See väide jaguneb viieks osaks, mis puudutavad esiteks määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 11 rikkumist, teiseks selle määruse artikli 20 lõike 5 punktide a–c ja f rikkumist, kolmandaks seda, et Deloitte ei olnud sõltumatu, neljandaks määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 1 rikkumist põhjusel, et hinnangut 2 ei antud „õiglaselt, hoolikalt ja realistlikult“, ning viiendaks selle määruse artikli 20 lõigete 7 ja 9 rikkumist.

264 Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 1 on sätestatud:

„Enne kriisilahenduse meetme kohta otsuse tegemist või asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist tagab kriisilahendusnõukogu, et artiklis 2 osutatud ettevõtja vara ja kohustuste väärtust hindab õiglaselt, hoolikalt ja realistlikult isik, kes on sõltumatu mis tahes ametiasutusest, sealhulgas kriisilahendusnõukogust, liikmesriigi kriisilahendusasutusest ja asjaomasest ettevõtjast.“

265 Käesoleval juhul tuleb meenutada, et Banco Populari väärtuse hindamisel, mis viidi läbi enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist, koostati kaks aruannet, mis on lisatud kriisilahendusskeemile.

266 Hinnangu 1, mis kannab 5. juuni 2017. aasta kuupäeva, koostas kriisilahendusnõukogu vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktile a ning selle eesmärk oli esile tuua andmed, mille põhjal saab kindlaks teha, kas määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 määratletud kriisilahenduse eeltingimused on täidetud.

267 Hinnangu 2, mis kannab 6. juuni 2017. aasta kuupäeva, koostas Deloitte kui sõltumatu ekspert vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 10.

268 Kriisilahendusskeemis on märgitud, et kiireloomulisust silmas pidades oli määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 kohaselt koostatud hinnangu 2 eesmärgiks hinnata Banco Populari varade ja kohustuste väärtust, anda hinnang sellele, kuidas koheldaks aktsionäre ja võlausaldajaid Banco Populari suhtes tavalise maksejõuetusmenetluse läbiviimise korral, ning anda teave, mis võimaldab teha otsuse üleantavate aktsiate ja omandiõiguse instrumentide kohta ning mis võimaldab kriisilahendusnõukogul kindlaks määrata, mida peetakse ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamise korral äris tavalisteks tingimusteks.

269 Hinnangus 2 märkis Deloitte, et tugines direktiivi 2014/59 artiklis 36 (mis vastab määruse nr 806/2014 artiklile 20) sätestatud nõuetele ning kriisilahenduse eesmärgil läbi viidavat hindamist ja direktiivis 2014/59 ette nähtud kriisilahenduse tulemusena erineva kohtlemise kindlaksmääramiseks läbi viidavat hindamist käsitlevate Euroopa Pangandusjärelevalve 23. mai 2017. aasta regulatiivsete tehniliste standardite 2017/05 ja 2017/06 (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve tehnilised standardid“) lõpliku eelnõu 3. peatükile.

270 Direktiivi 2014/59 artikli 36 lõige 15 lubab Euroopa Pangandusjärelevalvel välja töötada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada kriteeriumid, mille alusel tuleb kriisilahendusmenetluse käigus teostatavad hindamised läbi viia.

271 Euroopa Pangandusjärelevalve tehniliste standardite 3. peatükk puudutab kriisilahenduse eesmärgil väärtuse hindamist käsitlevat regulatiivsete tehniliste standardite 2017/05 eelnõud (edaspidi „regulatiivsed tehnilised standardid“) ja sisaldab vastavalt direktiivi 2014/59 artikli 36 lõikele 15 eelkõige komisjoni delegeeritud määruse eelnõud, millega täiendatakse direktiivi 2014/59 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks krediidiasutuste ja investeerimisühingute või üksuste varade ja kohustuste väärtuse hindamise lähtealused.

272 Lisaks tuleb märkida, et kriisilahendusskeemi vastuvõtmise ajal ei olnud regulatiivsed tehnilised standardid siduvad, kuna määruse nr 806/2014 artikli 5 lõike 2 teises lõigus on sätestatud, et kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon on kohustatud Euroopa Pangandusjärelevalve poolt välja töötatud siduvaid regulatiivseid ja rakenduslikke tehnilisi standardeid järgima siis, kui komisjon on need vastu võtnud. Need regulatiivsed tehnilised standardid lisati komisjoni 14. novembri 2017. aasta delegeeritud määrusesse (EL) 2018/345, millega täiendatakse direktiivi 2014/59 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks krediidiasutuste ja investeerimisühingute või üksuste varade ja kohustuste väärtuse hindamise lähtealused (ELT 2018, L 67, lk 8).

273 Kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi artiklis 6.3 märkinud, et Banco Populari kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise üle otsustamisel võttis ta aluseks hinnangu 2, mida täiendasid ja toetasid FROBi poolt läbi viidud müügiprotsessi tulemused.

274 Kuna hinnang 2 hõlmab keerulisi tehnilisi ja majanduslikke hinnanguid, oli kriisilahendusnõukogul avar kaalutlusõigus asumaks seisukohale, et hinnang 2 on nõuetekohaseks aluseks kriisilahenduse meetmete üle otsustamisel.

275 Lähtudes eespool punktides 110–115 viidatud kohtupraktikast, teostab Üldkohus seega piiratud kontrolli, kontrollides üksnes, ega kriisilahendusnõukogu ei ole teinud ilmset hindamisviga, asudes seisukohale, et hinnang 2 vastas määruse nr 806/2014 artikli 20 nõuetele. Hageja peab esitama tõendid, mis on piisavad, et muuta hinnang 2 ebausutavaks.

a) Väite esimene osa, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 11 rikkumist

276 Hagejad väidavad, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 11, kuna ta keeldus hinnangu 1 ja hinnangu 2 lõplike versioonide esitamisest. Oma 30. juuli 2018. aasta vastuses Üldkohtu 6. juuli 2018. aasta menetlust korraldavale meetmele kinnitas kriisilahendusnõukogu, et ta ei avalda nende hinnangute lõplikke versioone. Deloitte tunnistas, et need lõplikud versioonid olid vajalikud ja ta tegeles nende koostamisega. Hagejad viitavad oma märkustele, mille nad esitasid 21. septembril 2018 vastuseks kriisilahendusnõukogu poolt sellele menetlust korraldavale meetmele antud vastusele, ning leiavad, et määruse nr 806/2014 põhjenduse 64 ja artikli 20 lõike 11 kohaselt on kriisilahendusnõukogul kohustus esitada hinnangu 1 ja hinnangu 2 lõplikud versioonid.

277 Mis puudutab hinnangut 1, siis pidades silmas selle eesmärki, mis on kindlaks määratud eespool punktis 266, ning asjaolu, et see pidi aitama kindlaks määrata, kas Banco Popular oli maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a tähenduses, ei ole hagejad selgitanud, mis kasu oleks sellisest hinnangust pärast kriisilahendusskeemi vastuvõtmist. Pealegi tuleb märkida, et hinnang 1, mille eesmärk oli kindlaks teha, kas Banco Popular on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ei olnud enam ajakohane pärast seda, kui EKP oli 6. juunil 2017 andnud Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist käsitleva hinnangu.

278 Mis puutub hinnangusse 2, siis vastuseks menetlust korraldava meetme raames esitatud Üldkohtu küsimustele märkis kriisilahendusnõukogu 30. juulil 2018, et hinnangule 2 ei järgne lõplikku järelhindamist. Ta leidis, et käesoleva juhtumi eripäradest tingituna oli ta jõudnud järeldusele, et lõplikust järelhindamisest ei oleks mis tahes praktilist kasu määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 11 kontekstis ning see ei tooks kaasa sama määruse artikli 20 lõikes 12 sätestatud kompenseeriva otsuse tegemist.

279 Tuleb märkida, et määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 11 ette nähtud lõplik järelhindamine toimub põhimõtteliselt pärast kriisilahendusskeemi ja komisjoni otsuse vastuvõtmist.

280 Vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 13 võib kriisilahendusskeemi pealegi vastu võtta sellise esialgse hinnangu alusel nagu hinnang 2. Seejuures ei vaidlusta hagejad seda, et kiireloomulisust arvesse võttes oli põhjendatud esialgse hindamise läbiviimine määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 tähenduses.

281 Piisab, kui meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb liidu õigusakti õiguspärasuse hindamisel lähtuda selle akti vastuvõtmise ajal esinenud faktilistest ja õiguslikest asjaoludest (vt 3. septembri 2015. aasta kohtuotsus Inuit Tapiriit Kanatami jt *vs.* komisjon, C-398/13 P, EU:C:2015:535, punkt 22 ning seal viidatud kohtupraktika). Sellepärast on liidu

õigusakti seaduslikkuse hindamisel välistatud selle õigusakti vastuvõtmise kuupäevast hiljem ilmnenud asjaolude arvessevõtmine (vt 17. detsembri 2014. aasta kohtuotsus Si.mobil *vs.* komisjon, T-201/11, EU:T:2014:1096, punkt 64 ja seal viidatud kohtupraktika).

282 Sellest järeldub, et lõpliku järelhindamise läbiviimine või läbi viimata jätmine, mis on ilmselgelt kriisilahendusskeemi vastuvõtmisega võrreldes hilisem asjaolu, ei saa mõjutada vaidlustatud otsuste kehtivust ja et hagejate argumendid on tulemusetud.

283 Lisaks, mis puudutab hagejate väidet, et kriisilahendusnõukogu keeldumine hinnangu 1 ja hinnangu 2 lõplike versioonide esitamisest kinnitab esialgsete versioonide ebatäpsust ning et Banco Populari kriisilahendust ei oleks tohtinud läbi viia, siis piisab, kui tõdeda, et tegemist on puhtalt spekulatsiooniga, millel pole mingisugust alust.

284 Vastupidi hagejate väidetule ei saa viimaks määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 15, kus on sätestatud, et „[v]äärtuse hindamine on kriisilahenduse vahendi kohaldamist või kriisilahendusõiguste kasutamist käsitleva otsuse või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist käsitleva otsuse lahutamatu osa“, tõlgendada nii, et selle kohaselt on lõplik järelhindamine kriisilahendusskeemi lahutamatu osa. Selles sättes nimetatud hindamisena peetakse silmas seda, millele on kriisilahendusnõukogu tuginenud kriisilahendusskeemi vastuvõtmisel, ehk käesoleval juhul hinnangut 2.

285 Seetõttu tuleb väite esimene osa tagasi lükata.

b) Väite teine osa, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktide a–c ja f rikkumist

286 Hagejad väidavad, et rikutud on määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 5, kuna hinnangus 2 ei ole sõltumatu ekspert analüüsinud selle sätte punktides a–c ja f sätestatud eesmärke. Kriisilahendusskeemi vastuvõtmine määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 suuniseid eirates on vastuolus õiguskindluse põhimõttega. Hagejad leiavad, et mitte kriisilahendusnõukogu, vaid sõltumatu eksperdi ülesanne on hinnata, kas määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, ning tuua esile asjaolud, mis võimaldavad teha otsuse kõige sobivama kriisilahenduse meetme ja selle ulatuse kohta. See oli ette nähtud 2016. aasta kriisilahenduskavas, nagu ka asjaolu, et hinnangu 1 ja hinnangu 2 pidi andma sõltumatu ekspert.

287 Hagejate väitel ei ole kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi põhjendustes 42 ja 43 maininud, et hinnangu 2 andmisel saavutas Deloitte määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktides a–c ja f sätestatud eesmärgid. Deloitte on kinnitanud, et ei ole neis sätetes ette nähtud analüüsi läbi viinud. Samuti puudub neis sätetes ettenähtud analüüs hinnangus 1. Kriisilahendusnõukogu ei ole Banco Populari minimaalse müügihinna määramisel tuginenud väärtuse hindamisele. Hinnang 1 piirdub järeldusega, et Banco Popular oli maksevõimeline, ning selles ei ole analüüsitud panga likviidsust. Kriisilahendusnõukogu on viidatud EKP analüüsile, mis käsitles Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist. Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 kohast analüüsi ei või aga delegeerida kolmandale isikule, nagu EKP.

288 Kõigepealt tuleb märkida, et vastupidi hagejate väidetule tuleneb määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 esimesest lõigust sõnaselgelt, et seda, kas selles sättes sätestatud tingimused on täidetud, peab hindama oma täitevistungil kriisilahendusnõukogu, mitte sõltumatu hindaja.

289 Lisaks sellele ei ole asjasse puutuv, et 2016. aasta kriisilahenduskava kohaselt peab hinnangud 1 ja 2 andma sõltumatu hindaja, kuna käesoleval juhul seda kava ei kohaldatud.

290 Hagejad väidavad, et hinnangus 2 ei ole sõltumatu ekspert analüüsinud määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktides a–c ja f sätestatud eesmärke.

291 Esiteks on määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktis a sätestatud, et väärtuse hindamise eesmärk on „saada teavet selleks, et teha kindlaks, kas on täidetud kriisilahenduse eeltingimused või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise tingimused“.

292 Tuleb märkida, et vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktile a kinnitas kriisilahendusnõukogu 5. juunil 2017 hinnangu 1, mille eesmärk oli kindlaks teha, kas Banco Popular vastab kriisilahenduse või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise tingimustele. Eelkõige märkis kriisilahendusnõukogu, et hinnangu 1 eesmärk oli aidata kindlaks teha, kas Banco Popular oli maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a tähenduses.

293 Sellest tuleneb, et hinnangus 1 on kriisilahendusnõukogu analüüsinud määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktis a sätestatud eesmärki. Hagejad leiavad ekslikult, et seda pidi analüüsima sõltumatu ekspert, võttes arvesse, et määruse nr 806/2014 artikli 20 lõige 3 annab hinnangu 1 andmiseks volituse kriisilahendusnõukogule. Peale selle, kuna kriisilahendusnõukogu oli seda küsimust analüüsinud, võis Deloitte oma aruandes märkida, et tema seda hinnangus 2 ei tee.

294 Igal juhul tuleb täpsustada, et hinnang 1, mille eesmärk oli kindlaks teha, kas Banco Popular on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ei ole ajakohane pärast EKP 6. juuni 2017. aasta hinnangu andmist. Nimelt on kriisilahendusnõukogu hinnangus 1 märkinud, et selle hinnangu andmisel aluseks võetud kuupäeval ehk 31. märtsil 2017 oli Banco Popular maksevõimeline. Lähtudes Banco Populari suurest hoiuste väljavoolust 2017. aasta aprillis ja mais ning viimase suutmatusest uut likviidset vara leida, asus EKP aga seisukohale, et 6. juunil 2017 oli Banco Popular maksjõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv. Hinnangu 1 vaidlustamiseks esitatud argumendid on seega tulemusetud.

295 Pealegi on määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 teises lõigus märgitud, et vastavust esimese lõigu punktis a nimetatud tingimusele, mis puudutab selle kindlakstegemist, kas ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, hindab EKP pärast kriisilahendusnõukoguga konsulteerimist.

296 Seejuures on Euroopa Kohus leidnud, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 teine lõik annab EKP-le esmatähtsa rolli, isegi kui see ei ole ainutähtis, sest just tema peab üldjuhul hindama ettevõtja maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist. Ka kriisilahendusnõukogu võib selle hinnangu anda, kuid alles pärast seda, kui ta on sellest EKP-le enne teada andnud ja EKP ei ole kolme kalendripäeva jooksul alates teate kättesaamisest seda hinnangut ise andnud. EKP-l on seega sellise hinnangu andmisel eelispädevus, mis põhineb tema kui järelevalveasutuse ekspertteadmistel, sest kuivõrd selles rollis on EKP-le kättesaadav kogu ettevõtja usaldatavusnõuete täitmisega seotud teave, on tal parim positsioon, et teha kindlaks, kas see tingimus on täidetud, lähtudes selle määruse artikli 18 lõikes 4 määratletud maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise määratlusest, milles viidatakse muu hulgas usaldatavusnõuete täitmisega seotud asjaoludele, nagu tegevusloa tingimused, vara ja kohustuste suhe või tekkinud või tulevikus tekkivad võlad (6. mai 2021. aasta kohtuotsus ABLV Bank jt vs. EKP, C-551/19 P ja C-552/19 P, EU:C:2021:369, punkt 62).

297 Seega leiavad hagejad ekslikult, et määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktis a sätestatud analüüs pidi sisalduma hinnangus 2 ning et seda analüüsi ei võinud läbi viia EKP.

298 Lisaks sellele tuleb märkida, et hagiavalduses ja repliigis on hagejad määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktis a nimetatud eesmärgist rääkides maininud artikli 20 lõike 5 punktides a ja c nimetatud eesmärke, esitamata ühtki konkreetset argumenti, mis puudutaks punktis c nimetatud eesmärki.

299 Teiseks on määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktis f sätestatud, et väärtuse hindamise eesmärk on „saada teavet selleks, et teha otsus üleantava vara, õiguste, kohustuste või omandiõiguse instrumentide kohta, ja selleks, et kriisilahendusasutus saaks kindlaks määrata, mida peetakse artikli 24 lõike 2 punkti b kohaldamisel äris tavalisteks tingimusteks, kui rakendatakse ettevõtte võõrandamise vahendit“.

300 Vastupidi hagejate väidetule on kriisilahendusskeemi põhjenduse 42 punktis c sõnaselgelt märgitud, et esialgne hindamine viidi läbi eesmärgiga selgitada välja asjaolud, mis võimaldavad teha otsuse üleantavate aktsiate ja omandiõiguse instrumentide kohta ning mis võimaldavad kriisilahendusnõukogul kindlaks määrata, mida peetakse ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamise korral äris tavalisteks tingimusteks.

301 Lisaks sellele on Deloitte täpsustanud, et tema aruanne on koostatud eesmärgiga anda sõltumatu hinnang, lähtudes direktiivi 2014/59 artikli 36 lõike 4 punktides b, f ja g sätestatud eesmärkidest. Need direktiivi 2014/59 sätted vastavad aga määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktide b, f ja g sätetele.

302 Igal juhul tuleb märkida, et määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 kohaselt tuleb juhul, kui asja kiireloomulisust arvestades ei ole võimalik täita lõigetes 7 ja 9 sätestatud nõudeid, viia läbi esialgne hindamine. Selles sättes on sõnaselgelt märgitud, et see esialgne hindamine peab vastama lõikes 4 sätestatud nõuetele ja selles ulatuses, nagu asjaolusid arvestades on mõistlikult saavutatav, lõigetes 1, 7 ja 9 sätestatud nõuetele. Lisaks sellele on määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 11 sätestatud, et kui väärtuse hindamine ei vasta kõigile lõigetes 1 ja 4–9 sätestatud nõuetele, peetakse seda esialgseks.

303 Sellest tuleneb, et sellistes olukordades nagu käesoleval juhul, kus väärtuse hindamine tuleb läbi viia kiiresti, on tegemist esialgse hindamisega, mille puhul ei pea kõik määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 5 sätestatud eesmärgid olema täidetud.

304 Seetõttu tuleb väite teine osa tagasi lükata

c) Väite kolmas osa, mis puudutab seda, et Deloitte ei olnud sõltumatu

305 Hagejad väidavad, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 1 ja artiklit 44 koosmõjus delegeeritud määruse 2016/1075 artiklitega 38–41, kuna Deloitte ei olnud sõltumatu.

306 Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 1 kohaselt peab väärtuse hindamise läbi viima isik, kes on sõltumatu mis tahes ametiasutusest, sealhulgas kriisilahendusnõukogust, liikmesriigi kriisilahendusasutusest ja asjaomasest ettevõtjast.

307 Hindajate sõltumatust puudutavaid nõudeid on täpsustatud delegeeritud määruse 2016/1075 artiklites 37–41. Delegeeritud määruse 2016/1075 artiklis 38 on sätestatud kolm kumulatiivset tingimust, mille täitmise korral käsitatakse hindajat mis tahes asjaomasest avalik-õiguslikust asutusest ja asjaomasest üksusest sõltumatuna. Esiteks see, et hindajal on nõutav kvalifikatsioon, kogemused, suutlikkus, teadmised ja vahendid ning ta saab hindamise tulemuslikult ellu viia ühelegi asjaomasele avalik-õiguslikule asutusele või asjaomasele üksusele liigselt tuginemata. Teiseks see, et hindaja on asjaomastest avalik-õiguslikest asutustest või asjaomasest üksusest õiguslikult eraldatud. Kolmandaks see, et hindajal ei ole ühiseid huve või huvide konflikte selle delegeeritud määruse artikli 41 tähenduses.

308 Tuleb aga märkida, et hagejad ei väida, et Deloitte'il ei olnud väärtuse tõhusaks hindamiseks vajalikku kvalifikatsiooni, kogemusi, suutlikkust, teadmisi ja vahendeid delegeeritud määruse 2016/1075 artiklis 38 sätestatud esimese tingimuse tähenduses. Samuti ei väida nad, et Deloitte ei olnud asjaomastest avalik-õiguslikest asutustest ehk kriisilahendusnõukogust, FROBist ning Banco Popularist õiguslikult eraldatud delegeeritud määruse 2016/1075 artiklis 38 sätestatud teise tingimuse tähenduses.

309 Esimesena väidavad hagejad, et minnes vastuollu delegeeritud määruse 2016/1075 artikli 39 lõike 3 punktiga a, mõjutas kriisilahendusnõukogu Deloitte'i põhjendamatult, andes talle ülesande mitte avaldada arvamust määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktides a–c ja f nimetatud küsimustes ning seega mitte täita temal kui sõltumatul eksperdil lasunud kohustusi. Kriisilahendusnõukogu juhise põhjal lähtus Deloitte põhimõttest, et kohaldatakse ettevõtte võõrandamise vahendit, mitte ei esitatud teavet, mis võimaldanuks otsustada, millist kriisilahendusvahendit kohaldada. Kuigi kriisilahendusasutus võib eksperti nõustada, ei või ta talle juhiseid anda.

310 Delegeeritud määruse 2016/1075 artikli 39 lõike 3 punktis a on sätestatud, et hindamise tegemisel ei küsi ega võta sõltumatu hindaja vastu juhiseid või suuniseid üheltki asjaomaselt avalik-õiguslikult asutuselt või asjaomaselt üksuselt.

311 Samuti tuleb märkida, et delegeeritud määruse 2016/1075 artikli 39 lõike 4 punktis a on sätestatud, et „[l]õige 3 ei takista juhiste, suuniste, ruumide, tehniliste seadmete või muul kujul toetuse pakkumist, kui ametisse nimetav asutus või muu selline asutus, kellele võib asjaomases liikmesriigis olla antud volitus kõnealuse ülesande täitmiseks, leiab hindamise käigus, et see on hindamise eesmärkide saavutamiseks vajalik".

312 Seejuures on delegeeritud määruse 2016/1075 põhjenduses 35 esitatud järgmine täpsustus:

„Lisaks tuleks tagada, et sõltumatu hindaja suudab hindamise tulemuslikult teostada ka mis tahes asjaomasele avalik-õiguslikule asutusele, sealhulgas kriisilahendusasutusele, krediidiasutusele või investeerimisühingule ning direktiivi 2014/59/EL artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud üksusele liigselt tuginemata. Hindamise toetamiseks vajalike juhiste või suuniste andmist (nt seoses metoodikaga, mis on liidu õigusaktidega ette nähtud kriisilahendusega seotud hindamise valdkonnas) ei tuleks käsitada liigse tuginemisena, kui selliseid juhiseid või suuniseid peetakse hindamise toetamiseks vajalikuks. […]".

313 Sellest tuleneb, et vastupidi hagejate väidetule ei saa delegeeritud määruse 2016/1075 artiklit 39 tõlgendada nii, et see keelab kriisilahendusasutusel sõltumatule hindajale igasuguste juhiste andmise.

314 Lisaks sellele tuleb märkida, et määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 5 on väärtuse hindamise eesmärgid määratletud lähtuvalt kohaldatavast kriisilahendusvahendist. Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktis f on määratletud väärtuse hindamise eesmärgid ettevõtte võõrandamise vahendi kohaldamise korral, mis erinevad sama määruse artikli 20 lõike 5 punktides d ja e sätestatud eesmärkidest, mis puudutavad olukordi, kus kohaldatakse vastavalt kas kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit või sildasutuse vahendit või varade eraldamise vahendit.

315 Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punkti b, kus on sätestatud, et kui kriisilahenduse eeltingimused on täidetud, on väärtuse hindamise eesmärk saada teavet selleks, et teha otsus ettevõtja suhtes võetava sobiva kriisilahenduse meetme kohta, tuleb tõlgendada nii, et väärtuse hindamine peab andma kriisilahendusnõukogule tehnilised ja majanduslikud andmed, mis võimaldavad tal rakendada tema poolt valitud kriisilahendusvahendit.

316 Sellest sättest ei tulene, et hindaja peaks ise kindlaks määrama kõige sobivama kriisilahendusvahendi. Kohaldatava kriisilahendusvahendi valimist puudutava otsuse teeb kriisilahendusasutus, mitte sõltumatu hindaja.

317 Asjaolu, et sõltumatul hindajal palutakse läbi viia väärtuse hindamine mõne konkreetse kriisilahendusvahendi kohaldamise eesmärgil, kui see on väärtuse hindamise eesmärkide saavutamiseks vajalik, ei sea viimast kriisilahendusasutusest ülemäära sõltuvusse. Seetõttu tuleks asjaolu, et kriisilahendusnõukogu hinnangul oli ettevõtte võõrandamise vahend kriisilahenduse eesmärkide täitmiseks parim ja ta andis Deloitte'ile ülesande viia läbi väärtuse hindamine, mis vastab selle vahendiga seotud eesmärkidele, käsitada juhisena, mis on kooskõlas delegeeritud määruse 2016/1075 artikli 39 lõike 4 punktiga a ja mis ei kahjusta hindaja sõltumatust.

318 Mis puudutab argumenti, et kriisilahendusnõukogu andis Deloitte'ile ülesande mitte anda arvamust määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktides a–c ja f nimetatud küsimuste kohta, siis selles osas tuleb viidata käesoleva väite teist osa puudutavale analüüsile.

319 Mis puudutab argumenti, et kriisilahendusnõukogu andis Deloitte'ile juhise lõplikku hinnangut mitte koostada, siis piisab, kui märkida, et see kriisilahendusskeemi vastuvõtmisest hiljem aset leidnud asjaolu ei saaks ühelgi juhul kahtluse alla seada kriisilahendusskeemi õiguspärasust.

320 Eeltoodust tuleneb, et hagejad ei ole tõendanud, et kriisilahendusnõukogu andis Deloitte'ile juhiseid, mis oleksid olnud vastuolus delegeeritud määruse 2016/1075 artikli 39 lõike 3 punktiga a.

321 Teisena väidavad hagejad, et kriisilahendusnõukogu mõju tõttu Deloitte'i üle oli hindajal avalik-õiguslike asutustega olulisi ühiseid huve või huvide konflikte delegeeritud määruse 2016/1075 artikli 41 lõike 1 tähenduses, rikkudes nii selle delegeeritud määruse artiklit 38. Hagejad leiavad ka, et Deloitte rikkus delegeeritud määruse 2016/1075 artikli 39 lõike 3 punkti d, kuna kriisilahendusest alates piloteeris ta Banco Populari ühendamist Banco Santanderiga.

322 Esmalt tuleb see argument, nagu tuleneb eespool punktidest 310–320, tagasi lükata osas, milles seal järeldatakse oluliste ühiste huvide või huvide konflikti olemasolu sellest, et kriisilahendusnõukogu avaldas Deloitte'ile põhjendamatut mõju, minnes vastuollu delegeeritud määruse 2016/1075 artikli 39 lõike 3 punktiga a.

323 Lisaks sellele, mis puudutab delegeeritud määruse 2016/1075 artiklis 38 sätestatud kolmanda tingimuse rikkumist, siis on selle delegeeritud määruse artikli 41 lõikes 1 sätestatud, et sõltumatul hindajal ei ole olulisi tegelikke või võimalikke ühiseid huvisid või huvide konflikte ühegi asjaomase avalik-õigusliku asutuse või asjaomase üksusega.

324 Delegeeritud määruse 2016/1075 artikli 41 lõike 2 kohaselt käsitatakse lõike 1 kohaldamisel tegelikku või võimalikku ühist huvi olulisena, kui ametisse nimetav asutus või muu selline asutus, kellele võib asjaomases liikmesriigis olla antud volitus kõnealuse ülesande täitmiseks, leiab hindamise käigus, et see võib mõjutada sõltumatu hindaja arvamust hindamise tegemisel või et seda võib põhjendatult pidada tema arvamust mõjutavaks. Selle artikli lõikes 3 on sätestatud, et olulised on ühised huvid või huvide konflikt vastava üksuse liikmete või võlausaldajatega.

325 Piisab, kui tõdeda, et hagejad ei ole näidanud, milles seisnes käesoleval juhul see oluline tegelik või võimalik ühine huvi või huvide konflikt Deloitte'i ja kriisilahendusnõukogu või Deloitte'i ja Banco Populari vahel.

326 Viimaks on delegeeritud määruse 2016/1075 artikli 39 lõike 3 punktis b sätestatud, et hindamise tegemisel ei küsi ega aktsepteeri sõltumatu hindaja rahalisi või muid soodustusi üheltki asjaomaselt avalik-õiguslikult asutuselt või asjaomaselt üksuselt.

327 Komisjoni ja kriisilahendusnõukogu eeskujul tuleb sedastada, et võimalikud Deloitte'i ja Banco Santanderi vahelistest äritehingutest tulenevad kohustused, mis on tekkinud pärast kriisilahendust, ei ole asjasse puutuvad ega saa kinnitada Deloitte'i huvide konflikti hinnangu 2 andmise ajal.

328 Sellest järeldub, et hagejate argumendid ei saa kinnitada, et Deloitte ei olnud sõltumatu.

329 Seetõttu tuleb väite kolmas osa tagasi lükata.

d) Väite neljas osa, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 1 rikkumist põhjusel, et hinnangut 2 ei ole antud „õiglaselt, hoolikalt ja realistlikult"

330 Hagejad väidavad, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 1, mille kohaselt peab ta tagama ettevõtja vara ja kohustuste väärtuse õiglase, hoolika ja realistliku hindamise. See säte ei jäta kriisilahendusnõukogule olulist kaalutlusõigust ning ta peab tõendama, et väärtuse hindamine on toimunud kooskõlas kohaldamisele kuuluvate sätetega. See osa jaguneb sisuliselt kolmeks etteheiteks.

1) Esimene etteheide, mille kohaselt on hinnangu 2 andmisel lähtutud valedest kriteeriumidest

331 Hagejad väidavad, et hinnangus 2 on viidatud üksnes direktiivile 2014/59 ja seadusele 11/2015 ning seega pole see kooskõlas määrusega nr 806/2014. Deloitte on tunnistanud, et ei lähtunud hinnangu 2 andmisel tegevuse jätkamise hüpoteesist, vaid hindas väärtust likvideerimise kontekstis. Niisiis ei võtnud Deloitte arvesse vara väärtust, millega omandaja oleks arvestanud juhul, kui tal oleks olnud kavatsus Banco Populari tegevust jätkata, nagu see tegelikult juhtus. Väär on samastada hagejate kahjumit sellega, mille nad oleksid saanud tavalises maksejõuetusmenetluses. Deloitte oleks pidanud välja arvutama väärtuse tegevuse jätkumise korral. Likvideerimisväärtust kasutades alahindas Deloitte Banco Populari varade väärtust.

332 Tuleb täpsustada, et hinnangus 2 tsiteeritud direktiivi 2014/59 sätted on samasugused nagu määruse nr 806/2014 omad.

333 Lisaks tuleb märkida, et need argumendid rajanevad hinnangu 2 andmisel kasutatud metoodika vääritimõistmisel. Nimelt koosneb hinnang 2 kahest osast, millest esimeses on antud esialgne hinnang Banco Populari väärtusele ning teises simuleeritud likvideerimisolukorda. Esimese osa eesmärk on kindlaks teha Banco Populari majanduslik väärtus ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamise korral. Teise osa eesmärk on kindlaks teha, kas aktsionäre ja võlausaldajaid koheldaks soodsamalt, kui Banco Popular likvideeritaks Hispaania õiguse kohaselt tavalises maksejõuetusmenetluses.

334 Kriisilahendusskeemi vastuvõtmisel on kriisilahendusnõukogu arvesse võtnud hinnangu 2 esimest osa, kus on antud otseses mõttes hinnang Banco Populari varade ja kohustuste väärtusele. Seevastu hinnangu 2 teises osas – mille puhul on Deloitte küll täpsustanud, et selles etapis ei olnud tal kogu vajalikku teavet ega piisavalt aega sellise hinnangu andmiseks, mis oleks täpsem kui lihtsalt väga üldine prognoos – on esitatud esimene simulatsioon vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 9. Hinnang 3, mis on lõplik hinnang ja mille eesmärk on vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 16 kindlaks määrata, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud soodsamalt, kui Banco Popular oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses, anti pärast kriisilahendust.

335 Likvideerimisväärtus, mille kasutamist Deloitte'i poolt hageja vaidlustab, puudutab hinnangu 2 teist osa.

336 Kui hagejad vaidlustavad oma argumendiga hinnangu 2 teist osa, siis piisab, kui tõdeda, et argument on tulemusetu. Nimelt seda, kuidas erineb kohtlemine, mis saab osaks Banco Populari aktsionäridele kriisilahenduse korral, kohtlemisest, mis saaks neile osaks tavalise maksejõuetusmenetluse korral, käsitletakse hinnangus 3 ning lõpliku hinnangu andmist aktsionäride kantud kahjumile käsitleb hinnangu 3 alusel vastu võetud kriisilahendusnõukogu 17. märtsi 2020. aasta otsus.

337 Kui hagejad vaidlustavad oma argumendiga selle, et Deloitte kasutas hinnangu 2 esimeses osas Banco Populari varade väärtuse hindamiseks likvideerimisväärtust, siis piisab, kui tõdeda, et nimetatud esimese osa raames võttis Deloitte arvesse Banco Populari võõrandamisväärtust ja mitte likvideerimisväärtust.

338 Kasutatud metoodika kohta on Deloitte hinnangus 2 märkinud, et stsenaarium, mida kasutati majandusliku väärtuse kindlakstegemiseks, oli panga müümine vastavalt ettevõtte võõrandamise vahendile. Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punkti f kohaselt oli väärtuse hindamise eesmärk saada teavet selleks, et teha otsus üleantava vara, õiguste, kohustuste või omandiõiguse instrumentide kohta, ja selleks, et kriisilahendusnõukogu saaks kindlaks määrata, mida peetakse sama määruse artikli 24 lõike 2 punkti b kohaldamisel äris tavalisteks tingimusteks.

339 Deloitte on selgitanud, et „[temapoolse] majandusliku hinnangu andmise eesmärk oli hinnata väärtust, mida võib potentsiaalne omandaja avatud, õiglases ja konkurentsi tingimustes toimuvas enampakkumismenetluses panga kui terviku eest pakkuda (regulatiivsete tehniliste standardite artikli 11 kohane „võõrandamisväärtus“ […])“.

340 Regulatiivsete tehniliste standardite põhjendusest 6 tuleneb, et kriisilahendusasutuse poolt kaalutava konkreetse kriisilahenduse meetme jaoks tuleks valida kõige sobivam mõõtmisalus (hoidmis- või võõrandamisväärtus).

341 Mõõtmisaluse valimisega seoses on regulatiivsete tehniliste standardite artikli 11 lõikes 4, mis vastab delegeeritud määruse 2018/345 artikli 11 lõikele 4, sätestatud:

„Kui artikli 10 lõikes 1 osutatud kriisilahendusmeetmed eeldavad, et tegevust jätkav krediidiasutus või investeerimisühing säilitab varad ja kohustused, peab hindaja kasutama asjakohase mõõtmisalusena hoidmisväärtust. Hoidmisväärtus võib, kui pidada seda õiglaseks, usaldusväärseks ja realistlikuks, ennustada turutingimuste normaliseerumist.

Hoidmisväärtust ei kasutata mõõtmisalusena, kui varad antakse vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 42 üle vara valitsemise ettevõtjale või vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 40 sildasutusele, või kui vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 38 kasutatakse ettevõtte võõrandamise vahendit.“

342 Regulatiivsete tehniliste standardite artikli 12 lõikes 4, mis vastab delegeeritud määruse 2018/345 artikli 12 lõikele 4, on sätestatud, et „[k]ui üksuse olukord ei võimalda tal vara hoida või tegevust jätkata või kui kriisilahendusasutus peab võõrandamist muul põhjusel vajalikuks, et saavutada kriisilahenduse eesmärgid, seotakse eeldatavad rahavood võõrandamisväärtustega, mida asjaomasel võõrandamisperioodil oodatakse“.

343 Asjaolud, mida ettevõtte võõrandamise vahendi korral võõrandamisväärtuse kindlakstegemisel arvesse võtta tuleb, on sätestatud regulatiivsete tehniliste standardite artikli 12 lõigetes 5–7, mis vastavad delegeeritud määruse 2018/345 artikli 12 lõigetele 5–7.

344 Seetõttu ei saa hagejad väita, et hinnangu 2 andmisel ei olnud võõrandamisväärtus Banco Populari väärtuse hindamiseks õige meetod.

345 Seega tuleb esimene etteheide tagasi lükata.

2) Teine etteheide, mille kohaselt on hinnang 1 ja hinnang 2 väga spekulatiivsed

346 Esimesena väidavad hagejad, et kriisilahendusnõukogu on märkinud, et hinnangu 1 puhul ei ole kuidagi tagatud selle aruandes väljendatud tulemuste täpsus ning et hinnangus 2 on Deloitte teinud palju reservatsioone, mis puudutavad selle hinnangu usaldusväärsust ja kontrollitud teabe piisavust.

347 Tuleb meenutada, et põhjusel, mis on esile toodud eespool punktis 294, on hinnangu 1 vaidlustamisele suunatud argumendid tulemusetud.

348 Mis puudutab hinnangut 2, siis kirjas, millega hinnang 2 kriisilahendusnõukogule edastati, märkis Deloitte, et Banco Populari keerulist likviidsuspositsiooni arvesse võttes paluti tal oma hinnang anda äärmiselt lühikese tähtaja jooksul. Põhitöö vältas üksnes 12 päeva, arvates päevast, mil dokumendid talle kättesaadavaks said, kuigi tavaliselt peaks selline projekt aega võtma kuus nädalat. Deloitte märkis, et kättesaadavates andmetes esines teatud hulk lünkasid ja ebakõlasid. Ta mainis, et hinnangut tuleb käsitada äärmiselt ebakindla ja direktiivi 2014/59 artikli 36 mõistes esialgsena ning et hindamisel on arvesse võetud täiendava kahjumi puhvrit vastavalt direktiivi 2014/59 artikli 36 lõikele 9, mis vastab määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 10.

349 Nagu hagejad märgivad, on Deloitte maininud ka aja ja kättesaadava teabega seotud piiranguid hinnangu 2 lisa osas „Ulatus, töö alused ja piirangud“ („Scope, basis of work and limitations“), kus on ära toodud, millistel tingimustel tuli tal hinnang 2 anda.

350 Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 10 on sõnaselgelt käsitletud olukorda, kus asja kiireloomulisust arvestades ei ole selle artikli lõigetes 7 ja 9 sätestatud nõudeid võimalik täita, ehk eelkõige olukorda, kus hindamisele ei ole võimalik lisada teatud andmeid, mis sisalduvad raamatupidamisarvestuses ja -dokumentides. Pealegi tunnistatakse selles sättes, et igasugune esialgne hinnang on iseenesest teatud määral ebakindel, mistõttu on selle teises lõigus ette nähtud, et see peab sisaldama täiendava kahjumi puhvrit.

351 Kooskõlas selle sättega on Deloitte üksnes märkinud, et võttes arvesse väärtuse hindamise läbiviimiseks kasutada olnud aega, pidi ta aluseks võtma ebatäieliku teabe, ning ta on täpsustanud, et tema antud hinnangut tuleb käsitada esialgse hindamisena direktiivi 2014/59 artikli 36 lõike 9 tähenduses.

352 Peale selle tuleneb määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikest 13, et asja kiireloomulisust arvesse võttes võis kriisilahendusnõukogu lähtuda kriisilahendusskeemi vastuvõtmisel määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 alusel antud hinnangust 2.

353 Lisaks sellele on hinnanguga 2 lahutamatult kaasnevat ebakindlust rõhutatud regulatiivsetes tehnilistes standardites, kust tuleneb, et hinnates ja diskonteerides rahavoogusid, mida ettevõtja olemasoleva vara ja kohustuste pinnalt oodata võib, peab hindaja lähtuma õiglastest, usaldusväärsetest ja realistlikest eeldustest ning võtma arvesse erinevaid tegureid ja asjaolusid.

354 Eelkõige on võõrandamisväärtuse hindamisega seoses regulatiivsete tehniliste standardite artikli 12 lõikes 5, mille sisu on korratud delegeeritud määruse 2018/345 artikli 12 lõikes 5, sätestatud:

„Hindaja määrab võõrandamisväärtuse kindlaks rahavoogude alusel, millest on maha arvatud võõrandamiskulud ja mis tahes antud garantiide eeldatav väärtus, mida üksus võib mõistlikult eeldada hetkel valitsevate turutingimuste alusel varade ja kohustuste nõuetekohase võõrandamise või üleandmise korral. Vajaduse korral, võttes arvesse kriisilahendusskeemi alusel võetavaid meetmeid, võib hindaja määrata võõrandamisväärtuse kindlaks, vähendades võimaliku kiirmüügi allahindlust kõnealuse müügi või üleandmise täheldatava turuhinna puhul. Kui varadel puudub likviidne turg, peab hindaja võõrandamisväärtuse kindlakstegemiseks arvesse võtma täheldatavaid hindu turgudel, kus sarnaste varadega kaubeldakse, või mudelarvutusi, kasutades täheldatavaid turuparameetreid, rakendades mittelikviidsuse puhul vajaduse korral diskonteerimist.“

355 Regulatiivsete tehniliste standardite artikli 12 lõikes 6, mille sisu on korratud delegeeritud määruse 2018/345 artikli 12 lõikes 6, on märgitud erinevad tegurid, mida hindaja arvesse võtma peab ning mis võivad mõjutada võõrandamisväärtusi ja võõrandamisele kuluvat aega.

356 Seetõttu tugineb hinnang 2 hüpoteesidele ning sõltub paljudest teguritest. Selleks, et määrata kindlaks Banco Populari võõrandamisväärtus kriisilahenduse kuupäeval, on Deloitte vastavalt regulatiivsetele tehnilistele standarditele lähtunud hinnangus 2 tulevastele asjaoludele antavatest hinnangutest ja prognoosidest ning esitanud tulemuse väärtusvahemikuna.

357 Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et ajalist survet ning kättesaadavaid andmeid arvesse võttes on teatud ebakindlus ja ligikaudsete hinnangute andmine paratamatu igasuguse määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 alusel antud esialgse hinnangu puhul ning et Deloitte'i sõnastatud reservatsioonid ei saa tähendada seda, et hinnang 2 ei ole antud „õiglaselt, hoolikalt ja realistlikult" määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 1 tähenduses.

358 Teisena väidavad hagejad, et määruse nr 806/2014 artikli 20 lõigete 1, 4 ja 12 kohaselt on nõutav, et väärtuse hindamine hõlmaks asjaomase ettevõtja kogu vara ja kohustusi. Deloitte on aga märkinud, et keskendus teatud varaliikidele, mille väärtusele antud hinnang on väga ebakindel.

359 Hagejad viitavad hinnangu 2 aruande saatekirjas sisalduvale Deloitte'i väitele, et võttes arvesse hinnangu 2 koostamiseks olnud vähest aega, tuli tal rangelt esikohale seada kättesaadava teabe analüüs, keskendudes üksnes võtmetähtsusega varale ja kohustustele, mille väärtusele antud hinnang on väga ebakindel.

360 Piisab, kui märkida, et see lähenemisviis on kooskõlas regulatiivsete tehniliste standardite artikliga 8, kus on sätestatud:

„Hindaja peab eriti keskenduma valdkondadele, kus valitseb suur ebakindlus ja millel on kogu hindamisele märkimisväärne mõju. Nende valdkondade puhul esitab hindaja hindamise tulemused punkthinnanguna ja vajaduse korral väärtuse vahemikena […]".

361 Kolmandana leiavad hagejad, et hinnangus 2 varade liikidele antud hinnang ei vasta määruse nr 806/2014 artikli 20 lõigete 4 ja 6 miinimumnõuetele. Nad vaidlustavad mitmele varaliigile Deloitte'i poolt hinnangus 2 antud hinnangu.

362 Hagejad väidavad, et mitme varaliigi puhul ei olnud Deloitte'il piisavalt teavet ning et tema hindamise tulemus erineb hinnangust 1.

363 Ühelt poolt tuleneb eeltoodust, et teatud ebakindlus kaasneb lahutamatult igasuguse esialgse hinnanguga ning et võttes arvesse väga lühikest aega, mis Deloitte'il oli, ei olnud osa teabest talle kättesaadav. See ebakindlus kajastub eelkõige selles, et kooskõlas regulatiivsete tehniliste standarditega on Deloitte hinnangus 2 märkinud, et hindamise tulemus on esitatud vahemikuna, mis näitab väärtust parima ja halvima stsenaariumi korral ning parimat võimalikku väärtust.

364 Teiselt poolt asjaolu, et neile varadele hinnangus 2 antud hinnang erineb hinnangus 1 antust, ei ole asjasse puutuv, võttes arvesse, et neil kahel hindamisel olid erinevad eesmärgid ning nende puhul kasutati erinevaid arvestusmeetodeid. Hinnangu 2 eesmärk oli teha kindlaks vara võõrandamisväärtus potentsiaalse omandaja jaoks, mis eeldas raamatupidamisväärtuse korrigeerimist. Siinkohal tuleb täpsustada, et hinnangus 2 korrigeeris Deloitte iga varaliigi väärtust Banco Populari 31. märtsi 2017. aasta konsolideeritud bilansi alusel.

365 Seega ei ole asjasse puutuvad hagejate tehtud võrdlused hinnangus 2 märgitud laenude ja nõuete, kinnisvara ja tulumaksuvarade korrigeeritud väärtuste ning neile varadele hinnangus 1 omistatud väärtuste vahel.

366 Järgmiseks tuleb käsitleda iga varaliiki puudutavaid hagejate argumente.

367 Laenude ja nõuete väärtuse hindamise osas väidavad hagejad, et kuna Deloitte'il ei olnud võimalik teostada diskonteeritud rahavoogude (*discounting cash flows*) analüüsi, hindas ta väärtusi väga spekulatiivselt, mis tõi kaasa nende varade alahindamise selliselt, et baasstsenaariumi puhul korrigeeriti nende väärtust 3,5 miljardi euro võrra, samas kui hinnangus 1 korrigeeriti seda 501–774 miljoni euro võrra.

368 Hinnangus 2 on Deloitte märkinud, et tema meetodiks laenude ja nõuete majandusliku väärtuse hindamisel oli oodatava krediidikahju prognoosimine. Seeläbi jõudis ta tulemuseni, et väärtust tuleb korrigeerida parima stsenaariumi korral 2,7 miljardi euro, halvima stsenaariumi korral 6,9 miljardi euro ning parima hinnangu kohaselt 3,5 miljardi euro võrra.

369 Tuleb märkida, et see meetod on kooskõlas regulatiivsete tehniliste standarditega.

370 Siinkohal tuleb märkida, et laenud ja nõuded kuuluvad nende elementide hulka, mille osas valitseb suur ebakindlus ja millele peab hindaja eriti keskenduma vastavalt regulatiivsete tehniliste standardite artikli 8 punktile a, kus on sätestatud:

„laenud või laenuportfellid, eeldatavad rahavood, mis sõltuvad vastaspoole võimest, soovist või kavatsusest täita oma kohustust, kui kõnealused ootused on ajendatud eeldustest, mis on seotud maksevõlgnevuse määrade, makseviivituse tõenäosuste, makseviivitusest tingitud kahjumäära või instrumendi tunnustega, eriti kui neid toetab laenuportfelli kahjumuster".

371 Pealegi on Deloitte hinnangu 2 lisa lehekülgedel 4–11 selgitanud, milliseid kohandusi ta tegi laenude ja nõuete väärtuse hindamisel eelkõige tagasimaksmata jätmise riskist lähtudes. Hagejad ei ole neid kohandusi vaidlustanud ühegi argumendiga. Lisaks hinnangule 1 viitamisele ei ole hagejad selgitanud, mis põhjusel on Deloitte'i poolt parimas hinnangus näidatud korrigeeritud väärtuse näol tegemist väärtuse alahindamisega.

372 Kinnisvara väärtuse hindamise osas leiavad hagejad, et Deloitte käsitles üksnes 112 hindamisaruandest koosnevat valimit ning ei võtnud arvesse portfelli likviidsust ega muud kinnisvara, mille väärtus oli 1,043 miljardit eurot, mis tõi kaasa olulise alahindamise.

373 Tuleb märkida, et need argumendid lähtuvad hinnangu 2 vääritimõistmisest.

374 Hinnangu 2 leheküljel 5 on Deloitte märkinud, et tema hinnangu aluseks on andmed, mis hõlmavad 93% Banco Populari kinnisvaraportfellist ja mille pinnalt on tehtud järeldused kogu vara kohta. Ta mainib, et kasutas oma hindamismetoodikat ning saadud tulemuste kontrollimiseks kasutas ta teist metoodikat, viies kõige olulisema kinnisvara osas läbi võrdluse 112st kolmandate isikute poolt koostatud hindamisaruandest koosneva valimiga, et korrigeerida oma hüpoteese ja anda neist lähtuv täpsem hinnang. Niisiis ei saa hagejad väita, et hinnangus 2 kinnisvara väärtusele antud hinnang põhines üksnes neil 112 aruandel.

375 Pealegi asjaolu, et Deloitte on märkinud, et analüüsitud kinnisvaraportfelli likviidsus oli vähene, ei saa tähendada – nagu hagejad leiavad – seda, et ta seda likviidsust ei hinnanud. Näiteks hinnangu 2 lisa lehekülgedel 15 ja 16 on Deloitte maininud Banco Populari kinnisvaraportfelli varaliikide kohta antud hinnangus mitmel korral, et nende likviidsus on vähene.

376 Lisaks sellele nähtub hinnangu 2 lisa leheküljel 26 sisalduvast tabelist „Hindamise tulemus (bilansiskeem)“, et Deloitte võttis arvesse Banco Populari bilansis kajastatud „muud“ kinnisvara väärtusega 1,043 miljardit eurot. Märkides hinnangu 2 lisa leheküljel 12, et sellele „muule“ kinnisvarale hinnangut ei antud, märkis Deloitte lihtsalt, et ta ei korrigeerinud kuidagi selle väärtust. Seega ei saanud see tingida alahindamist vastupidi hagejate väidetule.

377 Tulumaksuvarade väärtuse hindamisega seoses tuginevad hagejad Banco Santanderi poolt pärast kriisilahendust tehtud arvestusele ning väidavad, et Deloitte alahindas nende väärtust.

378 Siinkohal piisab, kui meenutada, et Deloitte'i analüüsi eesmärk oli kindlaks teha erinevate varaliikide väärtus mis tahes potentsiaalse omandaja jaoks. See, millise väärtuse omistas Banco Santander neile varadele pärast Banco Populari omandamist, sõltub nende kahe ettevõtja vahelisest sünergilisest mõjust ega ole seega asjasse puutuv hinnangu 2 kehtivuse hindamise seisukohast.

379 Hinnangu 2 aruandes on Deloitte pealegi märkinud, et hinnang mitte kaitstud edasilükkunud tulumaksu varade väärtusele sõltub ostja eeldatavast maksustatavast tulust (äriplaan) ning juba olemasolevate tagastamisele kuuluvate maksusummade suurusest. Hinnangu 2 lisa leheküljel 32 on ta eelkõige selgitanud, et hinnang kaitsmata edasilükkunud tulumaksu varade väärtusele sõltub omandajast, eelkõige sellest, kas tegemist on Hispaania või välismaa ettevõtjaga, ning et juhul, kui omandajaks on mõni Hispaania pank, sõltuvad nende sissenõutavus ja bilansis kajastamine Banco Populari ja omandaja äriplaanidest. Hinnangu aruandes on mainitud, et neid erinevaid hüpoteese on Deloitte'i antud hinnangus arvesse võetud.

380 Mis puudutab õiguslike riskide katmiseks vajalikke reservide väärtuse hindamist, siis leiavad hagejad, et Deloitte on käsitlemata jätnud ühe õigusliku arvamuse, mis puudutab nende reservidega seotud nõuete põhjendatust.

381 Hinnangus 2 on Deloitte märkinud, et tugines Banco Populari juhtkonna tehtud arvestustele, korrigeerides neid oma kogemusest ja sektori tendentsidest lähtudes. Tuleb märkida, et selline meetod võimaldab jõuda „õiglase, hoolika ja realistliku“ hinnanguni määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 1 tähenduses.

382 Ühis-, tütar- ja sidusettevõtjate väärtuse hindamise osas leiavad hagejad, et Deloitte kohaldas turuväärusel põhinevat meetodit ega kinnitanud oma tulemust mõnel muul meetodil põhineva hinnanguga. Lisaks sellele on hinnangu 2 tulemus vastuolus hinnanguga 3, teiste turuanalüütikute antud hinnangutega ning mõnede selliste varade hilisema võõrandamisega.

383 Ühelt poolt tuleb korrata, et Deloitte tegi õigesti, kasutades Banco Populari võõrandamisväärtusel põhinevat meetodit, mis regulatiivsete tehniliste standardite kohaselt vastab hinnale, mida võiks saada konkreetse vara või varade rühma eest turul, võttes arvesse asjakohast diskonteerimist. Asjaolu, et Deloitte märkis, et tal ei olnud võimalik seda teiste meetoditega üle kontrollida, ei saa kahtluse alla seada hinnangu 2 tulemust, mis põhineb kohasel analüüsimeetodil.

384 Teiselt poolt ei ole asjasse puutuvad need hinnangud, mis on antud pärast kriisilahendust. Lisaks sellele on hagejad ekslikult võrrelnud omavahel hinnangus 2 arvesse võetud 1,9 miljardi euro suurust väärtust ja hinnangus 3 näidatud 7,496 miljardi euro suurust summat. Hinnangus 2 on Deloitte täpsustanud, et tema analüüs põhineb konsolideeritud alusel ning see osa tema hinnangust käsitles üksnes ühis- ja sidusettevõtjaid, samas kui hinnang 3 hõlmas tütarettevõtjaid.

385 Immateriaalse vara väärtuse hindamise osas leiavad hagejad, et Deloitte on omistanud tegelikkusele mittevastava nullväärtuse Banco Populari firmaväärtusele ja väikese väärtuse kaubamärgile Banco Pastor. Deloitte on väitnud, et vara väärtuse languse testid ei olnud talle kättesaadavad, mistõttu ei saanud ta kinnitada immateriaalse vara tegelikku väärtust.

386 Tuleb märkida, et hinnangu 2 aruandes on Deloitte firmaväärtuse osas selgitanud, et võimalik omandaja ei omista varasemale firmaväärtusele mingisugust väärtust, kuna äriühenduse loomise kontekstis ei ole tegemist eristatava varaga. Ta on märkinud, et võttes arvesse kaubamärgi Banco Pastor tugevat esindatust Galicias, on sellel kaubamärgil väärtus mõne kolmanda isiku jaoks ning et ta hindas selle väärtusvahemikku, kasutades tulumeetodit, mis on kaubamärkide väärtuse hindamisel kõige sagedamini kasutatav meetod. Hagejad ei ole esitanud ühtki konkreetset argumenti, mis saaks need selgitused ümber lükata.

387 Deloitte on hinnangu 2 aruandes märkinud, et väärtuse langemise teste talle ei esitatud, mistõttu ei olnud tal võimalik analüüsida alust, mida Banco Popular nende varade puhul kasutas, ent Banco Populari viimaste aastate kasinad majandustulemused olid märgiks selle immateriaalse vara väärtuse võimalikust langusest. Sellest tuleneb, et kui Banco Popular oleks need andmed esitanud, oleks neist igal juhul nähtunud madalam väärtus võrreldes 2017. aasta konsolideeritud bilansiga, millest lähtus Deloitte.

388 Võlanõuete ja -väärtpaberite osas leiavad hagejad, et Deloitte on nende väärtust ise hinnanud, kuna tal puudus piisav teave kolmanda järgu varade tunnuste kohta.

389 Selle argumendiga on hagejad jälle kord osutanud üksnes neile hinnangus 2 sisalduvatele lausetele, kus Deloitte on märkinud põhjused, mis tingivad tema hinnangu ebakindluse, mis lahutamatult kaasneb esialgse hindamisega. Hagejad ei ole siiski esitanud ühtki argumenti, mis need hinnangud kahtluse alla seaks.

390 Viimaks, mis puudutab sünergilist mõju ja teisi võtmetegureid, siis leiavad hagejad, et kuna Deloitte'i tehtud arvestused on tekstist eemaldatud, siis ei ole võimalik kontrollida, kas tema hinnang on kooskõlas Banco Santanderi poolt pärast Banco Populari omandamist deklareeritud tootlusega.

391 Selle kohta on Deloitte hinnangu 2 aruandes märkinud, et võttis hindamisel arvesse Hispaania pangandussektoris toimunud ühinemisi ja ülevõtmisi puudutavaid avalikult kättesaadavaid andmeid, et „sünergiline mõju võib olla sõltuvalt omandajast erinev ja eelkõige sõltub tütarettevõtjate kattuvusest" ning et „mida suurem on tütarettevõtjate kattuvus, seda suurem saab olla võimalik sünergiline mõju". Ta on märkinud, et sünergiline mõju sõltub suuresti omandajast. Deloitte pidi aga hinnangu andmisel arvestama mis tahes võimaliku omandajaga. Selle hinnangu tulemust ei saa võrrelda sünergilise mõjuga, mis tekkis Banco Santanderile pärast Banco Populari ülevõtmist.

392 Eeltoodust tuleneb, et hagejad ei ole esitanud ühtki argumenti, mis saaks Deloitte'i poolt hinnangus 2 Banco Populari varade väärtusele antud hinnangu kahtluse alla seada.

393 Seega tuleb teine etteheide tagasi lükata.

3) Kolmas etteheide, mille kohaselt ei ole hinnang 2 „õiglane, hoolikas ja realistlik“

394 Esiteks väidavad hagejad, et Deloitte'i hinnangus Banco Populari väärtuse kohta esitatud vahemikuga ei saa nõustuda väärtuse märkimisväärse erinevuse tõttu erinevate stsenaariumide korral.

395 Deloitte on hinnangus 2 märkinud, et tema hindamise tulemus jääb vahemikku 1,3 miljardit eurot ja –8,2 miljardit eurot, kusjuures parim hinnang selles vahemikus on –2 miljardit eurot.

396 Ühelt poolt tuleb märkida, et hagejad on üksnes vaidlustanud selle vahemiku usaldusväärsuse, esitamata siiski ühtki konkreetset argumenti. Teiselt poolt tuleb märkida, et vahemiku ulatus on selgitatav hinnangu 2 andmiseks kasutatud meetodiga.

397 Deloitte on hinnangu 2 andmisel kasutatud metoodika kohta märkinud, et ta kasutas liigipõhist lähenemisviisi, korrigeerides kahjumi ja kasumi hindamiseks iga vara ja kohustuste rühma raamatupidamisväärtust ning tehes muid kohandusi, mida iga omandaja väärtuse osas teinud oleks. Ta on esitanud väärtusvahemiku iga varade ja kohustuste klassi kohta.

398 See meetod on kooskõlas regulatiivsete tehniliste standardite artikli 2 lõikega 3, mille sisu on korratud delegeeritud määruse 2018/345 artikli 2 lõikes 3 ning kus on sätestatud:

„Hindaja peab esitama teatava vara, kohustuse või nende kombinatsiooni väärtuse parima punkthinnangu. Vajaduse korral tuleb hindamistulemused esitada ka väärtuse vahemikena.“

399 Kõigi varade ja kohustuste klasside madalaimate väärtuste summa andis niisiis väärtuse vahemiku madalaima väärtuse ning kõrgeimate väärtuste summa väärtuste vahemiku kõrgeima väärtuse. Selle meetodiga on niisiis selgitatav, miks on hinnangus 2 esitatud väärtuse vahemik nii suur.

400 Lisaks sellele, nagu rõhutab kriisilahendusnõukogu, siis võttes arvesse Banco Populari bilansi mahtu, mis oli üle 130 miljardi euro, vastab vahemiku kahe väärtuse vaheline erinevus üksnes umbes 7%-le bilansist. See erinevus kajastab väärtuse hindamisele omast ebakindluse määra.

401 Teiseks leiavad hagejad, et hinnangus 2 Banco Populari väärtusele antud negatiivne hinnang ei ole kooskõlas EKP, kriisilahendusnõukogu ja Hispaania asutuste hinnangutega, kus leiti, et pank on maksevõimeline. Hinnang 2 on vastuolus hinnanguga 1, milles kriisilahendusnõukogu leidis, et isegi väärtuste korrigeerimise korral jääks Banco Popular maksevõimeliseks. Hinnangu 1 ja hinnangu 2 põhjendused on omavahel vastuolus osas, mis puudutab Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist.

402 Euroopa Pangandusjärelevalve tehniliste standardite sissejuhatavas kokkuvõttes on täpsustatud vajadust eristada kahte liiki kriisilahendusele eelnevaid väärtuse hindamisi ehk ühelt poolt hinnangut 1, mis antakse vastavalt direktiivi 2014/59 artikli 36 lõike 4 punktile a, mis vastab määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktile a, ning teiselt poolt hinnangut 2, mis antakse vastavalt direktiivi 2014/59 artikli 36 lõike 4 punktidele b–g, mis vastavad määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktidele b–g.

403 Regulatiivsete tehniliste standardite põhjenduses 1, mida on korratud delegeeritud määruse 2018/345 põhjenduses 1, on juhitud tähelepanu vajadusele vahet teha ühelt poolt esmasel hindamisel, mille käigus hinnatakse, kas kriisilahenduse eeltingimused või kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise tingimused on täidetud, ja teiselt poolt hilisemal hindamisel,

mille alusel otsustatakse kriisilahenduse ühe või mitme vahendi kasutamise üle. Regulatiivsetes tehnilistes standardites on hinnangu 1 ja hinnangu 2 andmiseks ette nähtud erinevad kriteeriumid.

404 Hinnangu 1 kohta on regulatiivsetes tehnilistes standardites märgitud, et asjasse puutuvaks kriteeriumiks on selle kindlakstegemine, kas ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

405 Vastupidi sellele, mida leiavad hagejad, ei olnud hinnangu 2 eesmärk kindlaks teha, kas Banco Popular oli maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ning seega ei saa see selles osas olla vastuolus hinnanguga 1.

406 Lisaks tuleb märkida, et hinnangu 1 ja hinnangu 2 erinevad järeldused on selgitatavad sellega, et erinevate eesmärkide tõttu lähtuti nende andmisel erinevatest Euroopa Pangandusjärelevalve tehnilistes standardites määratletud hindamiskriteeriumidest. Euroopa Pangandusjärelevalve tehniliste standardite kohaselt oli hinnangu 1 andmise eesmärk peamiselt kindlaks teha, kas ettevõtja varade koguväärtus oli suurem tema kohustuste omast, ehk teisisõnu, kas ettevõtja oli bilansi kohaselt maksevõimeline, samas kui hinnangu 2 aluseks oli ettevõtja majanduslik, mitte raamatupidamislik väärtus.

407 Igal juhul, mis puudutab hagejate argumenti, et hinnangu 1 ja hinnangu 2 järeldused on omavahel vastuolus, siis piisab, kui tõdeda, et see argument on tulemusetu, kuna eespool punktis 294 esitatud põhjustel ei ole hinnangu 1 järeldused pärast EKP 6. juuni 2017. aasta hinnangut enam asjasse puutuvad.

408 Lisaks sellele tuleb märkida, et järeldamaks, et Banco Popular on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ei tuginenud EKP oma hinnangus Banco Populari maksevõimetusele. EKP järeldus, et oma likviidsuspositsiooni ja suutmatuse tõttu leida uut likviidset vara ei oleks Banco Popular lähitulevikus võimeline tähtajaks oma võlgu tasuma ja muid kohustusi täitma, ei ole vastuolus asjaoluga, et raamatupidamislikus mõttes oli Banco Popular maksevõimeline.

409 Kuivõrd hinnangus 2 on arvesse võetud Banco Populari majanduslikku, mitte raamatupidamisväärtust, ei saa hagejad väita, et hinnangu 2 järeldus on vastuolus hinnangus 1 ja EKP hinnangus või Hispaania Panga poolt võetud seisukohaga, et Banco Popular oli maksevõimeline.

410 Seetõttu ei ole hinnangu 2 kehtivuse hindamise seisukohast asjasse puutuvad ka hagejate argumendid, mis puudutavad Banco Populari netovara väärtuse arvutamist, võttes arvesse halbade varade väärtuse korrigeerimist vastavalt EKP ja Banco Populari poolt ette nähtule, kuna need argumendid puudutavad üksnes Banco Populari raamatupidamisväärtust.

411 Sellest tuleneb, et kolmas etteheide ja seega väite neljas osa tuleb rahuldamata jätta.

e) Väite viies osa, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 20 lõigete 7 ja 9 rikkumist

412 Hagejate väitel on rikutud määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 7, kus on sätestatud, et väärtuse hindamise tulemusele lisatakse eelkõige ettevõtja ajakohastatud bilanss ja finantsseisundit kajastav aruanne. Deloitte on tunnistanud, et ta ei analüüsinud ettevõtte struktuuri ega üksikute ettevõtjate

bilansse. Iga Banco Populari kontserni kuuluva üksiku ettevõtja bilansi puudumisel viis Deloitte hindamise läbi konsolideeritud alusel. Deloitte on aga kinnitanud, et ettevõtjate kaupa analüüsimine oli kriitilise tähtsusega.

413 Samuti on hagejate väitel rikutud määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 9, kuna Deloitte on tunnistanud, et tal ei olnud võimalik kajastada võlausaldajate jagamist klassidesse vastavalt nõuete rahuldamisjärkudele. Sellegipoolest on Deloitte hinnangusse 3 lisanud võlausaldajate hierarhia, kasutades andmeid, mis olid kättesaadavad 6. juunil 2017.

414 Tuleb korrata, et käesoleval juhul anti hinnang 2 esialgsel hindamisel vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 10 ning sellest sättest, mida on mainitud eespool punktis 302, tuleneb sõnaselgelt, et selle määruse artikli 20 lõigetes 7 ja 9 sätestatud nõuded peavad sellise hindamise puhul täidetud olema vaid niivõrd, kui see on asjaolusid arvestades mõistlikult saavutatav.

415 Vastupidi hagejate väidetule ei tulene määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikest 7 pealegi nõuet lisada hinnangule iga kriisilahenduse subjektiks olevasse kontserni kuuluva ettevõtja ajakohastatud bilanssi ja finantsseisundit kajastavat aruannet. Selles artiklis mainitud mõistega „ettevõtja“ peetakse silmas määruse nr 806/2014 artiklis 2 määratletud ettevõtjat. Hinnangu 2 aluseks oli Banco Populari kontserni konsolideeritud bilanss.

416 Lisaks sellele tuginevad hagejad hinnangu 2 tekstilõikudele, mis ei ole asjasse puutuvad.

417 Ühes hinnangu 2 lisa tekstilõigus, mida tsiteerivad hagejad, on Deloitte märkinud, et võttes arvesse, et talle ei esitatud ettevõtja korporatiivset struktuuri ega üksikute ettevõtjate bilansse, koostas ta näitlikustaval eesmärgil likvideerimisstsenaariumi konsolideeritud alusel ning et see oli Hispaania õigusega vastuolus. Teises selle lisa tekstilõigus, mida hagejad samuti mainivad, on Deloitte väitnud, et likvideerimisstsenaariumi simuleerimisel on ettevõtjate kaupa analüüsimisel kriitiline tähtsus. Samuti viitavad hagejad tekstlõigule, kus Deloitte märgib, et tal ei olnud piisavalt andmeid ega aega võlausaldajate jagamiseks klassidesse vastavalt nende nõuete rahuldamisjärkudele ning et asjaolul, et tema arvutused on tehtud Banco Populari kontserni tasandil, võib väärtuse seisukohast olla oluline mõju teatud ettevõtjate võlausaldajatele, kelle nõuded rahuldatakse 100% ulatuses teiste ettevõtjate võlausaldajaid kahjustades.

418 Need tekstilõigud, mis sisalduvad hinnangu 2 lisa teises osas, mis puudutab likvideerimisstsenaariumi simulatsiooni, mitte aga selle lisa esimeses osas, mis puudutab Banco Populari väärtuse esialgset hindamist, ei ole asjasse puutuvad. Nimelt tuleb meenutada, et kriisilahendusskeem võeti vastu, lähtudes hinnangu 2 lisa esimesest osast, mis sisaldas Banco Populari väärtusele antud esialgset hinnangut, mis anti ettevõtte võõrandamise vahendi kohaldamise eesmärgil.

419 Nagu hinnangu 2 aruande punktis 3 märgitud, oli likvideerimisstsenaariumi simuleerimise eesmärk teha kindlaks, kas Banco Populari aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui Banco Popular oleks likvideeritud Hispaania õiguse kohaselt tavalises maksejõuetusmenetluses.

420 Ühelt poolt on Deloitte aga hinnangu 2 lisa teises osas, kus see simulatsioon sisaldub, selgitanud, et kui tal oleks olnud rohkem andmeid iga ettevõtja bilansi kohta ja rohkem aega, oleks tal olnud võimalik esitada detailsemalt oma likvideerimishüpoteesid ja koostada likvideerimisstsenaariumi strateegia. Seega on ta täpsustanud, et hinnangu 2 lisas sisalduv likvideerimisstsenaariumi simulatsioon on esitatud üldise näitena.

421 Kooskõlas määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikega 10 on Deloitte selle määruse artikli 20 lõikes 9 sätestatud hindamise läbi viinud üksnes selles ulatuses, nagu oli asjaolusid arvestades mõistlikult saavutatav.

422 Teiselt poolt tuleb aktsionäride ja võlausaldajate kohtlemist likvideerimisstsenaariumi korral käsitleda hinnangus 3, mille eesmärk on määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 16 kohaselt kindlaks teha, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus. Siinkohal tuleb märkida, et hinnangu 3 edastas Deloitte kriisilahendusnõukogule 14. juunil 2018, pärast kriisilahendusskeemi vastuvõtmist.

423 Peale selle ei ole kriisilahendusskeemi õiguspärasuse hindamise seisukohast asjasse puutuv hagejate väide, et hinnangusse 3 on Deloitte võlausaldajate hierarhia lisanud üksnes selliste andmete alusel, mis olid kättesaadavad 6. juunil 2017. Igal juhul on see väide väär, sest kuigi hinnangus 3 on märgitud, et selle aluseks on finantsandmed, mis olid kättesaadavad 6. juunil 2017, on seal ka täpsustatud, et selle aluseks on hulgaliselt andmeid, mis saadi pärast kriisilahendusskeemi vastuvõtmist ning mis ei olnud hinnangu 2 koostamise ajal kättesaadavad.

424 Seetõttu tuleb väite viies osa tagasi lükata.

425 Kõigest eeltoodust tuleneb, et kriisilahendusnõukogu ei ole teinud ilmset hindamisviga, leides, et hinnang 2 oli kooskõlas määruse nr 806/2014 artikliga 20. Seetõttu tuleb teine väide tervikuna tagasi lükata.

3. Kolmas väide, mis puudutab harta artikli 41 lõikega 2 tagatud ärakuulamisõiguse ja toimikuga tutvumise õiguse rikkumist

426 Hagejad väidavad, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud harta artikli 41 lõike 2 punktiga a tagatud ärakuulamisõigust, kuna enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist ei kuulatud hagejaid ära ning nad ei saanud tutvuda toimikuga. Sisuliselt jaguneb see väide kaheks osaks.

a) Väite esimene osa, mis puudutab ärakuulamisõiguse rikkumist

427 Hagejad väidavad, et harta artikli 41 lõike 2 punktiga a tagatud ärakuulamisõigus kohaldub igasuguste isikut mõjutada võivate meetmete korral, sealhulgas juhul, kui panga, kelle aktsiaid isik omab, suhtes kohaldatakse kriisilahendust. Vaidlustatud otsused puudutavad üheainsa panga kriisilahendust ning asjasse puutuvateks isikuteks on selle panga aktsionärid ja võlausaldajad. Enne seda, kui panga kapitaliinstrumentide omanikud nende omandiõigusest ilma jäetakse, tuleb nad ära kuulata.

428 Komisjon väidab, et osas, milles kriisilahenduse otsus hagejaid puudutab, ei ole see käsitatav üksikmeetmena, vaid üldise meetmena, ning harta artikkel 41 kohaldamisele ei kuulu. Ta leiab, et isegi kui hagejatel oleks olnud õigus olla enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist ära kuulatud, oleks seda õigust olnud võimalik piirata.

429 Kriisilahendusnõukogu leiab, et osas, milles ärakuulamisõigus kohaldamisele kuuluks, oleks selle piiramine põhjendatud kriisilahenduse otsuste tõhususe ja finantsturgude stabiilsuse tagamise vajadusega.

430 Tuleb meenutada, et harta artikli 41 lõike 2 punktis a on sätestatud, et õigus heale haldusele kätkeb igaühe õigust, et teda kuulatakse ära enne seda, kui tema suhtes kohaldatakse üksikmeedet, mis võib teda kahjustada.

431 Õigus olla ära kuulatud tagab iga isiku võimaluse teha haldusmenetluses enne tema huve kahjustada võiva otsuse tegemist tegelikult ja tõhusalt teatavaks oma seisukoht. Järgmiseks olgu täpsustatud, et õigus olla ära kuulatud täidab kahte ülesannet. Esiteks võimaldab see uurida tegelikku olukorda ja tuvastada faktilised asjaolud nii täpselt ja õigesti kui võimalik ning teiseks tagada asjaomase isiku tõhus kaitse. Täpsemalt on õiguse olla ära kuulatud eesmärk tagada, et iga otsus, mis avaldab isikule ebasoodsat mõju, tehtaks kõikidest asjaoludest täielikult teadlikuna, ning eelkõige on selle eesmärk võimaldada pädeval asutusel parandada viga või asjaomasel isikul esitada oma isiklikku olukorda puudutavad asjaolud, mis räägivad selle kasuks, et otsus tehakse või seda ei tehta, või siis selle kasuks, et otsusel on pigem niisugune kui teistsugune sisu (vt 4. juuni 2020. aasta kohtuotsus SEAE *vs.* De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, punktid 68 ja 69 ning seal viidatud kohtupraktika).

432 Tuleb märkida, et Euroopa Kohus on kinnitanud ärakuulamisõiguse olulisust ja väga suurt ulatust liidu õiguskorras, leides, et see õigus peab olema tagatud kõigis menetlustes, mis võivad lõppeda isiku õigusi piirava akti andmisega. Euroopa Kohtu praktika kohaselt tuleb ärakuulamisõigust järgida ka siis, kui kohaldatavad õigusaktid niisugust formaalsust sõnaselgelt ette ei näe (vt 22. novembri 2012. aasta kohtuotsus M., C-277/11, EU:C:2012:744, punktid 85 ja 86 ning seal viidatud kohtupraktika; 18. juuni 2020. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, punkt 67 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 7. novembri 2019. aasta kohtuotsus ADDE *vs.* parlament, T-48/17, EU:T:2019:780, punkt 89 ja seal viidatud kohtupraktika).

433 Seetõttu ja arvestades asjaoluga, et see põhimõte on liidu õiguse oluline üldpõhimõte, ei saa ärakuulamisõigust hõlmava kaitseõiguse põhimõtte kohaldamist määrusega välistada ega piirata ja selle põhimõtte järgimine tuleb tagada ka siis, kui vastavad erinormid puuduvad või kui tegemist on õigusnormidega, mis ise seda põhimõtet arvesse ei võta (vt 18. juuni 2014. aasta kohtuotsus Hispaania *vs.* komisjon T-260/11, EU:T:2014:555, punkt 62 ja seal viidatud kohtupraktika).

434 Kõigepealt tuleb märkida, et kriisilahendusnõukogu poolt vastu võetud kriisilahendusskeemi esemeks on Banco Populari kriisilahendus, mistõttu tuleb seda panka käsitada isikuna, kelle suhtes kohaldatakse üksikmeedet ja kellele on harta artikli 41 lõike 2 punktiga a tagatud õigus olla ära kuulatud.

435 Seega tuleb arvesse võtta, et hagejad ei olnud adressaadiks ei kriisilahendusskeemi puhul, mis ei olnud nende suhtes tehtud üksikotsus, ega selle kriisilahendusskeemi kinnitamiseks vastu võetud otsuse 2017/1246 puhul.

436 Tuleb siiski märkida, et kriisilahendusnõukogu kasutas Banco Populari kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 21 lõikele 1.

437 Niisiis, kuigi menetlus, mille tulemusena kriisilahendusnõukogu võttis vastu kriisilahendusskeemi, ei ole käsitatav hagejate suhtes algatatud üksikjuhtumit puudutava menetlusena, võib see siiski lõppeda hagejate kui Banco Populari aktsionäride või kapitaliinstrumentide omanike huve ebasoodsalt mõjutada võiva meetme vastuvõtmisega.

438 Eespool punktis 432 osundatud Euroopa Kohtu kohtupraktikas on aga valitud ärakuulamisõiguse lai tõlgendus, mille kohaselt on see õigus tagatud igaühele, kelle õigusi võib menetluse tulemusena antav akt piirata.

439 Veel on ühelt poolt määruse nr 806/2014 põhjenduses 121 märgitud, et selles määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse eelkõige hartaga tunnustatud õigusi, sealhulgas kaitseõigusi, ning seda tuleb rakendada kooskõlas kõnealuste õiguste ja põhimõtetega. Teiselt poolt, kuigi määruse nr 806/2014 artiklis 18 ei ole sätestatud kriisilahendusnõukogu poolt asjaomase ettevõtja aktsionäride või kapitaliinstrumentide omanike ärakuulamist kriisilahendusmenetluse käigus, ei ole selline ärakuulamine ühegi määruse nr 806/2014 sättega sõnaselgelt vastuolus.

440 Siinkohal tuleb märkida, et hagejad ei ole esitanud määruse nr 806/2014 suhtes õigusvastasuse vastuväidet seoses sellega, et seal ei ole ette nähtud aktsionäride ja kapitaliinstrumentide omanike ärakuulamist enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist. Nad leiavad, et harta artikli 41 lõike 2 punkti a kohaselt tuleb neile tagada õigus olla Banco Populari kriisilahendusmenetluses ära kuulatud ka siis, kui kohaldatavates õigusnormides seda ette nähtud ei ole.

441 Ent isegi kui kriisilahenduse meetme subjektiks oleva ettevõtja aktsionärid ja võlausaldajad saavad kriisilahendusmenetluses tugineda ärakuulamisõigusele, on seda õigust võimalik piirata kooskõlas harta artikli 52 lõikega 1.

442 Harta artikli 52 lõikes 1 on sätestatud:

„Hartaga tunnustatud õiguste ja vabaduste teostamist tohib piirata ainult seadusega ning arvestades nimetatud õiguste ja vabaduste olemust. Proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt võib piiranguid seada üksnes juhul, kui need on vajalikud ning vastavad tegelikult liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvatele eesmärkidele või kui on vaja kaitsta teiste isikute õigusi ja vabadusi.“

443 Euroopa Kohus on leidnud, et põhiõigused, nagu kaitseõiguste tagamine, ei ole absoluutsed õigused, vaid neile võib seada piiranguid tingimusel, et need piirangud vastavad tegelikult asjaomase meetmega taotletud üldise huvi eesmärkidele ega kujuta endast taotletavat eesmärki arvestades ülemäärast ja lubamatut sekkumist, mis kahjustab tagatud õiguste sisu (vt 10. septembri 2013. aasta kohtuotsus G. ja R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 20. detsembri 2017. aasta kohtuotsus Prequ’Italia, C-276/16, EU:C:2017:1010, punkt 50 ja seal viidatud kohtupraktika).

444 Sellest tuleneb, et hagejate kui Banco Populari aktsionäride või kapitaliinstrumentide omanike kriisilahendusmenetluses ära kuulamata jätmine ükskõik kas kriisilahendusnõukogu või komisjoni poolt võis olla põhjendatud.

445 Tuleb tähele panna, et kriisilahendusskeemi artiklis 4.2 leidis kriisilahendusnõukogu, et Banco Populari kriisilahendus on kooskõlas avaliku huviga, kuna see on vajalik ja proportsionaalne kahe määruse nr 806/2014 artikli 14 lõikes 2 nimetatud eesmärgi saavutamiseks ehk selleks, et vältida

olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele ja tagada Banco Populari kriitiliste funktsioonide jätkuvus. Otsuses 2017/1246 on komisjon sõnaselgelt heaks kiitnud põhjendused, millega kriisilahendusnõukogu põhjendas kriisilahenduse meetme vajalikkust avalike huvide seisukohast.

446 Käesoleval juhul võib hagejate ärakuulamisõiguse piiramine olla põhjendatav ühelt poolt määruse nr 806/2014 artiklis 14 sätestatud eesmärkidega ja teiselt poolt vajadusega tagada Banco Populari kriisilahenduse tõhusus, kuna see tuli läbi viia kiiresti.

447 Esimesena tuleb märkida, et mitmes määruse nr 806/2014 põhjenduses, eelkõige põhjendustes 12, 58 ja 61, on märgitud, et üheks selles määruses ette nähtud kriisilahenduse mehhanismidega taotletavaks eesmärgiks on finantsturgude stabiilsus.

448 Lisaks sellele käsitatakse kriisilahenduse meedet määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 5 kohaselt avaliku huvi seisukohast vajalikuna, kui see on vajalik ühe või mitme artiklis 14 viidatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks ja see on nende eesmärkidega proportsionaalne ning ettevõtja lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks samavõrra saavutada kriisilahenduse eesmärke. Määruse nr 806/2014 artiklis 14 sätestatud kriisilahenduse eesmärkide hulgas on loetletud eelkõige eesmärk „vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele, eelkõige hoides ära finantsraskuste ülekandumise, sealhulgas turutaristutele, ja säilitades turudistsipliini“, ning eesmärk „kaitsta avaliku sektori vahendeid, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele“.

449 Seejuures on Euroopa Kohus märkinud, et finantsteenustel on liidu majanduses keskne roll. Pangad ja krediidiasutused on erinevatel turgudel tegutsevate ettevõtjate jaoks oluline rahastamisallikas. Lisaks on pangad sageli omavahel seotud ja paljud nende seast tegutsevad rahvusvaheliselt. Seetõttu võib ühe või mitme panga maksejõuetus kiiresti üle kanduda teistele samas liikmesriigis või muudes liikmesriikides tegutsevatele pankadele. See omakorda võib tekitada ülekanduvaid negatiivseid mõjusid teistes majandussektorites (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 50; 20. septembri 2016. aasta kohtuotsus Ledra Advertising jt *vs.* komisjon ja EKP, C-8/15 P – C-10/15 P, EU:C:2016:701, punkt 72, ning 25. märtsi 2021. aasta kohtuotsus Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, punkt 108).

450 Euroopa Kohus on leidnud, et ülekaalukaks avalikuks huviks on eesmärk tagada finantssüsteemi stabiilsus, vältides samal ajal liigset avaliku sektori raha kulutamist ja minimeerides konkurentsimoonutusi (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 69).

451 Lisaks sellele on Euroopa Inimõiguste Kohus (edaspidi „EIK“) oma 1. aprilli 2004. aasta kohtuotsuses Camberrow MM5 AD *vs.* Bulgaaria (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, punkt 6) leidnud, et sellistes majanduslikult tundlikes valdkondades nagu pangandussüsteemi stabiilsus on riikidel avar kaalutlusõigus ning asjaolu, et aktsionäril ei ole võimalik osaleda menetluses, mis võib lõppeda panga müügiga, ei ole seetõttu ebaproportsionaalne legitiimsete eesmärkide suhtes kaitsta võlausaldajate õigusi ning säilitada panga maksejõulisus.

452 Samuti tuleb mainida 8. novembri 2016. aasta kohtuotsust Dowling jt (C-41/15, EU:C:2016:836), mis tehti eelotsusetaotluse kohta, mis käsitles nõukogu 13. detsembri 1976. aasta teise direktiivi 77/91/EMÜ tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks [ELTL artikli 54] teises lõigus tähendatud äriühingutelt nõuavad seoses aktsiaseltside asutamise ning nende kapitali säilitamise ja muutmisega, et muuta sellised tagatised

ühenduse kõigis osades võrdväärseteks (EÜT 1977, L 26, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 8), artiklite 8, 25 ja 29 tõlgendamist. See kohtuasi puudutas liikmesriigi ametivõimude erakorralist meedet, mille eesmärk oli vältida äriühingu kapitali suurendamise teel selle maksejõuetust, mis eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul võinuks ohustada liidu finantsstabiilsust. Euroopa Kohus leidis, et kaitse, mida teine direktiiv 77/91 aktsiaseltsi aktsionäridele ja võlausaldajatele pakub äriühingu kapitaliga seoses, ei hõlma sellist riigisisest meedet, mis võetakse liikmesriigi majanduse ja finantssüsteemi tõsise häire korral ning millega soovitakse kõrvaldada asjaomase äriühingu omakapitali puudujäägist põhjustatud süsteemne oht liidu finantsstabiilsusele (8. novembri 2016. aasta kohtuotsus Dowling jt, C-41/15, EU:C:2016:836, punkt 50). Euroopa Kohus lisas, et teise direktiiviga 77/91 ei ole seega vastuolus aktsiaseltsi kapitali puudutav erakorraline meede, mille siseriiklik asutus on tõsise häire esinemisel mõne liikmesriigi majandus- ja finantssüsteemis võtnud selle äriühingu üldkoosoleku nõusolekuta ning eesmärgiga vältida ohtu kogu süsteemile ja tagada liidu finantsstabiilsus (vt 8. novembri 2016. aasta kohtuotsus Dowling jt, C-41/15, EU:C:2016:836, punkt 51 ja seal viidatud kohtupraktika).

453 Neist kaalutlustest saab analoogia alusel lähtuda ka määruse nr 806/2014 alusel läbi viidavas kriisilahendusmenetluses olnud panga endiste aktsionäride või kapitaliinstrumentide omanike suhtes, nagu seda on hagejad.

454 Eeltoodust tuleneb, et määrusega nr 806/2014 ette nähtud ja selle artiklis 18 kirjeldatud kriisilahendusmenetlus lähtub üldist huvi pakkuvast eesmärgist harta artikli 52 lõike 1 tähenduses ehk finantsturgude stabiilsuse tagamise eesmärgist, millega saab olla põhjendatav ärakuulamisõiguse piiramine.

455 Käesoleval juhul tuleb märkida, et hagejad ei vaidlusta seda, et Banco Populari kriisilahendusmenetlus oli kooskõlas määruse nr 806/2014 artiklis 14 nimetatud finantsturgude stabiilsuse tagamise eesmärgiga.

456 Sellega seoses on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 4.4.2 selgitanud, et asus erinevatele asjaoludele tuginedes seisukohale, et Banco Populari olukord tekitaks järjest suurema ohu, et Hispaania finantsstabiilsusele avalduvad olulised negatiivsed mõjud. Nende asjaolude hulgas on esiteks Banco Populari suurus ja olulisus, kuna see on Hispaania kuuenda panganduskontserni emaettevõtja, mille varade kogumaht on 147 miljardit eurot ning mille Hispaania Pank määras 2017. aastal süsteemselt oluliseks ettevõtjaks. Kriisilahendusnõukogu on eelkõige märkinud, et Banco Popular oli üks Hispaania peamisi turuosalisi, kellel oli märkimisväärne turuosa väikeste ja keskmiste ettevõtjate (VKE) segmendis ning suhteliselt suur hoiuste turuosa (umbes 6%) ja suur hulk jaekliente (umbes 1,4 miljonit) üle kogu Hispaania. Teiseks võttis kriisilahendusnõukogu arvesse Banco Populari tegevuse laadi, mille keskmes olid kommertspanga tegevused ja mis keskendus peamiselt finantseerimisteenuste pakkumisele, varahaldusele ning üksikisikutele, perekondadele ja ettevõtjatele (eelkõige VKEd) pakutavatele teenustele. Kriisilahendusnõukogu hinnangul võis asjaolu, et Banco Populari ettevõtlusmudel sarnanes teiste Hispaania kommertspankade omaga, soodustada võimalikku raskuste kaudset ülekandumist neile pankadele, mida oleks võidud näha pankadena, kellel tekivad samasugused raskused.

457 Peale selle tuleb märkida, et avalikku huvi pakkuv eesmärk kaitsta finantsturgude stabiilsust hõlmab ka teist kriisilahendusega taotletavat eesmärki ehk Banco Populari kriitiliste funktsioonide jätkuvuse tagamist.

458 Direktiivi 2014/59 artikli 2 lõike 1 punktis 35 on ettevõtja kriitilised funktsioonid määratletud järgmiselt: „tegevus, teenused või tegevused, mille seiskumine toob ühes või enamas liikmesriigis tõenäoliselt kaasa reaalmajanduse jaoks oluliste teenuste katkemise või häirib tõenäoliselt finantsstabiilsust krediidiasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi suuruse, turuosa, välise ja sisemise seotuse, keerukuse või piiriülese tegevuse tõttu, pidades eelkõige silmas kõnealuste tegevuste, teenuste või tegevuste asendatavust“.

459 Kriitiliste funktsioonide kindlaksmääramise kriteeriumid on seejuures sätestatud komisjoni 2. veebruari 2016. aasta delegeeritud määruse (EL) 2016/778, millega täiendatakse direktiivi 2014/59 seoses asjaolude ja tingimustega, mille korral võib krediidiasutuse või investeerimisühingu tasutavad erakorralised *ex post* osamaksed täielikult või osaliselt edasi lükata, ja kriitiliste funktsioonidega seotud tegevuste, teenuste ja toimingute kindlaksmääramise ning põhiäriliinide ja nendega seotud teenuste kindlaksmääramise kriteeriumidega (ELT 2016, L 131, lk 41), artikli 6 lõikes 1. Tegemist on funktsiooniga, mida krediidiasutus või investeerimisühing täidab krediidiasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupiga mitteseotud kolmandate isikute jaoks, ning funktsiooni täitmise ootamatu katkemine avaldaks tõenäoliselt olulist negatiivset mõju kolmandatele isikutele, põhjustaks finantsraskuste levimist või vähendaks turuosaliste üldist kindlustunnet, sest funktsioon on kolmandatele isikutele süsteemselt oluline ning krediidiasutus või investeerimisühing või konsolideerimisgrupp on funktsiooni täitmisel süsteemselt oluline.

460 Määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 punktis a sätestatud eesmärgiga tagada kriisilahenduse meetme subjektiks oleva ettevõtja kriitiliste funktsioonide jätkuvus soovitakse vältida nende funktsioonide katkemist, mis võiks lisaks asjaomasele turule häirida ka kogu liidu finantsstabiilsust.

461 Kuna kriisilahenduse meetme eesmärk on krediidiasutuse rahalise olukorra säilitamine või taastamine, eelkõige kuivõrd tegemist on alternatiiviga likvideerimisele, tuleb seda pidada tegelikult vastavaks liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvale eesmärgile (vt analoogia alusel 25. märtsi 2021. aasta kohtuotsus Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, punkt 108).

462 Seejuures on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 4.2 märkinud, et Banco Populari kriisilahendus on vajalik ja proportsionaalne eelkõige selleks, et saavutada määruse nr 806/2014 artikli 14 lõikes 2 sätestatud eesmärk tagada Banco Populari kriitiliste funktsioonide jätkuvus.

463 Kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi artiklis 4.4 määratlenud kolm Banco Populari kriitilist funktsiooni delegeeritud määruse 2016/778 artikli 6 tähenduses, milleks on hoiuste võtmine majapidamistelt ja mittefinantsettevõtjatelt, laenude andmine VKEdele ning sularahamaksete teenused.

464 Hagejad ei ole esitanud ühti argumenti nende hinnangute vaidlustamiseks.

465 Eeltoodust tuleneb, et Banco Populari kriisilahendusmenetlusel oli harta artikli 52 lõike 1 tähenduses üldist huvi pakkuv eesmärk ehk eesmärk tagada finantsturgude stabiilsus, millega saab olla põhjendatav ärakuulamisõiguse piiramine.

466 Teisena on liidu üldise huvi ning eelkõige finantsturgude stabiilsuse kaitsmise ja Banco Populari kriitiliste funktsioonide jätkuvuse tagamise eesmärkide saavutamise seisukohast nõutav, et juhul, kui määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, tuleb kriisilahenduse meede vastu võtta võimalikult kiiresti.

467 Tuleb märkida, et mitmest määruse nr 806/2014 põhjendusest ilmneb, et kui kriisilahenduse meede osutub vajalikuks, tuleb see vastu võtta kiiresti. Eelkõige puudutab see selle määruse põhjendusi 26, 31 ja 53 ning iseäranis põhjendust 56, kus on märgitud, et selleks, et finantsturgusid ja majandust minimaalselt häirida, tuleks kriisilahendusmenetlus lõpule viia lühikese ajaga.

468 Seejuures on Euroopa Kohus leidnud, et määruse nr 806/2014 eesmärk vastavalt selle põhjendusele 8 on kehtestada tõhusamad kriisilahendusmehhanismid, mis peaksid olema oluline vahend sellise kahju ärahoidmiseks, mida pankade maksejõuetus on minevikus tekitanud, ning et selline eesmärk eeldab otsuse tegemist kiirelt – mida näitavad selle määruse artiklis 18 ette nähtud lühikesed tähtajad –, et ei seataks ohtu finantsstabiilsust (6. mai 2021. aasta kohtuotsus ABLV Bank jt *vs.* EKP, C-551/19 P ja C-552/19 P, EU:C:2021:369, punkt 55).

469 Nii on eelkõige määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 märgitud, et kui EKP leiab, et ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, edastab ta oma hinnangu viivitamatult komisjonile ja kriisilahendusnõukogule. Sama artikli lõikest 2 tuleneb, et kui kriisilahendusnõukogu annab ise sellise hinnangu, edastatakse see viivitamatult EKP-le. Kui selle artikli lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, võtab kriisilahendusnõukogu vastu kriisilahendusskeemi, mis edastatakse määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 7 kohaselt komisjonile vahetult pärast selle vastuvõtmist. Seejärel on komisjonil 24 tundi aega kriisilahendusskeemi heakskiitmiseks või vastuväidete esitamiseks.

470 Sellest järeldub, et juhul, kui kriisilahenduse meetme vastuvõtmise tingimused on ettevõtja puhul täidetud, ehk esiteks, kui ta on maksejõuetu või tõenäoliselt jääb maksejõuetuks, teiseks, kui puudub põhjendatud väljavaade, et mõni tema suhtes võetav alternatiivne erasektoripoolne meede või järelevalvemeede aitaks maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida, ning kolmandaks, kui kriisilahenduse meede on vajalik ühe või mitme määruse nr 806/2014 artiklis 14 nimetatud eesmärgi saavutamiseks, on sama määruse artiklis 18 ette nähtud, et otsus tuleb vastu võtta väga lühikese tähtaja jooksul.

471 Käesoleval juhul tuli kriisilahendusskeem seega vastu võtta võimalikult kiiresti pärast seda, kui EKP oli tuvastanud, et Banco Popular on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ning kui kriisilahendusnõukogu oli leidnud, et määruse nr 806/2014 artiklis 18 sätestatud tingimused on täidetud.

472 Otsuse kiire vastuvõtmine oli põhjendanud vajadusega tagada Banco Populari kriitiliste funktsioonide jätkuvus ja vältida viimase olukorra olulist negatiivset mõju finantsturgudele, ennetades eelkõige edasikandumise riske. Kuna käesoleval juhul tekkis Banco Populari maksejõuetus nädala sees, oli menetlus vaja lõpule viia ja otsus vastu võtta enne turgude avamist 2017. aasta 7. juuni hommikul.

473 Nagu kohtujurist Campos Sánchez-Bordona liidetud kohtuasjades ABLV Bank jt *vs.* EKP esitatud ettepaneku (C-551/19 P ja C-552/19 P, EU:C:2021:16) punktis 80 esile tõi, on kiirus, millega peavad need liidu institutsioonid ja asutused otsuseid tegema, vajalik selleks, et vältida

pangandusasutuse kriisilahenduse negatiivset mõju finantsturgudele, ning selle kiiruse tõttu peab neil olema *de facto* otsus „valmis“ enne menetluse käivitamist, et kasutada ära väärtpaberiturgude sulgemist.

474 Otsuse tõhusus sõltus seega otsuse tegemise kiirusest.

475 Euroopa Kohus on juba leidnud, et pädeva asutuse viivitamatut sekkumist nõudva olukorra kiireloomulisusega on põhjendatav isikute, keda vastuvõetavad meetmed puudutavad, ärakuulamisõiguse piiramine keskkonnavastutuse valdkonnas (vt selle kohta 9. märtsi 2010. aasta kohtuotsus ERG jt, C-379/08 ja C-380/08, EU:C:2010:127, punkt 67) ning põllumajanduse valdkonnas (vt selle kohta 15. juuni 2006. aasta kohtuotsus Dokter jt, C-28/05, EU:C:2006:408, punkt 76).

476 Lisaks sellele on Euroopa Kohus rahaliste vahendite külmutamise valdkonnas leidnud, et kui teatada enne isiku või üksuse kandmist nende isikute või üksuste loetellu, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse, talle sellesse loetellu kandmise põhjused, seaks see ohtu liidu õiguses ette nähtud rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise meetmete tõhususe. Kohaldamisele kuuluva määruse eesmärkide saavutamiseks peab selliste meetmetega juba kaasnema üllatusmoment ja need peavad olema viivitamatult kohaldatavad (vt selle kohta 3. septembri 2008. aasta kohtuotsus Kadi ja Al Barakaat International Foundation *vs.* nõukogu ja komisjon, C-402/05 P ja C-415/05 P, EU:C:2008:461, punktid 338–340; 21. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Prantsusmaa *vs.* People’s Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, punkt 61, ning 12. veebruari 2020. aasta kohtuotsus Amisi Kumba *vs.* nõukogu, T-163/18, EU:T:2020:57, punkt 51).

477 Samuti ei pea liidu asutused liidu õigusega taotletava eesmärgi ja liidu õiguses ette nähtud meetmete tõhususega seotud põhjustel hagejaid ära kuulama enne nende nimede esmakordset kandmist piiravate meetmete adressaatideks olevate isikute loetelusse (vt selle kohta 3. septembri 2008. aasta kohtuotsus Kadi ja Al Barakaat International Foundation *vs.* nõukogu ja komisjon, C-402/05 P ja C-415/05 P, EU:C:2008:461, punkt 341, ning 25. aprilli 2013. aasta kohtuotsus Gbagbo *vs.* nõukogu, T-119/11, ei avaldata, EU:T:2013:216, punkt 103).

478 Seda enam on see nõnda sellisel juhul nagu käesolev, kui ärakuulamisõiguse piiramine ei puuduta mitte kriisilahenduse subjektiks olevat ettevõtjat ehk Banco Populari, vaid hagejaid kui selle aktsionäre või kapitaliinstrumentide omanikke.

479 Samuti tuleb märkida, et 1. aprilli 2004. aasta kohtuotsuses Camberrow MM5 AD *vs.* Bulgaaria (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799) sedastas EIK, et maksejõuetuks muutunud pank müüdi tegutseva ettevõtjana selleks, et rahuldada kiiresti ja kõige kindlamal viisil juba aastaid neile tasumisele kuuluvate summade saamist oodanud võlausaldajate nõuded ning viia maksejõuetusmenetlus kiiresti lõpule. Seetõttu oli kõige olulisem see, et panga müümisega lõppenud menetlus oleks lihtne ja kiire. Kui seaduses olnuks ette nähtud maksejõuetusasju lahendava kohtu kohustus konsulteerida kõigi panga aktsionäride ja võlausaldajatega, oleks see kaasa toonud menetluse olulise venimise ning seetõttu võlausaldajatele tasumisele kuuluvate summade väljamaksmise ja maksejõuetusmenetluse lõpuleviimise täiendava viibimise.

480 24. novembri 2005. aasta kohtuotsuses Capital Bank AD *vs.* Bulgaaria (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, punkt 136) leidis EIK, et sellises majanduslikult tundlikus valdkonnas nagu pangandussüsteemi stabiilsus võib teatud olukordades esineda ülekaalukas

vajadus tegutseda suurema hoolsusega ja etteteatamata, et vältida hüvitamatu kahju tekkimist pangale, selle hoiustajatele ja teistele võlausaldajatele või pangandus- ja finantssüsteemile tervikuna.

481 Pealegi asjaoluga, et kriisilahenduse meede võib kaasa tuua hagejate omandiõiguse riive, ei saa olla põhjendatav kohustus tagada neile õigus olla enne selle vastuvõtmist ära kuulatud.

482 Sellega seoses on Üldkohus 13. juuli 2018. aasta kohtuotsuse K. Chrysostomides & Co. jt *vs.* nõukogu jt (T-680/13, EU:T:2018:486) punktis 282 juba rõhutanud, et kohaldatavad menetlused peavad andma puudutatud isikule asjakohase võimaluse esitada pädevatele asutustele oma seisukohad. Et tagada selle nõude järgimine, mis kujutab endast 4. novembril 1950 Roomas allkirjastatud inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni protokolli nr 1 artikli 1 olemuslikku nõuet, tuleb kohaldatavaid menetlusi vaadelda üldiselt (vt selle kohta 3. septembri 2008. aasta kohtuotsus Kadi ja Al Barakaat International Foundation *vs.* nõukogu ja komisjon, C-402/05 P ja C-415/05 P, EU:C:2008:461, punkt 368 ja seal viidatud kohtupraktika; 25. aprilli 2013. aasta kohtuotsus Gbagbo *vs.* nõukogu, T-119/11, ei avaldata, EU:T:2013:216, punkt 119, ning EIK 20. juuli 2004. aasta kohtuotsus Bäck *vs.* Soome, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, punkt 56). Niisiis ei saa nimetatud nõuet tõlgendada nii, et huvitatud isik peab igal juhul saama esitada pädevatele asutustele oma seisukoha enne tema omandiõigust kahjustavate meetmete vastuvõtmist (vt selle kohta EIK 19. septembri 2006. aasta otsus Maupas jt *vs.* Prantsusmaa, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, punktid 20 ja 21).

483 Üldkohus leidis, et nii on see eelkõige sellisel juhul – nagu kriisilahenduse meetme puhul –, kui asjasse puutuvad meetmed ei kujuta endast sanktsioone ja on võetud eriti kiireloomulist tegutsemist nõudvas olukorras. Viimati nimetatu kohta märkis Üldkohus, et ära tuli hoida asjaomaste pankade kokkuvarisemise vahetu oht, et säilitada ühe liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsus, ning seega vältida probleemi levimist teistesse euroala liikmesriikidesse. Kui aga oleks alustatud eelnevat konsulteerimismenetlust, mille käigus asjaomaste pankade tuhanded hoiustajad ja aktsionärid oleksid saanud tegelikult esitada enda seisukoha enne kahju tekitanud sätete vastuvõtmist, siis oleks paratamatult viibinud sellise pangakrahhi ärahoidmisele suunatud meetmete kohaldamine. Eesmärgi säilitada selle liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsus ja seega vältida probleemi levikut teistesse euroala liikmesriikidesse saavutamine oleks sattunud tõsisesse ohtu (vt 13. juuli 2018. aasta kohtuotsus K. Chrysostomides & Co. jt *vs.* nõukogu jt, T-680/13, EU:T:2018:486, punkt 282 ning seal viidatud kohtupraktika).

484 Euroopa Kohus nõustus selle seisukohaga, leides, et Üldkohus oli põhjendatult tuginenud oma arutluskäigus EIK 21. juuli 2016. aasta otsusele kohtuasjas Mamatas jt *vs.* Kreeka (CE:ECHR:2016:0721JUD006306614), millest nähtub, et nõuet, mille kohaselt saab omandiõigust piirata vaid seadusega, ei saa tõlgendada nii, et isikutega, keda see seadus puudutab, tuleb enne seaduse vastuvõtmist konsulteerida, eriti kui niisugune eelnev konsulteerimine oleks paratamatult tekitanud viivituse asjasse puutuvate pankade kokkuvarisemise vältimiseks võetavate meetmete kohaldamisel (16. detsembri 2020. aasta kohtuotsus nõukogu jt *vs.* K. Chrysostomides & Co. jt, C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P ja C-604/18 P, EU:C:2020:1028, punkt 159).

485 Lisaks sellele tuleb märkida, et kiiresti ning ettevõtja aktsionäre ja võlausaldajaid kohesest kriisilahendusmenetlusest teavitamata jättes tegutsemise eesmärk on vältida ettevõtja olukorra halvenemist, millisel juhul ei oleks kriisilahenduse meede tõhus. Nimelt kui teatada panga aktsionäridele või võlakirjaomanikele, et panga suhtes võidakse läbi viia kriisilahendusmenetlus ning et panka käsitatakse seega maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana, võib see

asjaolu neid ajendada turgudel oma väärtpabereid müüma ning samuti tuua kaasa massilise hoiuste väljavoolu, mille tagajärjel panga finantsolukord halveneks, ja muuta mõne panga likvideerimist vältiva lahenduse leidmise veel raskemaks või lausa võimatuks.

486 Nagu määruse nr 806/2014 põhjendusest 116 tuleneb, siis mis tahes teave otsuse kohta enne selle tegemist, olenemata sellest, kas see puudutab kriisilahenduse eeltingimuste täitmist, konkreetse vahendi kasutamist või menetluses võetavat mis tahes meedet, võib mõjutada selle meetmega seotud avalikke ja erahuve.

487 Seega tuleb asuda seisukohale, et hagejate kui Banco Populari aktsionäride ja kapitaliinstrumentide omanike ärakuulamine enne kriisilahendusskeemi või otsuse 2017/1246 vastuvõtmist oleks kaasa toonud menetluse olulise aeglustumise ning seeläbi kahjustanud nii selle meetme eesmärkide saavutamist kui ka tõhusust.

488 Eeltoodust tuleneb ühelt poolt, et kui hagejad oleks enne ära kuulatud, teavitades neid võimalikust kriisilahenduse meetmest, oleks sellega kaasnenud risk, et nad kohandavad oma käitumist turul nii, et see muudab Banco Populari finantsolukorra veel raskemaks. Ärakuulamine võinuks niisiis kahjustada kavandatava kriisilahenduse meetme tõhusust.

489 Teiselt poolt ei oleks kriisilahendusskeemi vastuvõtmise kiireloomulisust arvesse võttes olnud võimalik hagejatega, nagu ka teiste Banco Populari aktsionäride või kapitaliinstrumentide omanikega, enne konsulteerida mitte üksnes nende tuvastamisega seotud raskuste tõttu, vaid ka seetõttu, et võimatu oleks olnud nende seisukohti enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist tõhusalt analüüsida.

490 Hagejad leiavad, et kui neid oleks enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist ära kuulatud, ei oleks Banco Populari suhtes kriisilahendust läbi viidud, kuna nad oleksid selgitanud, et tingimused ei olnud täidetud, või et see oleks läbi viidud teistsugustel tingimustel, kuna nad oleksid saanud tugineda vajadusele oodata erakorralist likviidsusabi, pakkuda välja mõne alternatiivse meetme võtmise või teha ettepaneku kohaldada mõnda muud kriisilahenduse vahendit.

491 Siinkohal piisab, kui märkida, et esimest väidet käsitlevast analüüsist nähtub ühelt poolt, et hagejad ei ole tõendanud, et määruse nr 806/2014 artiklis 18 sätestatud tingimused ei olnud täidetud. Teiselt poolt leidis tuvastamist, et kuna Hispaania Pank oli keeldunud täiendava erakorralise likviidsusabi andmisest, ei olnud kriisilahendusnõukogul ühtki põhjust selle andmist oodata ning et hagejate osutatud alternatiivsed lahendused ei olnud lühikese aja jooksul mõeldavad. Seega ei ole hagejad tõendanud, et kriisilahendusmenetluses nende ärakuulamine oleks muutnud kriisilahendusskeemi sisu.

492 Kõigest eeltoodust tuleneb, et hagejate ärakuulamine enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist oleks kahjustanud finantsturgude stabiilsuse kaitse ja ettevõtja kriitiliste funktsioonide jätkuvuse tagamise eesmärke ning kriisilahendusmenetluse kiiruse ja tõhususega seotud nõudeid.

493 Kriisilahendusmenetluses hagejate ära kuulamata jätmise näol oli seega tegemist ärakuulamisõiguse piiranguga, mis oli vastavalt harta artikli 52 lõikele 1 üldist huvi pakkuva eesmärgi seisukohast põhjendatud ja vajalik ning kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega.

494 Seetõttu tuleb väite esimene osa tagasi lükata.

b) Väite teine osa, mis puudutab toimikuga tutvumise õiguse rikkumist

495 Hagejad väidavad, et isikutena, kelle õigusi kriisilahendusnõukogu otsus puudutas, on neil määruse nr 806/2014 artikli 90 lõike 4 ja harta artikli 41 lõike 2 kohaselt õigus tutvuda toimikuga.

496 Esimesena leiavad nad, et institutsioon ei saa enne isiku õigusi piirava akti vastuvõtmist teavet ja dokumente arvesse võtta, kui ta ei ole andnud akti adressaadile võimalust oma seisukoha esitamiseks, mis eeldab haldustoimikuga tutvumise võimaldamist. Kriisilahendusskeem tuleb tühistada, kuna selle aluseks on esialgne hinnang, millega hagejatel ei olnud võimalik tutvuda.

497 Õigus tutvuda toimikuga on ette nähtud määruse nr 806/2014 artikli 90 lõikes 4, kus on sätestatud:

„Isikutel, kelle suhtes kohaldatakse kriisilahendusnõukogu otsuseid, on õigus tutvuda kriisilahendusnõukogu toimikuga, võttes arvesse teiste isikute õigustatud huvi kaitsta oma ärisaladusi. Toimikuga tutvumise õigus ei hõlma konfidentsiaalset teavet ega kriisilahendusnõukogu asutusesiseseks kasutuseks ettenähtud ettevalmistavaid dokumente.“

498 Esiteks tuleb siinkohal meenutada, et konkurentsiasjades on toimikuga tutvumise võimaldamise eesmärk võimaldada vastuväiteteatise adressaatidel tutvuda komisjoni toimikus sisalduvate tõenditega, et adressaadid saaksid avaldada tõhusalt arvamust järelduste kohta, milleni komisjon on nende tõendite alusel vastuväiteteatises jõudnud. Õigus tutvuda toimikuga tähendab seda, et komisjon annab asjaomasele ettevõtjale võimaluse analüüsida kõiki uurimistoimikus sisalduvaid dokumente, mis võivad olla tema kaitse jaoks olulised. Need hõlmavad nii süüstavaid kui ka õigustavaid dokumente, välja arvatud teiste ettevõtjate ärisaladused, komisjoni sisedokumendid ja muu konfidentsiaalne teave (vt 14. mai 2020. aasta kohtuotsus NKT Verwaltung ja NKT *vs.* komisjon, C-607/18 P, ei avaldata, EU:C:2020:385, punktid 261 ja 262 ning seal viidatud kohtupraktika).

499 Teiseks, Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on komisjoni menetluses, mille ese on ettevõtjale konkurentsieeskirjade rikkumise eest trahvi määramine, kaitseõiguste tagamiseks nõutav, et puudutatud ettevõtjale on antud võimalus esitada tõhusalt oma seisukoht nende väidetavate faktiliste asjaolude ja dokumentide tõelevastavuse ning asjakohasuse kohta, millele komisjon viitab, et põhjendada oma väidet rikkumise toimepanemise kohta. Kaitseõigused on sätestatud harta artikli 41 lõike 2 punktides a ja b (vt 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Brugg Kabel ja Kabelwerke Brugg *vs.* komisjon, C-591/18 P, ei avaldata, EU:C:2019:1026, punkt 26 ning seal viidatud kohtupraktika).

500 Kolmandaks, mis puudutab üldisemalt harta artikli 41 lõikes 2 sõnastatud kaitseõiguste järgimist, siis need õigused kätkevad endas õigust olla ära kuulatud ja õigust tutvuda andmetega, võttes arvesse konfidentsiaalsusega seotud õigustatud huve (vt 18. juuli 2013. aasta kohtuotsus komisjon jt *vs.* Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 99 ning seal viidatud kohtupraktika; 2. detsembri 2020. aasta kohtuotsus Kalai *vs.* nõukogu, T-178/19, ei avaldata, EU:T:2020:580, punkt 73).

501 Neljandaks tuleb märkida, et kui rikutakse õigust tutvuda otsusele eelnevas menetluses toimikuga, võib see üldjuhul kaasa tuua selle otsuse tühistamise, kui on kahjustatud kaitseõigusi (vt 25. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Solvay *vs.* komisjon, C-109/10 P, EU:C:2011:686, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 15. juuli 2015. aasta kohtuotsus Akzo Nobel jt *vs.* komisjon, T-47/10, EU:T:2015:506, punkt 349 (ei avaldata) ja seal viidatud kohtupraktika).

502 Eespool punktides 498–501 osundatud kohtupraktikast tuleneb, et nii harta artikli 41 lõike 2 punktis b sõnastatud õigus tutvuda toimikuga kui ka konkreetsemalt toimikuga tutvumise võimalus konkurentsiasjades puudutab isikuid või ettevõtjaid, kelle suhtes on algatatud menetlus või kelle suhtes tehakse otsus.

503 Käesoleval juhul tuleneb määruse nr 806/2014 artikli 90 lõikest 4, et õigus tutvuda toimikuga puudutab ettevõtjat, kelle suhtes kriisilahendust läbi viiakse, ehk Banco Populari, mitte aga selle aktsionäre või võlausaldajaid.

504 Seetõttu ei saa hagejad tugineda toimikuga tutvumise õigusele.

505 Lisaks sellele on nii harta artikli 41 lõike 2 punktis b kui ka määruse nr 806/2014 artikli 90 lõikes 4 sätestatud, et teatud andmeid võib kaitsta, kui need on konfidentsiaalsed.

506 Sellepärast ei saa hagejad väita, et kuivõrd kriisilahendusnõukogu haldusmenetluse jooksul hinnangut 2 ei edastanud, võeti kriisilahendusskeem vastu toimikuga tutvumise õigust rikkudes.

507 Teisena väidavad hagejad repliigis, et pärast kriisilahendust aktsionäride ja võlausaldajate suhtes konfidentsiaalsuskohustust ei ole, võttes arvesse, et kriisilahenduse meede puudutab nende vara ning et neil peab olema võimalik teada kriisilahenduse põhjendusi. Lisaks sellele on määruse nr 806/2014 artiklis 88 sätestatud erand ametisaladuse hoidmise kohustustest, kui teabe avaldamine on vajalik kohtumenetluses. Määruse nr 806/2014 põhjenduse 116 kohaselt võib kriisilahendusmenetlust mõjutada teabe avaldamine enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist, ent pärast kriisilahendusotsuse tegemist ei saa andmete teatavakstegemine kahjustada kriisilahenduse eesmärki.

508 Tuleb tõdeda, et need argumendid ei puuduta õigust tutvuda toimikuga haldusmenetluse ajal määruse nr 806/2014 artikli 90 lõike 4 tähenduses, vaid õigust tutvuda pärast kriisilahendusskeemi vastuvõtmist dokumentidega, millele kriisilahendusnõukogu on tuginenud kriisilahendusskeemi vastuvõtmisel.

509 Lisaks sellele tuleb märkida, et vastavalt ELTL artiklile 339, harta artikli 41 lõike 2 punktile b ning määruse nr 806/2014 artikli 88 lõikele 5 on kriisilahendusnõukogul kohustus kaitsta kõigi ettevõtjate konfidentsiaalseid andmeid, sealhulgas ärisaladusi.

510 Seejuures tuleneb määruse nr 806/2014 artikli 34 lõikest 1, et selles määruses osutatud ülesannete täitmiseks võib kriisilahendusnõukogu liikmesriikide kriisilahendusasutuste kaudu või – pärast nende teavitamist, kasutades kogu EKP-le või liikmesriikide pädevatele asutustele kättesaadavat teavet – vahetult nõuda, et eelkõige kriisilahenduse meetme subjektiks olevad ettevõtjad esitaksid kogu teabe, mis on vajalik selle määrusega kriisilahendusnõukogule pandud ülesannete täitmiseks. Selle artikli lõikes 2 on täpsustatud, et ametisaladuse hoidmise nõuded ei vabasta neid ettevõtjaid kohustusest esitada sellist teavet. Määruse nr 806/2014 artikli 34 lõikes 4 on sätestatud, et kriisilahendusnõukogul peab olema võimalik saada igasugust teavet, sealhulgas pidevalt, mida tal on vaja sellest määrusest tulenevate ülesannete täitmiseks, eelkõige sellise krediidiasutuse või investeerimisühingu kapitali, likviidsuse, vara ja kohustuste kohta, kelle puhul tal on kriisilahendusõigused.

511 Määruse nr 806/2014 artikli 88 lõikes 5 on sätestatud:

„Enne mis tahes teabe avalikustamist tagab kriisilahendusnõukogu, et see ei sisalda konfidentsiaalset teavet, eelkõige hinnates mõju, mida avalikustamine võib avaldada avalikele huvidele seoses finants-,

rahandus- ja majanduspoliitikaga, füüsiliste ja juriidiliste isikute ärihuvidele ning kontrollimiste, uurimiste ja auditite eesmärgile. Teabe avalikustamise mõju kontrollimise menetlusega tagatakse, et eraldi hinnatakse sisu ja üksikasjade avalikustamise mõju artiklites 8 ja 9 osutatud kriisilahenduse kavade, artikli 10 kohaste hindamiste tulemuste ja artiklis 18 osutatud kriisilahendusskeemi puhul.“

512 Selles sättes on sõnaselgelt sätestatud kriisilahendusnõukogu kohustus tagada enne kriisilahendusskeemi avaldamist või kolmandatele isikutele teatavakstegemist, et see ei sisaldaks konfidentsiaalset teavet, mille ta võib olla saanud eelkõige määruse nr 806/2014 artikli 34 alusel. See kohustus kohaldub ka hinnangu 2 suhtes, mis on kriisilahendusskeemi lisaks ning kriisilahendusskeemi artikli 12.2 kohaselt selle lahutamatuks osaks.

513 Hagejad leiavad, et määruse nr 806/2014 põhjenduse 116 kohaselt kohaldub ametisaladus kriisilahendusmenetluse ajal üksnes kuni kriisilahenduse otsuse avalikustamiseni.

514 Määruse nr 806/2014 põhjenduses 116 on märgitud:

„Kriisilahenduse meetmetest peaks nõuetekohaselt teatama ja need tuleb avalikustada, välja arvatud käesolevas määruses nimetatud piiratud erandjuhtudel. Arvestades aga, et teave, mida kriisilahendusnõukogu, liikmesriikide kriisilahendusasutused ja nende kutselised nõustajad kriisilahenduse käigus saavad, on tõenäoliselt tundlik, tuleks enne kriisilahendusotsuse avalikustamist sellise teabe suhtes kohaldada ametisaladuse hoidmise nõudeid. Tuleb arvesse võtta, et kriisilahenduse kava sisu ning üksikasju puudutav teave ja nende kavade hindamise tulemused võivad avaldada kaugeleulatuvat mõju, eriti asjaomastele ettevõtjatele. Tuleb eeldada, et mis tahes teave otsuse kohta enne selle tegemist, olenemata sellest, kas see puudutab kriisilahenduse eeltingimuste täitmist, konkreetse vahendi kasutamist või menetluses võetavat mis tahes meedet, mõjutab selle meetmega seotud avalikke ja erahuve. Juba pelgalt teave selle kohta, et kriisilahendusnõukogu ja liikmesriikide kriisilahendusasutused uurivad konkreetset ettevõtjat, võib avaldada sellele ettevõtjale kahjulikku mõju. Seetõttu tuleb sellise teabe puhul, nagu kriisilahenduse kavade sisu ja üksikasjad ning nendega seoses tehtavate hindamiste tulemused, tagada asjakohane konfidentsiaalsuse säilitamise kord.“

515 Ühelt poolt ilmneb sellest põhjendusest, et osa kriisilahendusnõukogu valduses olevast teabest, mis sisaldub kriisilahendusskeemis, hinnangus 2 ning selle aluseks olevates dokumentides, on ametisaladuse esemeks ning konfidentsiaalne.

516 Seejuures on Euroopa Kohus seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiviga 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ (ELT 2004, L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 263), leidnud, et liikmesriigisisesel järelevalvel ja eri liikmesriikide pädevate asutuste omavahelisel teabevahetusel põhineva investeerimisühingute tegevuse kontrollisüsteemi tõhus toimimine eeldab, et nii kontrollitavad äriühingud kui ka pädevad asutused saavad olla kindlad, et jagatud konfidentsiaalne teave jääb põhimõtteliselt konfidentsiaalseks (vt 19. juuni 2018. aasta kohtuotsus Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).

517 Euroopa Kohus on leidnud, et kui taoline usaldus puudub, kahjustab see pädevale asutusele järelevalve teostamiseks vajaliku konfidentsiaalse teabe sujuvat üleandmist. Seega näeb direktiivi 2004/39 artikli 54 lõige 1 ette ametisaladuse hoidmise kohustuse kui üldreegli mitte ainult

asjaomaste äriühingute erihuvide, vaid samuti liidu finantsinstrumentide turu nõuetele vastavas toimimises seisneva üldise huvi kaitseks (vt 19. juuni 2018. aasta kohtuotsus Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, punktid 32 ja 33 ning seal viidatud kohtupraktika).

518 Tuleb märkida, et määruse nr 806/2014 artikli 88 lõikes 1, mis puudutab kriisilahendusnõukogu liikmete ametisaladuse nõuet, sisaldub samasugune säte nagu direktiivi 2004/39 artikli 54 lõikes 1.

519 Teiselt poolt on määruse nr 806/2014 põhjenduses 116 muidugi mainitud kriisilahendusnõukogu töötajate ametisaladusega seotud kohustusi enne kriisilahendusotsuse vastuvõtmist. Seal on märgitud, et kuivõrd osa kriisilahendusnõukogu valduses olevast teabest on tundlik ja hõlmatud ärisaladusega, ei tohi seda enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist avalikkusele teatavaks teha. Teabe teatavakstegemine selle kohta, et ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv ning et tema suhtes võidakse võtta mõni kriisilahenduse meede, võib nimelt ajendada aktsionäre oma aktsiaid turul müüma ning tuua kaasa ka hoiuste massilise väljavoolu, mille tagajärjel muutuks panga finantsolukord veelgi raskemaks ning mis seetõttu kahjustaks kriisilahendusnõukogu tegevuse tõhusust ning turu toimimist.

520 Selles põhjenduses on siiski ka sõnaselgelt märgitud, et kriisilahenduse meetmetest „peaks nõuetekohaselt teatama ja need tuleb avalikustada, välja arvatud käesolevas määruses nimetatud piiratud erandjuhtudel“. Tuleb aga meenutada, et eespool punktis 511 osutatud määruse nr 806/2014 artikli 88 lõikes 5 on sõnaselgelt sätestatud kriisilahendusnõukogu kohustus tagada enne kriisilahendusskeemi avalikustamist, et see ei sisaldaks konfidentsiaalset teavet.

521 Seega ei saa määruse nr 806/2014 põhjendust 116 tõlgendada nii – nagu teevad seda hagejad –, et konfidentsiaalsust ja töötajate ametisaladust puudutavad eeskirjad kohalduvad üksnes kuni kriisilahendust puudutava otsuse avalikustamiseni.

522 Hagejad viitavad ka määruse nr 806/2014 artikli 88 lõike 1 teisele lõigule, mille kohaselt „[a]metisaladuse hoidmise nõuetega hõlmatud teavet ei tohi avaldada ühelegi avaliku ega erasektori ettevõtjale, välja arvatud juhul, kui see on vajalik kohtumenetluse otstarbel“.

523 See säte ei tähenda aga seda, et hetkest, kui kohtumenetlus on alanud, on kriisilahendusnõukogul kohustus avaldada kriisilahendust puudutava otsuse terviktekst. Selles sättes on viidatud kohtu võimalusele nõuda dokumentide, sealhulgas konfidentsiaalset teavet sisaldavate dokumentide esitamist.

524 Kodukorra artikli 91 punkti b ja artikli 92 lõike 3 alusel on Üldkohtul vastavalt kas menetlust korraldava meetme või menetlustoiminguga õigus nõuda kriisilahendusnõukogult kõiki dokumente, mida ta vaidluse lahendamise seisukohast asjasse puutuvaks peab. Kodukorra artikli 103 lõike 1 kohaselt võib Üldkohus siiski võtta seisukoha, et neis dokumentides sisalduv teatav teave on konfidentsiaalne, ning otsustada, et seda teavet ei avaldata teistele pooltele, eelkõige hagejatele.

525 Sellest järeldub, et Üldkohtu otsus nõuda dokumentide esitamist ei taga hagejatele õigust kõigi nende dokumentidega tutvuda, kui Üldkohus leiab, et need sisaldavad konfidentsiaalseid andmeid.

526 Pealegi pani Üldkohus käesolevas menetluses 12. mail 2021 menetlustoimingu määrusega kriisilahendusnõukogule kohustuse esitada teatud dokumendid, sealhulgas kriisilahendusskeemi, hinnangu 2 ning Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist puudutava EKP hinnangu konfidentsiaalsed versioonid. Kodukorra artikli 103 alusel leidis

Üldkohus, et nende dokumentide osad, mis olid kriisilahendusnõukogu ja EKP veebisaitidel avaldatud versioonis varjatud, ei ole vaidluse lahendamise seisukohast asjasse puutuvad. Seetõttu eemaldas Üldkohus 9. juuni 2021. aasta kohtumäärusega nende dokumentide konfidentsiaalsed versioonid toimikust.

527 Eeltoodu tõttu ei saa hagejad väita ei seda, et pärast kriisilahendusskeemi vastuvõtmist ei ole nende suhtes konfidentsiaalsuskohustust, ega seda, et neil on õigus tutvuda kogu toimikuga, millele kriisilahendusnõukogu on tuginenud.

528 Seetõttu tuleb väite teine osa ja seega kogu kolmas väide tagasi lükata.

4. Neljas väide, mis puudutab põhjendamiskohustuse rikkumist

529 Hagejad väidavad, et vaidlustatud otsused on ebapiisavalt põhjendatud.

530 Vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikale peab ELTL artiklis 296 nõutud põhjendus vastama asjaomase akti laadile ning sellest peab selgelt ja üheselt nähtuma akti vastu võtnud institutsiooni arutluskäik, mistõttu huvitatud isikutel oleks võimalik mõista võetud meetme põhjendusi ja pädeval kohtul teostada oma kontrolli. Ei ole nõutud, et põhjenduses oleks esile toodud kõik asjasse puutuvad faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna kontrollides akti põhjenduse vastavust ELTL artikli 296 nõuetele, tuleb lisaks akti sõnastusele arvestada akti konteksti ja kõiki asjasse puutuvaid õigusnorme (vt 8. mai 2019. aasta kohtuotsus Landeskreditbank Baden-Württemberg *vs.* EKP, C-450/17 P, EU:C:2019:372, punktid 85 ja 87 ning seal viidatud kohtupraktika, ja 21. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus EKP *vs.* Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, ei avaldata, EU:C:2020:845, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).

531 Ka peab otsuse põhjenduste täpsuse aste olema proportsioonis materiaalsete võimaluste ja tehniliste tingimuste või tähtaegadega, millest kinni pidades see tuleb teha (vt 6. novembri 2012. aasta kohtuotsus Éditions Odile Jacob *vs.* komisjon, C-551/10 P, EU:C:2012:681, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 23. mai 2019. aasta kohtuotsus KPN *vs.* komisjon, T-370/17, EU:T:2019:354, punkt 139 ja seal viidatud kohtupraktika; 27. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus KPN *vs.* komisjon, T-691/18, ei avaldata, EU:T:2021:43, punkt 162).

532 Esimesena väidavad hagejad, et kriisilahendusskeemis on mitmeid põhjendamispuudusi.

533 Kõigepealt tuleb tähele panna, et kriisilahendusnõukogu avaldas 7. juunil 2017 oma veebisaidil teatise, milles teavitati kriisilahendusskeemi vastuvõtmisest ning millele oli lisatud kriisilahenduse mõjusid kokkuvõttev dokument vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 29 lõikele 5. Kriisilahendusnõukogu avaldas 11. juulil 2017 kriisilahendusskeemi mittekonfidentsiaalse versiooni. Kriisilahendusnõukogu avaldas oma veebisaidil 2. veebruaril 2018 ja seejärel 31. oktoobril 2018 – ehk enne repliigi esitamist – ka kriisilahendusskeemi ja hinnangu 2 vähem tsenseeritud mittekonfidentsiaalsed versioonid.

534 Esiteks puudutavad mõned hagejate argumendid Banco Populari müügiprotsessi. Hagejad väidavad, et kriisilahendusskeemis ei ole selgitatud, miks tehti saladuse hoidmise kokkuleppe allkirjastamise ettepanek ainult kahele potentsiaalsele omandajale ja miks esitas pakkumuse ainult üks neist. See asjaolu on oluline mõistmaks, kas Banco Populari müümine oli kooskõlas määruse nr 806/2014 sätetega.

535 Tuleb meenutada, et Banco Populari müügiprotsessi viis läbi FROB. Banco Populari võimaliku kriisilahenduse kontekstis tegi FROB 6. juunil 2017 kinnitatud müügiprotsessi puudutavas kirjas potentsiaalsetele omandajatele ettepaneku müügiprotsessis osaleda ning esitada pakkumus Banco Populari 100% kapitali omandamiseks selles kirjas kirjeldatud tingimustel.

536 Kriisilahendusnõukogu asus kriisilahendusskeemi artiklis 6.6 seisukohale, et pingutused, mille FROB enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist Banco Populari müümiseks tegi, vastasid määruse nr 806/2014 artikli 24 ja direktiivi 2014/59 artikli 39 koosmõjust tulenevatele nõuetele. Kriisilahendusnõukogu märkis, et kriisilahendusele vahetult eelnenud perioodil oli Banco Popular läbi viinud eraõigusliku müügiprotsessi ning 29. maiga 2017 alanud nädalal ilmnes, et see protsess on luhtunud. Ta märkis, et otsus piirduda müügitegevuses üksnes pankadega, kes olid juba üles näidanud üldist huvi Banco Populari omandamise vastu eraõigusliku müügiprotsessi raames, oli direktiivi 2014/59 artikli 39 nõuetega kooskõlas. Samuti märkis kriisilahendusnõukogu, et FROBi läbi viidud müügiprotsessi tulemusena tehti lõpuks ettepanek müügis osaleda kahele pangale. Ta mainis, et kõigi potentsiaalsete omandajatega võeti ühendust samal päeval, nad pääsesid samasse virtuaalsesse andmeruumi, nende pakkumustele olid seatud ühesugused tingimused ning need tuli esitada samaks tähtpäevaks. Viimaks tõdes kriisilahendusnõukogu, et kahe potentsiaalse omandaja kohta saadi üks kehtiv pakkumus, ning asus seisukohale, et võttes arvesse, et see omandaja oli ainus, kes esitas pakkumuse, oli mõistlik tema tingimustega nõustuda ning takistada seeläbi Banco Populari kontrollimatut maksejõuetust, mis oleks eelkõige võinud kahjustada tema kriitilisi funktsioone.

537 Need erinevad asjaolud, mis nähtuvad repliigile lisatud kriisilahendusskeemi versioonist, on Banco Populari müügiprotsessi kulgemise mõistmiseks piisavad. Kuna müügiprotsessi viis läbi FROB, sai kriisilahendusnõukogu üksnes tõdeda, et esitati ainult üks pakkumus, ning võtta selle müügi tulemus arvesse. Põhjused, miks teised potentsiaalsed omandajad pakkumusi ei esitanud, ei ole aga asjasse puutuvad.

538 Samuti leiavad hagejad, et ühtki selgitust ei ole esitatud Banco Populari ühe euro suuruse müügihinna määramise kohta ega selle kohta, kas see hind kajastas Banco Populari turuväärtust, ning et neile ei ole teada, miks ei antud BBVA-le lisaaega pakkumuse esitamiseks.

539 Kuivõrd need argumendid puudutavad FROBi läbi viidud müügiprotsessi, ei ole hagejad selgitanud ei seda, miks tulnuks neid asjaolusid kajastada kriisilahendusskeemis, ega seda, miks need asjaolud on tähtsad kriisilahendusskeemi mõistmise seisukohast.

540 Lisaks sellele lähtuvad need argumendid faktiliste asjaolude vääritimõistmisest. Ühelt poolt tuleb meenutada, et ühe euro suurust müügihinda ei määranud kriisilahendusnõukogu. Müügiprotsessi puudutavas kirjas märkis FROB nimelt, et pakkumustes pakutavaks hinnaks peab olema vähemalt üks euro. Kriisilahendusskeemis mainitud ühe euro suurune müügihind on FROBi poolt läbi viidud konkurentsile avatud müügiprotsessi tulemus ja Banco Santanderi poolt pakutud hind. Seega kajastab see hind iseenesest Banco Populari turuväärtust. Teiselt poolt, kuivõrd BBVA teatas FROBile 6. juunil 2017, et on otsustanud pakkumust mitte esitada, ei olnud kriisilahendusskeemis vaja täpsustada, miks FROB ei andnud talle uut tähtaega.

541 Teiseks puudutavad mõned hagejate argumendid kriisilahenduse tingimustele vastavusega seotud põhjendusi. Hagejad väidavad, et põhjendatud ei ole seda, miks leiti kriisilahendusskeemi artiklis 2.1, et Banco Popular ei olnud suuteline lähitulevikus tähtajaks oma võlgu tasuma ja muid kohustusi täitma. Eelkõige ei ole täpsustatud, kas selle põhjuseks olid tehtud avaldused ja infolekked või Hispaania asutuste poolt hoiuste väljavõtmine või ka erakorralise likviidsusabi

andmata jätmine. Kriisilahendusskeemi artiklis 3.1 on kriisilahendusnõukogu leidnud, et puudusid alternatiivsed meetmed, mis oleksid aidanud mõistliku aja jooksul Banco Populari maksejõuetust vältida, ilma et oleks käsitlenud esimese väite teises osas mainitud alternatiivseid lahendusi. Selgitatud ei ole ka seda, millistel põhjustel valiti kõigi teiste vahendite hulgast ettevõtte võõrandamise vahend.

542 Ühelt poolt tuleb märkida, et kriisilahendusskeemi artiklis 2 on kriisilahendusnõukogu märkinud, et EKP leidis, et Banco Popular oli maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktile a ja lõike 4 punktile c. Ta on märkinud, et mitmesugustest asjaoludest nähtus, et Banco Popular ei oleks suutnud lähitulevikus tähtajaks oma võlgu tasuda ja muid kohustusi täita.

543 Kriisilahendusskeemi põhjenduses 23 on kriisilahendusnõukogu märkinud, et vastavalt EKP hinnangus kirjeldatule oli Banco Populari likviidsuspositsioon märkimisväärselt halvenenud, ning põhjenduses 24 on ta loetlenud selleni viinud asjaolud. Lisaks sellele tuleb meenutada, et põhjused, miks EKP leidis, et Banco Popular oli maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, on selgelt esile toodud tema hinnangus, mis on osaks kriisilahendusskeemi vastuvõtmise kontekstist. EKP hinnangu konfidentsiaalne versioon avaldati 14. augustil 2017 tema veebisaidil.

544 Seega ei saa hagejad väita, et kriisilahendusnõukogu ei ole piisavalt põhjendanud, miks oli Banco Popular maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv.

545 Teiselt poolt nähtub esimese väite teist osa käsitlevast analüüsist (vt eespool punktid 188–192), et kriisilahendusskeemi artiklis 3 on kriisilahendusnõukogu piisavalt põhjendanud seda, et puudusid sellised erasektoripoolsed või järelevalvemeetmetega seotud alternatiivsed lahendused, mis oleksid võinud ära hoida Banco Populari maksejõuetuse. Lisaks sellele on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 5, eelkõige selle artiklis 5.3, põhjendanud, miks valiti kriisilahenduse vahendiks ettevõtte võõrandamise vahend, ning selgitanud, miks teiste määruse nr 806/2014 artikli 22 lõikes 2 loetletud vahenditega ei oleks olnud võimalik samavõrra saavutada kriisilahenduse eesmärke.

546 Hagejad ei väida, et need kriisilahendusskeemi sätted oleksid ebapiisavad selle sisu mõistmiseks, vaid heidavad kriisilahendusnõukogule ette üksnes seda, et viimane ei ole hinnanud nende esimeses väites osutatud alternatiivseid lahendusi.

547 Siinkohal tuleb meenutada, et kriisilahendusnõukogu ei pidanud hagejate osutatud lahendusi käsitlema, sest nagu ilmneb eespool punktidest 193–230, ei olnud need elujõulised.

548 Kolmandaks on hagejad repliigis esitanud argumente, mis puudutavad hinnangu 2 põhjendusi. Nad väidavad, et neile on teadmata, miks kasutati hinnangut 2, kuigi selles oli märgitud, et see on pelgalt näitlik ning et seda ei või otsuse tegemisel kasutada, miks ei sisalda hinnangu aruanded määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktides a–c ja f nõutavat analüüsi, miks ei ole hinnang 1 ja hinnang 2 omavahel kooskõlas Banco Populari maksevõimet puudutavas osas ning miks ei kasutatud EKP poolt halbade varade väärtusele antud hinnangut, kuigi kriisilahendusnõukogu avaldas, et tegemist oli parima hinnanguga.

549 Tuleb tõdeda, et need argumendid üksnes kordavad hagejate poolt määruse nr 806/2014 artikli 20 rikkumist puudutanud teise väite raames esitatud argumente. Hagejad ei ole aga selgitanud seda, miks peaks kriisilahendusskeemis sisalduma selgitused küsimuste kohta, mis tulenevad üksnes nende endi väidetest, ega seda, kuidas on need vajalikud kriisilahendusskeemi mõistmiseks.

550 Neljandaks heidavad hagejad ette seda, et kriisilahendusnõukogu ei ole kriisilahendusskeemis selgitanud, kas Deloitte vastas delegeeritud määruse 2016/1075 artiklites 37–41 sätestatud sõltumatuse kriteeriumidele.

551 Kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi põhjenduses 41 selle kohta selgitanud, et kaasas hinnangu 2 andmiseks sõltumatu eksperdi. Piisab, kui tõdeda, et kriisilahendusskeemis ei pea selgitama, millistel põhjustel hindaja delegeeritud määruse 2016/1075 nõuetele vastas, ning et hagejad ei ole selgitanud, miks oleksid need selgitused olnud vajalikud kriisilahendusnõukogu poolt vastu võetud kriisilahenduse meetme mõistmiseks.

552 Viiendaks leiavad hagejad, et kriisilahendusnõukogu ei ole välja selgitanud, milline kriisilahenduse strateegia ja kriisilahenduse vahend olid ette nähtud 2016. aasta kriisilahenduskavas, ega ära näidanud, mis põhjustel seda kava ei järgitud.

553 Piisab, kui tõdeda, et kriisilahendusskeemi põhjendustes 44–46, mis sisalduvad tervikuna kriisilahendusnõukogu veebisaidil 2. veebruaril 2018 avaldatud ja repliigile lisatud kriisilahendusskeemi versioonis, on kriisilahendusnõukogu selgitanud, miks ei olnud 2016. aasta kriisilahenduskavas ette nähtud kriisilahenduse vahend kriisilahenduse kuupäeval esinenud asjaoludel sobiv. Ta on märkinud, et 2016. aasta kriisilahenduskava aluseks oli hüpotees, et Banco Populari maksejõuetus on seotud tema kapitalipositsiooni halvenemisega. Kuivõrd Banco Populari maksejõuetus tulenes likviidsuspositsiooni halvenemisest, ei olnud kriisilahendusnõukogu märgitu kohaselt tagatud, et selles kavas ette nähtud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend võimaldanuks kohe ja tõhusalt lahendada Banco Populari likviidsuskriisi.

554 Need selgitused on piisavad põhjendamaks, miks ei kohaldatud kriisilahendusskeemis 2016. aasta kriisilahenduskava.

555 Kuuendaks väidavad hagejad, et neile ei ole teada, miks ei oodanud kriisilahendusnõukogu enne Banco Populari suhtes kriisilahenduse läbiviimist kogu EKP heakskiidu saanud erakorralise likviidsusabi andmist.

556 Piisab, kui korrata, et esimese väite esimese osa esimest etteheidet puudutavast analüüsist nähtub, et kriisilahendusnõukogu sedastas kriisilahendusskeemis, et pärast esimese erakorralise likviidsusabi andmist 5. juunil 2017 ei olnud Hispaania Pangal võimalik anda täiendavat erakorralist likviidsusabi. Kuna erakorralise likviidsusabi andmine on liikmesriikide keskpankade pädevuses, sai kriisilahendusnõukogu üksnes tõdeda, et täiendavat erakorralist likviidsusabi saada ei ole võimalik.

557 Seega, kuivõrd kriisilahendusnõukogul ei olnud ühtki põhjust oodata selle erakorralise likviidsusabi andmist, ei pidanud ta seda kriisilahendusskeemis põhjendama.

558 Mis puudutab argumenti, et mitmed kriisilahendusskeemi ja hinnangute lõigud on tsenseeritud, mistõttu ei ole hagejatel võimalik neid mõista, siis piisab, kui tõdeda, et tegemist on pelgalt üldise tähelepanekuga, mis ei võimalda tuvastada põhjendamiskohustuse rikkumist, kuna pole täpsustatud, milliseid kriisilahendusskeemi ja hinnangu 2 osasid hagejatel ei olnud võimalik mõista.

559 Eeltoodust ilmneb, et mitte ükski hagejate argumentidest ei saa kinnitada, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud põhjendamiskohustust.

560 Teisena väidavad hagejad, et nemad said kriisilahendusskeemist üksnes osalise „mittekonfidentsiaalse“ koopia ning nad ei saanud tutvuda selle lisadega ega haldustoimikuga. Nad väidavad, et seega ei ole vaidlustatud otsuste põhjendused neile teada. Repliigis lisavad nad, et põhjendamiskohustus kaitseb kõiki isikuid, keda akt puudutab, mitte üksnes akti adressaati, ning seega on neil õigus saada vaidlustatud aktide täielikud põhjendused. Lisaks sellele märgivad hagejad repliigis, et nad ei taotle üldist dokumentide avaldamist, kuna määruse nr 806/2014 artikli 88 lõige 5 näib selle välistavat, vaid seda, et neile tehtaks teatavaks põhjendatud otsus ja antaks luba konfidentsiaalselt tutvuda toimikuga käesoleva menetluse ajal.

561 Tuleb asuda seisukohale, et selle argumendiga heidavad hagejad sisuliselt ette seda, et kriisilahendusnõukogu ei teinud neile teatavaks kriisilahendusskeemi ja hinnangu 2 terviktekste.

562 Sellega seoses nähtub kolmanda väite teist osa puudutavast analüüsist, et hagejatel ei ole pärast kriisilahendusskeemi vastuvõtmist õigust tutvuda kogu toimikuga, millele tugines kriisilahendusnõukogu, kuna viimasel on kohustus kaitsta seal sisalduvaid konfidentsiaalseid andmeid. See põhjendus on kohaldatav ka konfidentsiaalseid andmeid sisaldavate kriisilahendusskeemi ja hinnangu 2 suhtes.

563 Lisaks sellele tuleb tähele panna, et hagejad ei ole kriisilahendusskeemi adressaadid, kuna see on adresseeritud FROBile. Hagejaid tuleb käsitada kolmandate isikutena ning neil ei ole seega õigust kogu kriisilahendusskeemi teatavakstegemisele.

564 Tuleb märkida, et Euroopa Kohus on juba leidnud, et komisjoni otsus, milles tehakse järeldus kaebuse esitaja poolt teatatud väidetava riigiabi puudumise kohta, võib ärisaladuse hoidmise kohustust silmas pidades olla piisavalt põhjendatud ka ilma, et see sisaldaks kõiki arvandmeid, millele tugineb selle institutsiooni arutluskäik (vt selle kohta 1. juuli 2008. aasta kohtuotsus Chronopost ja La Poste *vs.* UFEX jt, C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, punktid 108–111). Seega piisab sellel institutsioonil lasuva põhjendamiskohustuse täitmiseks sellise otsuse mittekonfidentsiaalsest versioonist, kui sellest ilmneb selgelt ja üheselt kõnealuse institutsiooni arutluskäik ning tema poolt kasutatud metoodika, mis võimaldab huvitatud isikutel mõista selle põhjuseid ja Üldkohtul neid kontrollida (vt selle kohta 21. detsembri 2016. aasta kohtuotsus Club Hotel Loutraki jt *vs.* komisjon, C-131/15 P, EU:C:2016:989, punkt 55).

565 Peale selle, mis puudutab majanduslikke andmeid, mida Deloitte kasutas hinnangus 2 ja mida kriisilahendusnõukogu võttis arvesse kriisilahendusskeemis, siis ei saa eitada, et need on seotud keeruliste tehniliste hinnangute andmisega. Kuna kriisilahendusskeemist nähtub selgelt kriisilahendusnõukogu arutluskäik, mis võimaldab seda hiljem tõhusalt vaidlustada pädevas kohtus, oleks ülemäärane nõuda, et eraldi oleks põhjendatud iga tehnilist valikut või iga arvnäitajat, millele tugineb see arutluskäik (vt analoogia alusel 1. juuli 2008. aasta kohtuotsus Chronopost ja La Poste *vs.* UFEX jt, C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, punkt 108 ning seal viidatud kohtupraktika).

566 Ühelt poolt möönavad hagejad, et määruse nr 806/2014 artikli 88 lõige 5 välistab kogu kriisilahendusskeemi avaldamise. See säte, mida on tsiteeritud eespool punktis 511 ja kus on sätestatud, et enne teabe avaldamist tagab kriisilahendusnõukogu, et see ei sisalda konfidentsiaalset teavet, ei puuduta üksnes teabe avaldamist, vaid ka selle teatavakstegemist kolmandatele isikutele.

567 Teiselt poolt ei ole hagejad täpsustanud, kuidas olid kriisilahendusskeemi ja hinnangu 2 mittekonfidentsiaalsetes versioonides varjatuks jäänud andmed vajalikud kriisilahendusskeemi mõistmiseks.

568 Hagejad ei ole seega tõendanud, et kriisilahendusskeemi ja hinnangu 2 mittekonfidentsiaalsetes versioonides majanduslikke andmeid varjates rikkus kriisilahendusnõukogu tal lasunud põhjendamiskohustust.

569 Seega tuleb asuda seisukohale, et hagejad ei saa tugineda õigusele saada kriisilahendusskeemi ja hinnangu 2 terviktekste.

570 Kolmandana leiavad hagejad, et 13. juuni 1958. aasta kohtuotsuse Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) kohaselt võib kriisilahendusskeemi kaalutlusõigust kätkevaid aspekte kontrollida üksnes komisjon. Otsuses 2017/1246 neid aspekte aga käsitletud ei ole ning selles puuduvad igasugused põhjendused.

571 Tuleb meenutada, et otsuse 2017/1246 põhjenduses 4 on märgitud:

„Komisjon nõustub kriisilahendusskeemiga. Eelkõige nõustub ta Ühtse Kriisilahendusnõukogu esitatud põhjendustega selle kohta, miks kriisilahendus on avalikes huvides vajalik, vastavalt määruse [nr 806/2014] artiklile 5.“

572 Peale selle on komisjon ühelt poolt otsuse 2017/1246 põhjenduses 2 viidanud asjaolule, et kriisilahendusnõukogu märkis kriisilahendusskeemis, et Banco Populari puhul olid täidetud kõik määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kriisilahenduse eeltingimused ning et kriisilahendusnõukogu oli hinnanud, miks kriisilahenduse meede on vajalik avalikes huvides. Teiselt poolt on komisjon kriisilahendusskeemi kinnitava otsuse 2017/1246 põhjenduses 3 märkinud, et kriisilahendusskeemiga algatatakse vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikele 6 Banco Populari kriisilahenduse menetlus ja määratakse kindlaks, kuidas kasutada ettevõtte võõrandamise vahendit, ning seal on põhjendatud, miks kõik need elemendid on nõuetekohased.

573 Sellest nähtub, et komisjon on otsuses 2017/1246 sõnaselgelt viidanud põhjendustele, millega kriisilahendusnõukogu põhjendas oma hinnangut, et kriisilahendusskeemi vastuvõtmise tingimused on täidetud ning et kohaldada tuleb ettevõtte võõrandamise vahendit. Seega kriisilahendusskeemile antud heakskiitu, mis sisaldub otsuse 2017/1246 põhjenduses 4, tuleb teistest selle otsuse põhjendustest lähtudes mõista selliselt, et komisjon on nõustunud kõigi kriisilahendusskeemi põhjendustega. Nimetatud põhjenduses on komisjon sõnaselgelt märkinud, et ta nõustub põhjendustega, millega on kriisilahendusskeemis põhjendatud Banco Populari suhtes kriisilahenduse meetme vastuvõtmist, eelkõige mis puudutab avaliku huviga seotud kriteeriumi.

574 Seega tuleb asuda seisukohale, et kriisilahendusskeem ja selle põhjendused on osaks otsuse 2017/1246 vastuvõtmise kontekstist eespool punktis 530 osundatud kohtupraktika tähenduses.

575 Peale selle tuleb tähele panna, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 7 kohaselt komisjon kas kinnitab kriisilahendusskeemi või esitab selle kohta vastuväiteid kaalutlusõigust kätkevates aspektides.

576 Sellest tuleneb, et kui – nagu käesoleval juhul – komisjon kinnitab kriisilahendusskeemi, võivad tema otsuse põhjendused piirduda selle äramärkimisega, et ta nõustub kriisilahendusskeemis sisalduvate põhjendustega. Igasugused muud täiendavad põhjendused saaksid seisneda pelgalt kriisilahendusskeemis juba esile toodud asjaolude kordamises. Määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 7 kohaselt ei pea komisjon aga oma otsuses kriisilahendusnõukogu analüüsi kordama, vaid selle üksnes kinnitama.

577 Pealegi tuleb eespool punktis 531 osundatud kohtupraktika kohaselt arvesse võtta, et pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on edastanud kriisilahendusskeemi, on komisjonil määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 7 kohaselt väga vähe aega oma otsuse vastuvõtmiseks.

578 Seetõttu tuleb kinnitamise põhjendamiseks pidada piisavaks komisjoni põhjendust, milles ta märgib, et nõustub kriisilahendusskeemi sisu ja põhjendustega, millega kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemis põhjendanud selle vastuvõtmist.

579 Repliigis väidavad hagejad, et mitte ükski komisjoni väitel tema haldustoimiku osaks olev dokument ei kinnita seda, et komisjon oleks menetluses osalenud rohkem kui oma otsuse tegemisel. Hagejad märgivad, et selle argumendi eesmärk on näidata, et komisjon on rikkunud ELTL artiklist 291 ja 13. juuni 1958. aasta kohtuotsusest Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) tulenevaid kohustusi.

580 Selle argumendiga ei väida hagejad, et komisjon on rikkunud põhjendamiskohustust, vaid osutavad 13. juuni 1958. aasta kohtuotsuses Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) sõnastatud volituste delegeerimist puudutavate põhimõtete rikkumisele. Hagejad märgivad repliigis, et selle argumendiga viidatakse hagiavalduse punktile 153. Hagiavalduse selles punktis aga on hagejad üksnes maininud, et komisjon ei ole põhjendanud, kas või kuidas ta kaalutlusõigust kätkevates aspektides kriisilahendusskeemi kontrollis, ning on selle lihtsalt kinnitanud.

581 Seega tuleb asuda seisukohale, et see argument on esimest korda esitatud repliigis ning seda tuleb tõlgendada uue väite esitamisena.

582 Kodukorra artikli 84 kohaselt on menetluse käigus uute väidete esitamine keelatud, välja arvatud juhul, kui need tuginevad faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus.

583 Hagejad ei väida aga, et selle uue argumendi aluseks on asjaolud, mis ei olnud neile hagi esitamise ajal teada, ning seega tuleb see argument vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

584 Kõigest eeltoodust tuleneb, et neljas väide tuleb tagasi lükata.

585 Kuna kõik väited on tagasi lükatud, tuleb vaidlustatud otsuste tühistamise nõue rahuldamata jätta.

586 Seetõttu tuleb rahuldamata jätta ka esimese nõude raames esitatud hagejate taotlus, milles nad paluvad Üldkohtul seoses vaidlustatud aktide tühistamisega „kohustada komisjoni ja kriisilahendusnõukogu hagejatele nende poolt Banco Populari tehtud investeeringute tagastamiseks“, ilma et oleks vaja võtta seisukohta selle taotluse vastuvõetavuse osas. Mis puudutab esimese nõude raames esitatud alternatiivset taotlust, milles hagejad paluvad

Üldkohtul mõista kriisilahendusnõukogult ja komisjonilt „hagejate kasuks välja hüvitis lepinguvälise vastutuse tõttu“, siis tuleb asuda seisukohale, et see on samastatav esimese hüvitamistaotlusega, mida käsitletakse allpool.

B. Hüvitamistaotlused

587 Teise nõudega paluvad hagejad mõista kriisilahendusnõukogult ja komisjonilt nende kasuks välja hüvitise lepinguvälise vastutuse tõttu. Hagejad on esitanud kaks eraldiseisvat hüvitamistaotlust, millest esimene tugineb vaidlustatud otsuste tühistamisele ning teine on nende tühistamisest sõltumatu.

1. Esimene hüvitamistaotlus

588 Mis puudutab esimest hüvitamistaotlust, siis paluvad hagejad, juhul kui Üldkohus tühistab vaidlustatud otsused, mõista välja hüvitise lepinguvälise vastutuse alusel ning märkida, kas või millised nende otsuste tagajärjed loetakse kehtivaks vastavalt ELTL artiklile 264.

589 Nad väidavad, et ELTL artikli 264 kohaselt võib Üldkohus märkida, et tühistamise korral võidakse vaidlustatud otsuste tagajärgi lugeda kehtivaks, ning sellisel juhul paluvad nad tühistamisnõude kõrval Üldkohtul kohustada kriisilahendusnõukogu ja komisjoni maksma hüvitist nende lepinguvälise vastutuse tõttu. Vaidlustatud otsuste tühistamise korral kahju hüvitamise osas ei välista ELTL artikli 266 teises lõigus sätestatud kohustus võtta kõik meetmed, mis on vajalikud asetamaks hagejad kahju tekkimisele eelnenud olukorda, kahju hüvitamist ELTL artikli 340 teise lõigu alusel.

590 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb varalise ja mittevaralise kahju hüvitamise nõuded rahuldamata jätta, kui need on tihedalt seotud tühistamisnõuetega, mis ise on vastuvõetamatuse või põhjendamatuse tõttu rahuldamata jäetud (vt 29. aprilli 2020. aasta kohtuotsus Tilly-Sabco *vs.* nõukogu ja komisjon, T-707/18, ei avaldata, EU:T:2020:160, punkt 115 ja seal viidatud kohtupraktika).

591 Siinkohal piisab, kui märkida, et hagejate esimene hüvitamistaotlus on sõltuvuses vaidlustatud otsuste õigusvastasuse tuvastamisest. Kuivõrd vaidlustatud otsuste tühistamise taotlus jääb rahuldamata, tuleb ka hagejate esimene hüvitamistaotlus rahuldamata jätta.

2. Teine hüvitamistaotlus

592 Hagejad taotlevad hüvitise väljamõistmist kriisilahendusnõukogu ja komisjoni lepinguvälise vastutuse alusel vastavalt määruse nr 806/2014 artiklile 87, milles on ette nähtud kriisilahendusnõukogu vastutus kriisilahendusega seotud ülesannete täitmise eest, ning ELTL artiklitele 266, 268 ja 340, mis kohalduvad nii kriisilahendusnõukogu kui ka komisjoni suhtes.

593 Hagejad leiavad, et sõltumata sellest, kas vaidlustatud aktid tühistatakse või mitte, tuleb kriisilahendusnõukogult ja komisjonilt välja mõista hüvitis nende lepinguvälisest vastutusest tühistamisnõude põhjendamiseks esitatud väidetes kirjeldatud õigusvastase tegevuse – milleks on Banco Populari kriisilahenduse käivitanud kriisilahendusnõukogu poolsete avalduste tegemine ja teabe avaldamine, Euroopa institutsioonide passiivsus seoses Banco Populari hävinguga, samuti hea halduse põhimõtte eiramine ja varase sekkumise meetmete võtmata jätmine – ning

kriisilahendusmenetluse õigusvastasuse pärast. Nad väidavad, et kui ühtki neist kriisilahendusnõukogu õigusvastastest tegevustest ei oleks aset leidnud, ei oleks pidanud Banco Populari suhtes kriisilahendust läbi viima või vähemalt mitte samadel tingimustel.

594 Tuleb märkida, et ELTL artikli 340 teise lõigu tähenduses heastab liit lepinguvälise vastutuse korral kõik oma institutsioonide või oma teenistujate poolt ülesannete täitmisel tekitatud kahjud vastavalt liikmesriikide seaduste ühistele üldprintsiipidele.

595 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ELTL artikli 340 teise lõigu tähenduses liidu lepinguvälise vastutuse tekkimise eeldus see, et samal ajal on täidetud teatavad tingimused: liidu institutsioonile etteheidetava tegevuse õigusvastasus, kahju tegelik tekkimine ja põhjuslik seos institutsiooni tegevuse ja viidatud kahju vahel (vt 20. septembri 2016. aasta kohtuotsus Ledra Advertising jt *vs.* komisjon ja EKP, C-8/15 P – C-10/15 P, EU:C:2016:701, punkt 64 ja seal viidatud kohtupraktika; 16. detsembri 2020. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* K. Chrysostomides & Co jt, C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P ja C-604/18 P, EU:C:2020:1028, punkt 79 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 25. veebruari 2021. aasta kohtuotsus Dalli *vs.* komisjon, C-615/19 P, EU:C:2021:133, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).

596 Kui üks neist tingimustest ei ole täidetud, tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta, ilma et oleks tarvis analüüsida muid liidu lepinguvälise vastutuse tingimusi. Lisaks sellele ei ole liidu kohus kohustatud kontrollima nende tingimuste täidetust kindlas järjestuses (vt 5. septembri 2019. aasta kohtuotsus Euroopa Liit *vs.* Guardian Europe ja Guardian Europe *vs.* Euroopa Liit, C-447/17 P ja C-479/17 P, EU:C:2019:672, punkt 148 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 10. märtsi 2021. aasta kohtuotsus AM *vs.* EIP, T-134/19, EU:T:2021:119, punkt 84 ja seal viidatud kohtupraktika).

597 Esimese, liidu institutsioonile etteheidetava õigusvastase tegevusega seotud tingimusega seoses peab väljakujunenud kohtupraktika kohaselt olema tõendatud isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine (vt 20. septembri 2016. aasta kohtuotsus Ledra Advertising jt *vs.* komisjon ja EKP, C-8/15 P –C-10/15 P, EU:C:2016:701, punkt 65 ja seal viidatud kohtupraktika; 25. veebruari 2021. aasta kohtuotsus Dalli *vs.* komisjon, C-615/19 P, EU:C:2021:133, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 24. oktoobri 2019. aasta kohtumäärus Liaño Reig *vs.* kriisilahendusnõukogu, T-557/17, ei avaldata, EU:T:2019:771, punkt 62 ja seal viidatud kohtupraktika).

598 Isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumise nõue on suunatud sellele, et õigusvastase akti laadist olenemata vältida seda, et risk, et asjaomane institutsioon peab asjaomaste isikute väidetavad kulud hüvitama, ei pärsiks tema suutlikkust oma pädevust üldistes huvides täiel määral teostada, seda nii oma õigustloova või majanduspoliitilisi valikuid hõlmava tegevuse puhul kui ka tema halduspädevuse vallas, ilma et ilmsetest ja lubamatutest rikkumistest tulenevad tagajärjed jääksid samas eraõiguslike isikute kanda (vt 3. märtsi 2010. aasta kohtuotsus Artegodan *vs.* komisjon, T-429/05, EU:T:2010:60, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika; 23. novembri 2011. aasta kohtuotsus Sison *vs.* nõukogu, T-341/07, EU:T:2011:687, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 14. detsembri 2018. aasta kohtuotsus East West Consulting *vs.* nõukogu, T-298/16, EU:T:2018:967, punkt 124 ja seal viidatud kohtupraktika).

599 Niisugune rikkumine on aset leidnud juhul, kui asjaomane institutsioon on ilmselgelt ja raskelt eiranud oma kaalutlusõiguse piire, ning selle tuvastamisel tuleb arvesse võtta eelkõige lahendatavate olukordade keerukust, rikutud õigusnormi selguse ja täpsuse astet ning selle kaalutlusruumi ulatust, mille rikutud õigusnorm liidu ametiasutusele annab (vt 10. septembri

2019. aasta kohtuotsus HTTS *vs.* nõukogu, C-123/18 P, EU:C:2019:694, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 18. novembri 2020. aasta kohtuotsus H *vs.* nõukogu, T-271/10 RENV II, EU:T:2020:548, punkt 101 ja seal viidatud kohtupraktika). Üksnes juhul, kui viimasel on üksnes märkimisväärselt piiratud või olematu kaalutlusõigus, võib liidu õiguse vähimgi rikkumine olla küllaldane, et tuvastada piisavalt selge rikkumise esinemine, mis võib kaasa tuua liidu lepinguvälise vastutuse (vt 20. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Printeos, C-301/19 P, EU:C:2021:39, punkt 103 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 20. septembri 2019. aasta kohtuotsus Dehousse *vs.* Euroopa Liidu Kohus, T-433/17, EU:T:2019:632, punkt 165 ja seal viidatud kohtupraktika).

a) Väidetav õigusvastane tegevus

600 Komisjoni ja kriisilahendusnõukogu tegevusega seoses väidavad hagejad, et kriisilahendusnõukogu poolt 23. ja 31. mail 2017 ning neile järgnevatel päevadel tehtud avaldused ja avaldatud teave vallandasid üldise paanika, mis tõi kaasa Banco Populari aktsiate kiire languse ning hoiuste massilise väljavõtmise klientide poolt. Kriisilahendusnõukogu rikkus oma konfidentsiaalsuskohustust. Selle asemel, et võtta meetmed kahju vähendamiseks, valisid kriisilahendusnõukogu ja komisjon infolekete alguses passiivse hoiaku, mis oli vastuolus õigusega heale haldusele ning õigusega varasele sekkumisele. Hagejate hinnangul võttis kriisilahendusnõukogu, leides, et Banco Popular oli maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, kriisilahendusskeemi vastu, võtmata arvesse hagejate jaoks vähem piiravaid meetmeid, mis oli vastuolus määrusega nr 806/2014 ja selliste üldpõhimõtetega nagu proportsionaalsuse põhimõte, diskrimineerimise ja omavoli keeld, ärakuulamisõigus ning otsuste põhjendamise kohustus.

601 Hagejad leiavad, et selgelt on tõendatud, et kriisilahendusnõukogu ja komisjon rikkusid liidu õigust, mis on piisav tõendamaks, et tegemist oli piisavalt selge rikkumisega. Tegemist on kriisilahendusnõukogu andestamatu veaga, mis toob kaasa tema lepinguvälise vastutuse. Ta ei oleks tohtinud avaldusi teha ega teavet avaldada ning pärast Banco Popularile kahju tekkimist oleksid kriisilahendusnõukogu ja komisjon pidanud püüdma seda leevendada, ning kui maksejõuetus oli tagasipöördumatu, oleksid nad pidanud tegema kriisilahendusskeemi puudutavad otsused kooskõlas seaduse ja õiguse üldpõhimõtetega.

602 Komisjoni ja kriisilahendusnõukogu tegevust puudutavad hagejate argumendid jagunevad kaheks etteheiteks, mis on ühelt poolt seotud konfidentsiaalsuskohustuse rikkumisega ja teiselt poolt kriisilahendusnõukogu ja komisjoni passiivse hoiakuga.

1) Esimene etteheide, mis puudutab konfidentsiaalsuskohustuse rikkumist

603 Hagejad leiavad, et määruse nr 806/2014 põhjendusest 116 ning artiklitest 88 ja 90 ning ELTL artiklist 339 tulenev hoolsuse ja ettevaatlikkuse kriteerium on äärmiselt range. Nende hinnangul on ekslik väita, et intervjuust, mille kriisilahendusnõukogu president 23. mail 2017 telekanalile Bloomberg andis, ei olnud avalikkusel võimalik järeldada, et Banco Populari uuriti määruse nr 806/2014 põhjenduse 116 tähenduses.

604 Hagejad leiavad, et 23. ja 31. mail 2017 tehtud avaldused tegi ja infot lekitas kriisilahendusnõukogu või vähemalt kriisilahendusmenetluses osalenud liidu ametnikud. Kriisilahendusnõukogu ei ole eitanud, et Reutersi poolt 31. mail 2017 avaldatud artikli ajendiks oli lekitatud teave. Komisjon ja kriisilahendusnõukogu ei ole eitanud hoiuste väljavõtmist Hispaania asutuste ja eelkõige FROBi

poolt. Kriisilahendusnõukogu ja komisjon ei ole esitanud sisejuurdlust puudutavaid andmeid, mis võimaldaksid järeldada, et see teave ei lekkinud nende juurest. Kriisilahendusnõukogu ei viinud läbi määruse nr 806/2014 artikli 88 lõikes 5 nimetatud teabe avalikustamise mõju kontrollimise menetlust, mis on käsitatav piisavalt selge rikkumisena.

605 ELTL artiklis 339 on sätestatud:

„Liidu institutsioonide liikmed, komiteede liikmed ja liidu ametnikud ning muud teenistujad ei tohi isegi pärast oma ametikohustuste lõppemist avalikustada ametisaladuse pidamise kohustuse alla kuuluvat informatsiooni, iseäranis informatsiooni, mis puudutab ettevõtjaid, nende ärisuhteid või nende kulutuste komponente."

606 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et kuigi see säte puudutab eelkõige ettevõtjate ruumidest saadud informatsiooni, näitab sõna „iseäranis", et tegemist on üldpõhimõttega, mida kohaldatakse ka muule konfidentsiaalsele teabele (vt analoogia alusel 3. märtsi 2011. aasta kohtuotsus Siemens *vs.* komisjon, T-110/07, EU:T:2011:68, punkt 400 ja seal viidatud kohtupraktika).

607 Määruse nr 806/2014 artikli 88 lõikes 1 on sätestatud:

„Kriisilahendusnõukogu liikmete, aseesimehe, artikli 43 lõike 1 punktis b viidatud kriisilahendusnõukogu liikmete, töötajate ning kriisilahendusülesandeid täitvate osalevate liikmesriikide lähetatud või vahetustöötajate suhtes kohaldatakse ka pärast nende ametikohustuste lõppemist ametisaladuse hoidmise nõudeid vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 339 ja liidu õigusaktide asjaomastele sätetele. Eelkõige on neil keelatud avalikustada töö käigus seoses käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmisega või pädevalt asutuselt või kriisilahendusasutuselt saadud konfidentsiaalset teavet ühelegi isikule või asutusele, välja arvatud juhul, kui see toimub nende käesolevale määrusele vastavate ülesannete täitmise käigus või kui kõnealune teave esitatakse kokkuvõtlikult või on koostatud selliselt, et artiklis 2 osutatud ettevõtjaid ei ole võimalik kindlaks teha, või asutuselt või ettevõtjalt, kes selle teabe andis, on saadud eelnev selgesõnaline nõusolek."

608 Samuti tuleb mainida selle määruse põhjendust 116, millele on osundatud eespool punktis 514 ja mis puudutab kriisilahendusnõukogu valduses oleva teabe konfidentsiaalsust enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist.

609 Käesoleval juhul tuleb märkida, et hagiavalduses mainivad hagejad „23. ja 31. mail 2017 ning neile järgnevatel päevadel tehtud avaldusi ja teabe avaldamist". Repliigis viitavad hagejad üksnes kriisilahendusnõukogu presidendi 23. mai 2017. aasta intervjuule ja Reutersi 31. mai 2017. aasta artiklile.

610 Kuivõrd hagejad ei ole kindlaks määranud, millised on need teised kriisilahendusnõukogu väidetavad avaldused, käsitleb Üldkohus üksnes kriisilahendusnõukogu presidendi 23. mai 2017. aasta väljaütlemisi ning 31. mai 2017. aasta Reutersi artiklit, millele tuginedes väidavad hagejad, et konfidentsiaalsuskohustust rikuti.

611 Esiteks, mis puudutab kriisilahendusnõukogu presidendi poolt telekanalile Bloomberg 23. mail 2017 antud intervjuud, siis esitas ajakirjanik järgmise küsimuse:

„Kas ma võin Teid viia Hispaaniasse? Tahaksin meie vaatajatele näidata midagi, mis on siin Bloombergis vägagi meie radariekraanil: jutt on Banco Popularist ja tingimusega vahetusvõlakirjadest, mis on praegu mõningase surve all. Tegemist on asutusega, mille CET 1 on

õige pisut üle 7%. On see ka Teie radariekraanil?“ („Can I take you to Spain? I want to show our audience something that is very much on our radar screen here at Bloomberg and that is Banco Popular and the CoCos (Contingent Convertibles) which are under a little bit of pressure right now. This is an institution with a CET 1 just north of 7 per cent. Is it on your radar screen as well?“)

612 Kriisilahendusnõukogu president vastas:

„Ma ei räägi kunagi konkreetsetest pankadest. Meie radariekraanil on rohkem kui üks pank ning loomulikult on Banco Popular üks neist, mida me jälgime, ent mitte ainus.“ („Well, I am never talking about individual banks. There are more banks than just one on our radar screen and of course, Banco Popular is also a case we are watching but it is not the only one we are watching.“)

613 Ühelt poolt tuleb tõdeda, et nagu kriisilahendusnõukogu märgib, on tegemist üldsõnalise väljaütlemisega, kuna koostöös EKPga teostatav asutuste järelevalve on osaks kriisilahendusnõukogu ülesannetest. Teave, mille kohaselt Banco Populari kui ühtsele järelevalvemehhanismile alluvat krediidiasutust „jälgitakse“, ei ole konfidentsiaalne.

614 Lisaks ilmneb eespool punktis 41 mainitud 15. mai 2017. aasta artiklist, mis avaldati portaalis elconfidencial.com, et teave selle kohta, et EKP viib Banco Populari suhtes läbi järelevalvet, oli juba avalik.

615 Teiselt poolt ei maini kriisilahendusnõukogu president selle intervjuu käigus Banco Populari võimalikku kriisilahendust. Nendest väljaütlemistest ei saa teha mingisugust järeldust selle kohta, et Banco Populari suhtes rakendatakse edaspidi kriisilahendust, või veel vähem selle kohta, milliseid kriisilahendusvahendeid kriisilahendusnõukogu rakendada võib.

616 Pealegi, kuivõrd neid väljaütlemisi ei saanud tõlgendada nii, et Banco Populari suhtes hakatakse läbi viima kriisilahendusmenetlust, ei vasta need määruse nr 806/2014 põhjenduses 116 nimetatud hüpoteesile, mis puudutab kriisilahendusotsusega seotud teabe avaldamist enne otsuse tegemist.

617 Lisaks, mis puudutab üht teist kohta selles intervjuus, mida on tsiteeritud hagiavalduse punktis 16, siis piisab, kui märkida, et kriisilahendusnõukogu presidendi öeldu oli üldine ega puudutanud konkreetselt Banco Populari olukorda. Küsimuse peale, mis puudutas seda, milline tulevik ootab selliseid krediidiasutusi nagu Banco Popular, kes on hiljuti turult raha kaasanud ja kellel on raske seda uuesti teha, vastas kriisilahendusnõukogu president järgmiselt:

„Jällegi, ma ei räägi Banco Popularist. Nagu aru saate, arvan ma, et seda teemat käsitledes tulebki tagasi pöörduda küsimuse juurde, mis on algpõhjus, ning iga konkreetse juhtumi puhul on omaette ja ainulaadne küsimus, kas Te saate viivislaenude portfelli kanda üle halba panka? Kas Te saate püüda seda müüa? Kuidas te saate selle restruktureerida? Ühinemine on alati üks variant. Ma arvan, et minu selge sõnum on see, et me oleme kahel viimasel aastal kõvasti töötanud, et püüda koostada kriisilahenduskavasid, mis loodetavasti pakuvad ka rohkem eraõiguslikke lahendusi. Seega enne, kui jõuate sinnamaale, et Te enam elujõuline ei ole ja alustatakse kriisilahendusega, on pank struktureeritud nii, et Teil oleks võimalik leida alternatiivseid eraõiguslikke lahendusi. See on alati, ma ütleksin, ka meie vaatevinklist, eelistatud lahendus. Ja ühtset lahendust ei ole.“

618 Seega tuleb asuda seisukohale, et kriisilahendusnõukogu presidendi väljaütlemised 23. mai 2017. aasta intervjuus ei sisaldanud konfidentsiaalset teavet ega ole käsitatavad konfidentsiaalsuse põhimõtte ega määruse nr 806/2014 artiklis 88 ja ELTL artiklis 339 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustuse rikkumisena.

619 Teiseks, mis puudutab 31. mail 2017 Reutersi poolt avaldatud artiklit „ELi hoiatati Banco Popularit kriisilahenduse ohu eest“ („La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular“), siis selles artiklis on märgitud, et ühe anonüümseks jääva kõrge liidu ametniku sõnul hoiatas üks põhilisi Euroopa pangandusjärelevalve teostajaid liidu ametnikke, et Banco Popular võib vajada kriisilahendust, kui tal ei õnnestu leida omandajat, ning et kriisilahendusnõukogu president oli hiljuti andnud „eelhoiatuse“. Selle artikli kohaselt märkis nimetatud kõrge ametnik samuti, et kriisilahendusnõukogu president oli avaldanud, et kriisilahendusnõukogu jälgib võimaliku sekkumise eesmärgil (Banco Populariga) toimuvat iseäranis tähelepanelikult, ning lisas, et panga ühinemispakkumine ei pruugi tulemust anda.

620 Sellest Reutersi artiklist nähtub samuti, et ühe teise – ja samuti anonüümse – allika sõnul olid käimas üldised ettevalmistused, kuigi ühtki konkreetset meedet ei olnud veel vastu võetud. Selle artikli kohaselt oli Banco Popularit kõneisik avaldanud, et pank töötab mitme plaani kallal, mille hulgas on ühinemine, kapitali suurendamine ja varade müük.

621 Tuleb ka märkida, et selles artiklis on mainitud kriisilahendusnõukogu sama päeva pressiteadet, kus kriisilahendusnõukogu märkis, et ta ei kommenteeri ühegi panga konkreetseid raskusi, ei saa kinnitada tema presidendi poolt väidetavalt öeldule antud tõlgendusi ning ei anna kunagi pankade suhtes hoiatusi.

622 Hagejad mainivad selle artikli tekstilõiku, mille kohaselt „olid käimas üldised ettevalmistused“. Piisab, kui tõdeda, et selle artikli kohaselt ütles seda „üks teine allikas“, kes oli samuti anonüümne, ent kelle kohta ei täpsustatud, et tegemist oleks olnud liidu ametnikuga. Seega ei saa neid sõnu omistada mõnele komisjoni ametnikule või kriisilahendusnõukogu personali liikmele. Pealegi on viide „üldistele ettevalmistustele“ väga laialivalguv ega võimalda kuidagi kindlaks teha, kas silmas peeti Banco Popularit suhtes väidetavalt algatatud kriisilahendusmenetlust või viidati panga enda plaanidele, mida selles artiklis on samuti mainitud.

623 Pealegi tuleb tõdeda, et hagejad ei ole täpsustanud, milline selles artiklis sisaldunud teave oli konfidentsiaalne, ega seda, kuidas on selle teabe avaldamine käsitatav kriisilahendusnõukogu või komisjoni ametisaladuse nõuete rikkumisena. Igal juhul ei puuduta selles artiklis kajastatud liidu ametniku öeldu sellist konfidentsiaalset teavet, mis sai teada olla üksnes kriisilahendusnõukogu või komisjoni liikmetele, ning see ei kinnita hagejate väidetavaid infolekkeid.

624 Esiteks on see ametnik maininud väidetavalt kriisilahendusnõukogu presidendi antud „eelhoiatust“. Tuleb aga märkida, et see väide ei ole kooskõlas kriisilahendusnõukogu pädevusega, millele viimane pealegi 31. mai 2017. aasta pressiteates tähelepanu juhtis.

625 Teiseks, mis puudutab selle ametniku väidet, et „kriisilahendusnõukogu president avaldas, et kriisilahendusnõukogu jälgib võimaliku sekkumise eesmärgil (Banco Populariga) toimuvat iseäranis tähelepanelikult“, siis piisab, kui tõdeda, et sisuliselt kordab see sedasama, mida kriisilahendusnõukogu president kinnitas avalikult telekanalile Bloomberg 23. mail 2017 antud intervjuus, ehk seda, et Banco Popularit „jälgitakse“. Pealegi lükkas kriisilahendusnõukogu oma pressiteates ümber sellele väljaütlemisele omistatud liiga kaugeleulatuva tõlgenduse.

626 Pealegi asjaolu, et selles artiklis antakse edasi väidetavalt kriisilahendusnõukogu presidendi öeldut, ei saa olla piisav, tõendamaks öeldu autentsust, seda enam, et isik, kes öeldu väidetavalt edasi andis, ei ole ise tuvastatav.

627 Kolmandaks, mis puudutab selle ametniku väidet, et panga ühendamiseks ei pruugita pakkumusi teha, siis tuleneb samast artiklist, et Banco Popular oli ise märkinud, et eraõigusliku müügiprotsessi raames pakkumuste esitamise tähtpäev, milleks oli algul määratud 10. juuni 2017, oli paindlik.

628 Seejuures on hagejad hagiavalduse lisas esitanud El País 31. mai 2017. aasta artikli „Banco Popular pikendab pakkumuste esitamise tähtaega juuni lõpuni“ („El Popular amplía el plazo para presentar ofertas hasta fin de junio“), mis kinnitab, et pank lükkas pakkumuste esitamiseks antud 10. juuni tähtpäeva kuu viimasesse nädalasse.

629 Seega arvamust, et 2017. aasta aprillis alustatud eraõiguslik müügiprotsess ei pruugi tulemust anda, ei saa vaadelda konfidentsiaalse teabena, vaid lihtsalt järeldusena, mis tulenes asjaoludest ehk sellest, et 31. mail 2017 ei olnud Banco Popular selle menetluse raames ikka veel omandajat leidnud ning et selle menetluse lõpptähtpäeva lükati edasi.

630 Neljandaks, mis puudutab väidet, et ühe liidu anonüümseks jääva kõrge ametniku sõnul hoiatas üks põhilistest pangandusjärelevalve teostajatest Euroopas liidu ametnikke, et Banco Popular võib vajada kriisilahendust, kui tal omandajat leida ei õnnestu, siis tuleb märkida, et mitmes ajakirjandusartiklis mainiti juba maikuu jooksul, et Banco Popular on raskustes ning on alustanud eraõiguslikku müügiprotsessi.

631 Eespool punktis 40 osundatud 11. mai 2017. aasta artiklist, mis avaldati veebisaidil elconfidencial.com, nähtub, et Banco Populari president oli maksejõuetuse ohu tõttu andnud korralduse pank kiiresti müüa. Reutersi 31. mai 2017. aasta artiklis tehtud viide sellele, et „üks põhilistest pangandusjärelevalve teostajatest“ oli teavitanud liidu ametnikke, näib vastavat selles 11. mai 2017. aasta artiklis antud teabele, mille kohaselt oli Banco Populari president eelkõige hoiuste väljavoolust tingitud tõsise maksejõuetuse ohu tõttu sunnitud läbi viima müügiprotsessi selleks, et EKP nõuded oleksid täidetud. Lisaks sellele on eespool punktis 41 mainitud 15. mai 2017. aasta artiklis, mis avaldati veebisaidil elconfidencial.com, märgitud, et Banco Populari president rakendas panga müügikava pärast EKP-poolse kontrolli teostamist.

632 Asjaolu, et juhul kui Banco Popular ei leia alustatud müügiprotsessi tulemusena omandajat, on ta silmitsi maksejõuetuks jäämise ohuga, oli niisiis avalikult teada juba 2017. aasta maikuu keskel.

633 Sellest tuleneb, et vastupidi hagejate väidetule ei sisalda selles artiklis kajastatud anonüümseks jäänud liidu ametniku öeldu sellist määruse nr 806/2014 põhjenduses 116 nimetatud ja Banco Populari suhtes kriisilahendusmenetluse läbiviimist puudutavat konfidentsiaalset teavet, mis sai teada olla üksnes komisjoni ametnikele ja kriisilahendusnõukogu liikmetele.

634 Lisaks sellele on Reutersi artiklis tuginetud väidetava anonüümseks jäänud liidu ametniku sõnadele, kusjuures ei ole täpsustatud, millises liidu institutsioonis või asutuses ta töötas.

635 Nagu kriisilahendusnõukogu väidab, siis pidades silmas eelkõige määruse nr 806/2014 artikli 88 lõikes 6 sätestatud teabevahetuse võimalusi, võisid seda öelda paljud muud isikud peale kriisilahendusnõukogu liikmete või komisjoni ametnike.

636 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab hageja kahju hüvitamise hagi menetluses tõendama, et ELTL artiklis 340 nimetatud ühenduse lepinguvälise vastutuse tekkimise tingimused on täidetud. Kuivõrd hagejad ei ole tõendanud, et käesoleval juhul oli teabe ajakirjanduses avaldamine tingitud selle teabe avalikustamisest komisjoni või kriisilahendusnõukogu poolt, ei saa selle teabe avaldamist põhimõtteliselt viimastele ette heita (vt selle kohta 8. juuli 2008. aasta kohtuotsus Franchet ja Byk *vs.* komisjon, T-48/05, EU:T:2008:257, punkt 182 ja seal viidatud kohtupraktika).

637 Siinkohal tuleb märkida, et hagejad ei ole esitanud ühtki tõendit, mis kinnitaks, et selles artiklis nimetatud ametnik oli komisjoni ametnik või kriisilahendusnõukogu liige.

638 Hagejad lihtsalt väidavad, et see artikkel kinnitab infolekkeid ning et kriisilahendusnõukogu ei ole eitanud, et lekkeid toimus. Nad väidavad, et kriisilahendusnõukogu ja komisjon ei ole esitanud aruannet ega viinud läbi sisejuurdlust, mis lubaks järeldada, et nemad ei ole selles Reutersi artiklis sisaldunud teavet lekitanud. Nad leiavad, et kuna sellist sisejuurdlust ei toimunud, ei saa kriisilahendusnõukogu ja komisjon esitada ühtki tõendit, millega nad saaksid määruse nr 806/2014 põhjendusest 116 ning artiklitest 88 ja 91 tuleneva eelduse ümber lükata.

639 Ent isegi kui selles artiklis kajastatu oli tingitud info lekitamisest mõne liidu ametniku poolt, siis kuivõrd ei ole tõendatud, et lekete eest, millest annavad tunnistust hagejate viidatud ajakirjandusartiklid, vastutaksid komisjoni või kriisilahendusnõukogu talitused, tuleneb kohtupraktikast, et lekke sellist päritolu ei saa eeldada (vt selle kohta 15. märtsi 2006. aasta kohtuotsus BASF *vs.* komisjon, T-15/02, EU:T:2006:74, punkt 605).

640 Lisaks sellele tuleb märkida, et isegi kui on tõenäoline, et komisjon või kriisilahendusnõukogu võivad olla selle lekke allikaks, siis ei ole see võimalus iseenesest piisav, nagu väidavad hagejad, et panna komisjonile ja kriisilahendusnõukogule kohustus tõendada vastupidist (vt selle kohta 5. aprilli 2006. aasta kohtuotsus Degussa *vs.* komisjon, T-279/02, EU:T:2006:103, punkt 412).

641 Vastupidi hagejate väidetule ei saa määruse nr 806/2014 põhjendust 116 ega artiklit 88, mis keelavad avaldada konfidentsiaalset teavet ühelegi isikule või asutusele, tõlgendada nii, et sealt tuleneb eeldus, et igasugune mõne ettevõtja kriisilahendust puudutav infoleke pärineb mõnelt kriisilahendusnõukogu ametnikult ning et selle eeldusega kaasneb tõendamiskoormuse ümberpöördumine.

642 Kuna seda, et väidetav infoleke pärines komisjonist või kriisilahendusnõukogust, ei saa eeldada, siis ei pea viimased tõendama, et see sealt ei pärinenud.

643 Asjaolu, et sisejuurdlust läbi ei viidud, ei saa ka ühelgi juhul tõendada, et kriisilahendusnõukogu või komisjon rikkusid oma konfidentsiaalsuskohustusi. Seega tuleb asuda seisukohale, et asjaolu, et kriisilahendusnõukogu ja komisjon võimaliku infolekke kindlakstegemiseks sisejuurdlust läbi ei viinud – mis on kriisilahendusskeemi vastuvõtmisega võrreldes hilisem asjaolu –, ei ole asjasse puutuv hagejate väitel neile kahju põhjustanud õigusvastase tegevuse hindamise seisukohast.

644 Seejuures esitasid hagejad Üldkohtu kantseleisse 9. oktoobril 2020 saabunud kirjaga taotluse uute tõendite kogumiseks vastavalt kodukorra artikli 85 lõikele 3. Nendeks tõenditeks on kaks kriisilahendusnõukogu-sisest e-kirja 10. ja 18. augustist 2017, mis puudutavad 31. mai 2017. aasta artikli ajendiks olnud võimalikku infoleket. Hagejad väidavad, et nad said nende dokumentidega tutvuda pärast kriisilahendusnõukogu apellatsioonikomisjoni 15. aprillil 2020. aasta otsust, mis puudutas nende poolt määruse nr 806/2014 artikli 90 alusel esitatud dokumentidega tutvumise

taotlust, ning et kriisilahendusnõukogu edastas neile need kaks e-kirja 27. augustil 2020. Hagejad leiavad, et need e-kirjad kinnitavad, et 31. mai 2017. aasta artikli ajendanud väidetavate infolekete osas kriisilahendusnõukogu sisejuurdlust läbi ei viinud.

645 Piisab, kui meenutada, et hagejad ei ole tõendanud, et Reutersi 31. mai 2017. aasta artiklis kajastatu oleks pärinenud mõne kriisilahendusnõukogu liikme poolt lekitatud infost, ning asjaolu, et kriisilahendusnõukogu sisejuurdlust läbi ei viinud, ei ole asjasse puutuv hinnangu andmisel sellele, kas viimane rikkus oma konfidentsiaalsuskohustust. Seega tuleb asuda seisukohale, et need uued tõendid, millega soovitakse tõendada, et kriisilahendusnõukogu ei viinud 31. mai 2017. aasta artikli ajendiks olnud väidetava infolekke osas läbi sisejuurdlust, ei ole asjasse puutuvad.

646 Kõigest eeltoodust tuleneb, et hagejad ei ole tõendanud, et kriisilahendusnõukogu või komisjon oleksid rikkunud konfidentsiaalsuse põhimõtet või ametisaladuse hoidmise kohustust.

2) Teine etteheide, mis puudutab kriisilahendusnõukogu ja komisjoni passiivsust

647 Hagejad väidavad, et selle asemel, et võtta meetmeid kahju vähendamiseks, jäid kriisilahendusnõukogu ja komisjon infolekete alguses passiivseks, rikkudes seega õigust heale haldusele ning õigust varasele sekkumisele. Kui kriisilahendusnõukogu oli asunud seisukohale, et Banco Popular oli maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, võttis ta vastu kriisilahendusskeemi, võtmata arvesse hagejate jaoks vähem piiravaid meetmeid ning rikkudes määrust nr 806/2014 ja selliseid üldpõhimõtteid nagu proportsionaalsuse põhimõte, diskrimineerimise ja omavoli keeld, ärakuulamisõigus ning otsuste põhjendamise kohustus. Nad leiavad, et kuna kriisilahendusnõukogu ja komisjon tekitasid olukorra, kus valitses ebakindlus, mis andis tõuke Banco Populari maksejõuetusele, siis pidid nad tegutsema sellega kaasneva kahju vähendamiseks.

648 Tuleb märkida, et hagejad ei ole selgitanud ei seda, mida nad komisjoni ja kriisilahendusnõukogu „passiivsust“ mainides viimastele täpselt ette heidavad, ega seda, milliseid meetmeid oleksid nad pidanud „kahju vähendamiseks“ võtma.

649 Nagu komisjon märgib, saab kohtupraktika järgi liidu vastutus liidu institutsioonide tegevusetuse tõttu tekkida üksnes siis, kui institutsioonid on rikkunud liidu õigusnormist tulenevat seaduslikku tegutsemiskohustust (vt 15. septembri 1994. aasta kohtuotsus KYDEP *vs.* nõukogu ja komisjon, C-146/91, EU:C:1994:329, punkt 58; vt ka 14. detsembri 2005. aasta kohtuotsus Beamglow *vs.* parlament jt, T-383/00, EU:T:2005:453, punkt 166 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 16. novembri 2017. aasta kohtuotsus Acquafarm *vs.* komisjon, T-458/16, ei avaldata, EU:T:2017:810, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika). Hagejad ei ole aga selgitanud, milliste sätete kohaselt oleksid kriisilahendusnõukogu ja komisjon pidanud tegutsema, et vältida kriisilahendusskeemi vastuvõtmist.

650 Kuivõrd hagejad viitavad argumentidele, mille nad on esitanud juba tühistamisnõude raames, siis piisab, kui märkida, et need argumendid on esimese väite käsitlemisel tagasi lükatud. Argumendid, mis puudutavad hea halduse põhimõttega vastuolus olevat kriisilahendusnõukogu ja komisjoni passiivsust, on tagasi lükatud eespool punktides 173–176 sisalduvas käsitluses, mis puudutab esimese väite esimese osa kolmandat etteheidet, ning argumendid, mis puudutavad hagejate jaoks vähem piiravate meetmete arvesse võtmata jätmist, on tagasi lükatud esimese väite teist ja kolmandat osa käsitledes.

651 Eeltoodust tuleneb, et hagejad ei ole tõendanud kriisilahendusnõukogu ja komisjoni õigusvastast tegevust ning seega ei ole nad tõendanud isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selget rikkumist. Kuna kriisilahendusnõukogu ja komisjoni lepinguvälise vastutuse tekkimise esimene tingimus ei ole täidetud, tuleb vastavalt eespool punktis 596 osundatud kohtupraktikale teine hüvitamistaotlus rahuldamata jätta ilma, et oleks vaja käsitleda teisi tingimusi.

652 Üldkohus peab korrakohase õigusemõistmise huvides siiski asjakohaseks käsitleda ka hagejate argumente, mis puudutavad põhjuslikku seost kriisilahendusnõukogu ja komisjoni väidetava õigusvastase tegevuse ja hagejatele tekkinud kahju vahel.

b) Põhjuslik seos

653 Hagejad väidavad, et põhjuslikku seost, mis puudutab konfidentsiaalse teabe avaldamist, on mainitud määruse nr 806/2014 põhjenduses 116, kuna sellise teabe avaldamine võib kaasa tuua kriisilahendusmenetluse krediidiasutuse suhtes. Väljendi „tuleb eeldada“ kasutamine põhjenduses 116 tähendab seda, et konfidentsiaalsuskohustuse rikkumise korral peavad liidu institutsioonid tõendama, et puudub põhjuslik seos.

654 Hagejad juhivad tähelepanu sellele, et kriisilahendusnõukogu presidendi 23. mai 2017. aasta avaldus, mille kohaselt oli kriisilahendusnõukogu asunud Banco Populari uurima, ning Reutersi 31. mai 2017. aasta artikkel, milles teatati, et kriisilahendusnõukogu algatab kriisilahendusmenetluse, andsid algtõuke üldisele paanikale, mis tõi kaasa Banco Populari aktsiahinna kiire languse börsil ning massilise hoiuste väljavoolu. Nende infolekete järel ei võtnud kriisilahendusnõukogu ega komisjon midagi ette olukorra parandamiseks ning seetõttu asus kriisilahendusnõukogu seisukohale, et Banco Popular on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ja käivitas kriisilahendusmenetluse. Peale selle pani kriisilahendusnõukogu toime mitmeid rikkumisi kriisilahendusskeemi vastuvõtmisel. Kõik need rikkumised põhjustasid hagejatele kahju. Hagejad leiavad, et kriisilahendusnõukogu ja komisjon ei oleks tohtinud Banco Populari kriisilahenduse meedet vastu võtta, millisel juhul oleks hagejatel nende investeeringud alles, või et nad oleksid pidanud selle vastu võtma teistel tingimustel, millisel juhul ei pruugiks hagejatele olla tekkinud varalist kahju.

655 Mis puudutab tegevuse ja väidetavalt tekkinud kahju vahelist põhjuslikku seost puudutavat tingimust, siis peab väidetav kahju tulenema etteheidetavast tegevusest piisavalt otseselt, st tegevus peab olema kahju tekkimise määrav põhjus, ent samas ei esine kohustust heastada kõiki, isegi kaudselt ebaseaduslikust olukorrast tulenevaid kahjustavaid tagajärgi. Hageja peab tõendama põhjusliku seose olemasolu etteheidetava tegevuse ja väidetava kahju vahel (vt 11. juuli 2019. aasta kohtuotsus BP *vs.* Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet, T-838/16, ei avaldata, EU:T:2019:494, punkt 217 ja seal viidatud kohtupraktika).

656 Hagejad väidavad, et kriisilahendusnõukogu presidendi 23. mai 2017. aasta avaldus ja Reutersi 31. mai 2017. aasta artikkel põhjustasid Banco Populari likviidsuskriisi.

657 Nende argumentide aluseks on võetud puudulikult ja ekslikult esitatud asjaolud Banco Populari likviidsuskriisi tekitanud ning tema maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise kaasa toonud põhjustest.

658 Tuleb meenutada, et Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist käsitlevas hinnangus märkis EKP, et Banco Populari puhul äratasid tähelepanu vähene rentaablus, ebakvaliteetsed varad ja teiste pankadega võrreldes vähene kate ning et alates

2017. aasta jaanuarist tabas teda negatiivne meediakajastus. EKP märkis, et 2017. aasta veebruaris toimunud 2016. aasta majandustulemuste teatavakstegemisel avaldas Banco Popular, et vajab täiendavaid reserve ning vahetab välja oma presidendi. EKP tõdes, et nende teadete tagajärjel alandas DBRS Banco Populari reitingut ning Banco Populari kliendid muutusid märkimisväärselt murelikuks, mis väljendus hoiuste ootamatus väljavõtmises.

659 Samuti märkis EKP, et teise hoiuste väljavõtmise laine vallandas see, kui Banco Popular avaldas 3. aprillil 2017 *ad hoc* avaliku pöördumise, milles teatas mitme siseauditi tulemustest, ning seda suurendasid muud eespool punktis 56 mainitud sündmused.

660 Kriisilahendusskeemi põhjenduses 24 on kriisilahendusnõukogu nimetanud mitmeid asjaolusid, mis tõid kaasa Banco Populari likviidsusolukorra kiire halvenemise, nimelt:

– 2017. aasta veebruaris teatas Banco Popular vajadusest kasutada 5,7 miljardi euro ulatuses erakorralisi reserve, mis tõi kaasa 3,485 miljardi euro suuruse konsolideeritud kahjumi, ning nimetas ametisse uue presidendi;

– 10. veebruaril 2017 alandas DBRS Banco Populari reitingut;

– 3. aprillil 2017 avaldas Banco Popular *ad hoc* avaliku pöördumise, teatades siseauditi tulemusest, mis võib märkimisväärselt mõjutada finantsaruandlust, ning kinnitas, et vahetab vähem kui aasta pärast tema ametisse asumist välja oma peadirektori;

– 7. aprillil ja 21. aprillil 2017 alandasid Banco Populari reitingut vastavalt Standard & Poor's ja Moody's;

– 12. mail 2017 ei vastanud Banco Popular enam 80protsendilise likviidsuskatte nõudele ega olnud seejärel enam suuteline taastama enda vastavust sellele õigusaktidest tulenevale lävendile;

– pidev negatiivne meediakajastus, mis puudutas Banco Populari finantstulemusi ja väidetavalt peatselt realiseeruvat maksejõuetuse või likviidsuse kaotamise riski, põhjustas hoiuste väljavoolu suurenemise;

– 6. juunil 2017 alandasid DBRS ja Moody's Banco Populari reitingut.

661 Kriisilahendusnõukogu märkis, et kõik need asjaolud tõid kaasa suure hoiuste väljavoolu.

662 Samuti tuleb märkida, et Banco Populari juhatus on 6. juuni 2017. aasta koosoleku – pärast mida ta avaldas, et pank on maksejõuetu – protokollis ära maininud Banco Populari sellisesse olukorda sattumise põhjused, mille hulgas on varasemate kuude jooksul avaldatud ajakirjandusartiklid, mis puudutasid üldiselt kogu kontserni ja eelkõige Banco Populari finantsolukorda ning selle mõju likviidsuspositsioonile. Banco Populari juhatus mainis, et Banco Populari jaoks äärmiselt tõsise finantsstressi perioodi tingisid paljud tegurid, eelkõige vähene maksevõime, varade kvaliteet ja nende kate võrreldes võrdlusrühmaga, samuti kontserni puudutanud pidev ja äärmiselt negatiivne meediakajastus mõnedes meediakanalites. Sellest nähtub, et kuigi juhatus tunnistas, et ajakirjanduses juba mitme kuu vältel levitatud teave kontserni finantsraskuste kohta oli üks Banco Populari olukorra põhjustest, nimetab ta seda vaid üheks põhjuseks teiste hulgas ega maini ei kriisilahendusnõukogu presidendi 23. mai 2017. aasta avaldust ega Reutersi 31. mai 2017. aasta artiklit.

663 Neist asjaoludest, mida hagejad ei ole vaidlustanud, ilmneb, et Banco Populari olukord oli oluliselt halvenenud juba enne 23. maid 2017 ning et Banco Populari likviidsuskriisi põhjustasid mitmed tegurid, mis olid tingitud panga halbadest majandustulemustest, millest teatati 2017. aasta veebruaris ja aprillis. Eelkõige ei vastanud Banco Popular likviidsuskatte nõude osas alates 12. maist 2017 enam õigusaktidest tulenevatele nõuetele.

664 Tuleb märkida, et hagejad ei saa tähelepanuta jätta nende objektiivsete asjaolude kogumit, mis põhjustas Banco Populari likviidsusprobleemid eelkõige alates 2017. aasta aprillist. Nad ei saa põhjendatult väita, et Banco Populari likviidsuskriis ja seetõttu neile tekkinud kahju olid tingitud 23. mai 2017. aasta avaldusest ja 31. mai 2017. aasta artiklist, isegi juhul, kui nende puhul oli tegemist konfidentsiaalsuspõhimõtte rikkumisega kriisilahendusnõukogu või komisjoni poolt.

665 Seega nähtub, et hagejad ei ole tõendanud põhjuslikku seost kriisilahendusnõukogu ja komisjoni väidetava õigusvastase tegevuse ning Banco Populari likviidsuskriisi vahel ega niisiis ka selle tegevuse ja väidetava kahju vahel.

666 Hagejate ülejäänud argumendid ei lükka seda järeldust ümber.

667 Hagejad väidavad, et Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist puudutavas hinnangus märkis EKP, et iseäranis palju hoiuseid kaotati alates 31. maist 2017, pärast seda, kui ajakirjanduses oli avaldatud, et pank võib minna likvideerimisele, kui käimasolev eraõiguslik müük kiiresti teoks ei saa.

668 EKP hinnangust tuleneb, et tema meelest suurendas teade eraõigusliku müügiprotsessi luhtumisest ja ettevõtja likvideerimise riskist Banco Populari hoiuste kaotust. Ent tegu on vaid ühega paljudest EKP nimetatud asjaoludest, mis põhjustasid selle hoiuste väljavoolu. Hagejad ei saa väita, nagu oleks EKP tunnistanud, et Banco Populari likviidsuskriisi põhjustas Reutersi 31. mai 2017. aasta artikkel.

669 EKP on esile toonud Banco Populariga seotud olulise negatiivse meediakajastuse sel perioodil ning nimetanud näidetena eespool punktides 40 ja 41 mainitud 11. ja 15. mail 2017 avaldatud artikleid. Hagejad ei saa kõigi nende ajakirjandusartiklite hulgast võtta välja ühte artiklit, kus on mainitud üht liidu ametnikku, ning väita, et Banco Populari likviidsete vahendite väljavoolu põhjustas üksnes see artikkel.

670 Hagejad väidavad ka, et kriisilahendusnõukogu on hinnangus 1 ja EKP oma 5. juuni 2017. aasta hinnangus, mis puudutas Banco Populari erakorralise likviidsusabi taotlust, märkinud, et 23. ja 31. mai 2017 olid Banco Populari likviidsuskriisis olulised kuupäevad.

671 5. juuni 2017. aasta hinnangus, mis puudutas Banco Populari erakorralise likviidsusabi taotlust, on EKP selle kohta märkinud:

„Ajavahemikul 31. märtsist kuni 1. juunini 2017 võeti Banco Popularist suures mahus hoiuseid välja kõigis kliendisegmentides, mille tõttu vähenesid tõsiselt tema hoiustebaas […] ja tasakaalustamissuutlikkus (CBC […]). Ajendatuna meediakajastusest tingitud panga maine halvenemisest ning panga teatest, et finantsolukorra halvenemise tõttu tuleb kas suurendada kapitali või viia läbi ühinemine-omandamine, koos reitingute olulise langetamisega kaasnenud mõjuga ületas viimastel nädalatel väljavõetud hoiuste maht korduvalt (12. mail, 16. mail, 22. mail, 23. mail, 31. mail ja 1. juunil) 500 miljonit eurot päevas ning seda vahendite pideva vähenemise ja piiratud likviidsuspuhvri kontekstis.“

672 Hinnangus 1 on kriisilahendusnõukogu korranud sama analüüsi, märkides, et tugineb EKP-lt saadud andmetele.

673 Sellest tuleneb, et 2017. aasta 23. ja 31. maid mainisid EKP ja kriisilahendusnõukogu üksnes teiste kuupäevade hulgas, mil välja võetud hoiuste maht ületas 500 miljonit eurot, mitte aga kuidagimoodi seoses kriisilahendusnõukogu presidendi avalduse või Reutersi artikliga. Vastupidi hagejate väidetule ei ole EKP ega kriisilahendusnõukogu märkinud, et 23. ja 31. mai oleksid teistest mainitud kuupäevadest olulisemad. Lisaks sellele on nad rõhutanud, et hoiuste väljavõtmise põhjuseid oli mitu ning sellest ei saa järeldada – nagu hagejad seda teevad –, et Banco Populari likviidsuskriisi põhjustasid 23. mai avaldus ja 31. mai artikkel.

674 Lisaks oli Banco Populari aktsia kurss 2016. aasta juuni ja 2017. aasta juuni vahelisel ajal pidevas languses. Vastupidi hagejate väidetule ei kajasta kursi muutumine mis tahes seost 2017. aasta 23. mai avalduse ja 31. mai artikli ning Banco Populari aktsia kursi vahel. Banco Populari aktsiate kursi langus on selgitatav panga halva finantsolukorraga ning seda tuleb seostada eespool punktides 32, 38 ja 46 mainituga, et erinevad reitinguagentuurid alandasid üksteise järel Banco Populari reitingut.

675 Kõigest eeltoodust ilmneb, et hagejate hüvitamistaotlused tuleb rahuldamata jätta.

C. Hinnangu 2 tühistamise ja hüvitise väljamõistmise taotlused

676 Kolmanda nõudega vaidlustavad hagejad määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 15 ning artiklite 86 ja 87 alusel hinnangu 2 ning leiavad, et neil on õigus hüvitisele.

677 Komisjon leiab, et hinnangu 2 vaidlustamiseks esitatud taotlus on vastuvõetamatu. Kriisilahendusnõukogu leiab, et hinnangut 2 ei saa kriisilahendusskeemist eraldi vaidlustada.

678 Esimesena on hagejad taotlenud hinnangu 2 tühistamist vaidlustatud otsuste tühistamisest sõltumata. Hagiavalduses on nad sõnaselgelt märkinud, et õigus vaidlustada väärtuse hindamist määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 15 alusel on käsitatav kriisilahendusskeemi osalise tühistamise, täpsemalt kriisilahendusnõukogu poolt kriisilahenduse eesmärgil kasutatud eksperdiarvamuse tühistamise nõudena. Nad leiavad, et nende poolt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 15 alusel esitatud taotlus on sõltumatu vaidlustatud otsuste peale esitatud tühistamishagist ning kahju hüvitamise taotlustest. See taotlus on vastuvõetav ka siis, kui teised taotlused jäetakse rahuldamata.

679 Lisaks sellele on hagejad 16. aprillil 2019 Üldkohtu kantseleisse saabunud kirjas, mis puudutab menetlustoimingute muutmise taotlust, käsitlenud vaidlustatud otsuste tühistamise taotlust, lepinguvälise vastutuse hagi ning hinnangu 2 vaidlustamist koos hüvitamistaotlusega kolme sõltumatu hagina.

680 Siinkohal tuleb märkida, et määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 15 on sätestatud:

„Väärtuse hindamine on kriisilahenduse vahendi kohaldamist või kriisilahendusõiguste kasutamist käsitleva otsuse või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist käsitleva otsuse lahutamatu osa. Väärtuse hindamine ei anna iseseisvat kaebeõigust, kuid selle võib vaidlustada koos kriisilahendusnõukogu otsusega.“

681 Hagejad on valesti tõlgendanud seda sätet ning määruse nr 806/2014 põhjendust 63, kus on märgitud, et „[s]ellise hindamise suhtes tuleks kaebeõigust kohaldada ainult koos kriisilahendusotsusega“. Vastupidi hagejate väidetule ei tähenda võimalus vaidlustada hindamist ja kriisilahendusskeemi „ühise“ hagiga seda, et hindamine on võimalik vaidlustada hagiga, mis on eraldiseisev hagist, millega taotletakse kriisilahendusskeemi tühistamist, isegi kui see on esitatud samal ajal ja samas hagiavalduses.

682 Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 15 kasutatud sõnastusest ilmneb selgelt, et hinnangut 2 kui kriisilahendusskeemi lahutamatut osa saab vaidlustada üksnes hagiga, milles taotletakse kriisilahendusskeemi tühistamist, ent iseseisvat hagi selle peale esitada ei saa.

683 Seega tuleb asuda seisukohale, et hagejate taotlust tühistada üksnes hinnang 2, sõltumata nende taotlusest tühistada vaidlustatud otsused, tuleb tõlgendada eraldi hagina võrreldes kriisilahendusskeemi tühistamiseks esitatud hagiga. Vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 15, millele tuginedes hagejad hinnangu 2 tühistamist taotlevad, on sellise hagi esitamise võimalus aga sõnaselgelt välistatud.

684 Seega tuleb hinnangu 2 tühistamise taotlus vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

685 Teisena leiavad hagejad, et neil on vahetult harta artiklist 17 tulenev õigus hüvitisele, olenemata sellest, et määruses nr 806/2014 ei ole hüvitamise regulatsiooni ette nähtud. Hüvitisega seoses leiavad nad, et pärast kriisilahendust oleksid Banco Populari aktsionärid ja võlakirjade omanikud pidanud saama hüvitise, mis vastas netovara väärtusele, vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 12, mitte aga likvideerimisväärtusele. Nad leiavad, et see taotlus on vastuvõetav, olgugi et nad ei ole täpsustanud kahju täpset ulatust ega taotletava hüvitise suurust.

686 Samuti on hagejad märkinud, et „määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 15 nimetatud hagi on tühistamishagist ja lepinguvälise vastutuse hagist sõltumatu“ ning et selles sättes nimetatud hinnang „erineb kahju suuruse arvestusest õigusakti tühistamise ja selle tagajärgede kehtivaks lugemise korral või kahju suuruse arvestusest lepinguvälise vastutuse korral“. Repliigis leiavad nad, et neil on õigus hüvitisele, mis vastab Banco Populari netovara väärtusele kriisilahenduse kuupäeval vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõigetele 12 ja 16 koosmõjus sama määruse artikli 20 lõikega 15 ning artiklitega 86 ja 87.

687 Repliigis leiavad hagejad, et kui hinnang 2 oleks kajastanud Banco Populari netovara väärtust kriisilahenduse kuupäeval, ei oleks viimase suhtes kriisilahendust läbi viidud või oleks tulnud pakkumuse minimaalne hind määrata kõrgemana, mis oleks olnud kasulik aktsionäridele ja kapitaliinstrumentide omanikele. Nad järeldavad, et EKP ja Banco Populari hinnanguid arvesse võttes oli Banco Populari netovara positiivne ja selle väärtus 7 miljardit eurot ning et aktsionäridele ja kapitaliinstrumentide omanikele tuleb hüvitisena maksta selle väärtuse põhjal arvutatud summa, milleks on 1,67 eurot aktsia kohta.

688 Peale selle tuleb märkida, et Üldkohtu kantseleisse 16. aprillil 2019 saabunud kirjas loobusid hagejad hagiavalduses esitatud taotlusest määrata ekspert Banco Populari netovara väärtuse väljaarvutamiseks vajaliku õiglase, hoolika ja realistliku hinnangu andmiseks.

689 Tuleb aga tõdeda, et hagejate argumentidest jääb mõistmatuks, milline on selle hinnangu 2 vaidlustamise raames esitatud hüvitamisnõude õiguslik alus.

690 Esiteks on arusaamatu hagejate viide määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 15 kui hüvitamisnõude alusele. Selles sättes, millele on osundatud eespool punktis 680, on üksnes märgitud, et hinnang, millele tugineb kriisilahendusnõukogu, on kriisilahendusskeemi lahutamatuks osaks ning seda ei saa eraldi hagiga vaidlustada.

691 Teiseks, mis puudutab väidet, et õigus hüvitisele tuleneb vahetult harta artikli 17 lõikega 1 tagatud omandiõiguse rikkumisest, siis tuleb märkida, et isegi kui Banco Populari kriisilahendus hagejate omandiõigust rikkus, ei saanud see tuleneda hinnangust 2.

692 Tuleb nimelt märkida, et sõltumatu eksperdi antud hinnangu 2 eesmärk on anda kriisilahendusnõukogule kriisilahendusskeemi vastuvõtmiseks vajalik teave ning nagu komisjon märgib, ei tekita see ise hagejate huve mõjutada võivaid siduvaid õiguslikke kohustusi. Kohustuslikud õiguslikud tagajärjed kaasnevad üksnes kriisilahendusskeemi ja otsusega 2017/1246. Seega ei saa hagejad nõuda hüvitise maksmist, tuginedes sellele, et nad vaidlustavad hinnangu 2 vaidlustatud otsustest sõltumatult.

693 Kolmandaks, mis puudutab hagejate viidet määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 12, siis piisab, kui tõdeda, et see säte ei ole käesoleval juhul asjasse puutuv.

694 Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 12 on sätestatud:

„Juhul kui lõpliku järelhindamise tulemusel on artiklis 2 osutatud ettevõtja vara hinnanguline netoväärtus suurem kui selle ettevõtja väärtuse esialgse hindamise tulemusel saadud vara hinnanguline netoväärtus, võib kriisilahendusnõukogu paluda liikmesriigi kriisilahendusasutusel teha järgmist:

a) kasutada õigust suurendada nõudeõiguste teisendamise vahendi raames võlausaldajate või asjaomaste kapitaliinstrumentide omanike alla hinnatud nõuete väärtust;

b) anda sildasutusele või vara valitsemise ettevõtjale korraldus suurendada seoses vara, õiguste ja kohustustega kriisilahendusmenetluses olevale krediidiasutusele või investeerimisühingule tehtava vastusoorituse väärtust või vastavalt olukorrale omandiõiguse instrumentide omanikele seoses nende omandiõiguse instrumentidega tehtava vastusoorituse väärtust.“

695 Piisab, kui tõdeda, et käesoleval juhul kriisilahendusnõukogu selle sätte alusel lõplikku järelhindamist läbi ei viinud. Igal juhul ei ole selles sättes – vastupidi hagejate väidetule – ette nähtud kriisilahendusnõukogule või komisjonile võimalust hagejatele hüvitise maksmiseks.

696 Neljandaks on arusaamatu hagejate viide määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 16 kui kriisilahenduse kuupäeval Banco Populari netovara väärtusele vastava hüvitise väljamõistmise nõude alusele, kuna selles sättes on üksnes ette nähtud, et kriisilahendusnõukogu tagab pärast kriisilahendust hindamise läbiviimise selleks, et teha kindlaks, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui kriisilahendusmenetluses olnud asutuse suhtes oleks läbi viidud tavaline maksejõuetusmenetlus.

697 Lisaks, kuna seda hüvitamistaotlust tuleb mõista nii, et selle eesmärk on rakendada kriisilahendusnõukogu või komisjoni lepinguvälist vastutust määruse nr 806/2014 artikli 87 lõike 3 alusel, siis piisab, kui tõdeda, et selles taotluses ei ole käsitletud mitte ühtegi eespool punktis 595 osundatud kohtupraktikas nimetatud tingimust, mis peavad olema täidetud

institutsiooni vastutuse tekkimiseks vastavalt ELTL artiklile 340. Hagejad ei ole nimelt märkinud, millise rikkumise on kriisilahendusnõukogu või komisjon toime pannud või millist tegevust neile ette heidetakse.

698 Eeltoodut silmas pidades tuleb hinnangu 2 vaidlustamisele tuginev hüvitamistaotlus rahuldamata jätta.

699 Seega tuleb hagejate kolmas nõue rahuldamata jätta.

D. Menetlust korraldavate meetmete võtmise ja menetlustoimingute tegemise taotlused

700 Hagejad on palunud Üldkohtul võtta erinevaid menetlust korraldavaid meetmeid ja teha menetlustoiminguid.

701 Hagiavalduses palusid hagejad ühelt poolt, et Üldkohus kohustaks kriisilahendusnõukogu, komisjoni, EKPd, Hispaania Kuningriiki, Hispaania Panka ja FROBi esitama mitmesuguseid dokumente. Teiselt poolt palusid nad Üldkohtul kodukorra artikli 91 punktide d ja e alusel kuulata tunnistajana üle rida isikuid ning määrata ekspertiisid.

702 Üldkohtu kantseleisse 16. aprillil 2019 saabunud kirjas muutsid hagejad hagiavalduses ja repliigis sisalduvaid menetlustoimingute taotlusi. Selles kirjas märkisid nad, et loobuvad ekspertiiside määramise taotlusest ning tunnistajatest paluvad üle kuulata üksnes kriisilahendusnõukogu presidendi.

703 Menetlust korraldavate meetmete võtmise või menetlustoimingute tegemise taotluste osas tuleb märkida, et Üldkohus on ainupädev otsustama, kas tema menetluses olevas kohtuasjas temale esitatud teavet on vaja täiendada (vt 26. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus Mamoli Robinetteria *vs.* komisjon, C-619/13 P, EU:C:2017:50, punkt 117 ja seal viidatud kohtupraktika; 12. novembri 2020. aasta kohtuotsus Fleig *vs.* SEAE, C-446/19 P, ei avaldata, EU:C:2020:918, punkt 53).

704 Euroopa Kohtu kohtupraktikast tuleneb, et ka siis, kui hagiavalduses esitatud taotluses tunnistaja ärakuulamiseks viidatakse täpselt, milliste asjaoludega seoses ja mis põhjustel on vaja tunnistaja või tunnistajad ära kuulata, on Üldkohtu pädevuses hinnata taotluse asjakohasust seoses kohtuvaidluse eseme ja vajadusega kohtusse kutsutud tunnistajad ära kuulata (vt 26. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus Mamoli Robinetteria *vs.* komisjon, C-619/13 P, EU:C:2017:50, punkt 118 ja seal viidatud kohtupraktika; 22. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus Silver Plastics ja Johannes Reifenhäuser *vs.* komisjon, C-702/19 P, EU:C:2020:857, punkt 29).

705 Tuleb korrata, et 12. mai 2021. aasta menetlustoimingute määrusega kohustas Üldkohus kodukorra artikli 91 punkti b, artikli 92 lõike 3 ning artikli 103 alusel kriisilahendusnõukogu esitama eespool punktis 98 nimetatud dokumendid. 9. juuni 2021. aasta määruses asus Üldkohus seisukohale, et kriisilahendusnõukogu esitatud dokumentide konfidentsiaalsed versioonid ei ole vaidluse lahendamise seisukohast asjasse puutuvad.

706 Käesoleval juhul tuleb märkida, et toimikus sisalduvad andmed koos kohtuistungil antud selgitustega on piisavad, et Üldkohus saaks teha otsuse, sest tal on olnud võimalik teha tarvilik otsus menetluse käigus esitatud nõuete, väidete ja argumentide alusel ning võttes arvesse poolte esitatud dokumente.

707 Sellest järeldub, et hagejate taotlused menetlust korraldavate meetmete võtmiseks ja menetlustoimingute tegemiseks tuleb rahuldamata jätta, ilma et oleks vaja võtta seisukohta neist mõnede taotluste vastuvõetavuse osas.

708 Kõigest eeltoodust järeldub, et hagi tuleb tervikuna rahuldamata jätta.

V. Kohtukulud

709 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hagejad on kohtuvaidluse kaotanud ning komisjon, kriisilahendusnõukogu ja Banco Santander on kohtukulude hüvitamist nõudnud, tuleb vastavalt nende nõudele jätta hagejate kohtukulud nende enda kanda ning mõista komisjoni, kriisilahendusnõukogu ja Banco Santanderi kohtukulud välja hagejatelt.

710 Kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud. Seega jäävad Hispaania Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta Eleveté Invest Group, SLi ja teiste hagejate, kelle nimed on toodud lisas, kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja Euroopa Komisjoni, Ühtse Kriisilahendusnõukogu ja Banco Santander, SA kohtukulud.

3. Jätta Hispaania Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda.

Van der Woude Jaeger Kreuschitz

De Baere Steinfatt

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 1. juunil 2022 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

I. Õiguslik raamistik . . . 2

II. Vaidluse taust ja pärast hagi esitamist aset leidnud asjaolud . . . 6

A. Banco Populari olukord enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist . . . 6

B. Muud kriisilahendusskeemi vastuvõtmisele eelnenud asjaolud . . . 8

C. Banco Populari 7. juuni 2017. aasta kriisilahendusskeem . . . 11

D. Pärast kriisilahendusotsuse tegemist aset leidnud asjaolud . . . 12

III. Menetlus ja poolte nõuded . . . 13

IV. Õiguslik käsitlus . . . 15

A. Vaidlustatud otsuste tühistamise nõue . . . 15

1. Esimene väide, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 18 rikkumist . . . 17

a) Väite esimene osa, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a rikkumist . . . 17

1) Esimene etteheide, mis puudutab likviidsusabi vajadust . . . 21

2) Teine etteheide, mis puudutab konfidentsiaalsuskohustuste rikkumist . . . 23

3) Kolmas etteheide, mis puudutab hea halduse põhimõtte rikkumist . . . 24

b) Väite teine osa, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti b rikkumist . . . 25

c) Väite kolmas osa, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti c rikkumist . . . 32

2. Teine väide, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 20 rikkumist . . . 36

a) Väite esimene osa, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 11 rikkumist 38

b) Väite teine osa, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktide a–c ja f rikkumist . . . 39

c) Väite kolmas osa, mis puudutab seda, et Deloitte ei olnud sõltumatu . . . 41

d) Väite neljas osa, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 1 rikkumist põhjusel, et hinnangut 2 ei ole antud „õiglaselt, hoolikalt ja realistlikult“ . . . 44

1) Esimene etteheide, mille kohaselt on hinnangu 2 andmisel lähtutud valedest kriteeriumidest . . . 44

2) Teine etteheide, mille kohaselt on hinnang 1 ja hinnang 2 väga spekulatiivsed . 46

3) Kolmas etteheide, mille kohaselt ei ole hinnang 2 „õiglane, hoolikas ja realistlik“ 52

e) Väite viies osa, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 20 lõigete 7 ja 9 rikkumist 53

3. Kolmas väide, mis puudutab harta artikli 41 lõikega 2 tagatud ärakuulamisõiguse ja toimikuga tutvumise õiguse rikkumist 55

a) Väite esimene osa, mis puudutab ärakuulamisõiguse rikkumist 55

b) Väite teine osa, mis puudutab toimikuga tutvumise õiguse rikkumist 65

4. Neljas väide, mis puudutab põhjendamiskohustuse rikkumist 69

B. Hüvitamistaotlused 76

1. Esimene hüvitamistaotlus 76

2. Teine hüvitamistaotlus 76

a) Väidetav õigusvastane tegevus 78

1) Esimene etteheide, mis puudutab konfidentsiaalsuskohustuse rikkumist 78

2) Teine etteheide, mis puudutab kriisilahendusnõukogu ja komisjoni passiivsust . 84

b) Põhjuslik seos 85

C. Hinnangu 2 tühistamise ja hüvitise väljamõistmise taotlused 88

D. Menetlust korraldavate meetmete võtmise ja menetlustoimingute tegemise taotlused 91

V. Kohtukulud 92